

جانی چوار دم

بیشک لہ پیمہ کافی نور

پیمہ

ہماراں

بہ دیوزرہ مان

سہ عیدی نووری

دایناوہ

فاروق رہ سوول یہ حیا

کردوویہ بہ کوردی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیامی
بیماران

به شينك له په پيامه كاني نوور

په پيامي بمباران

به ديوزره مان
سه عيدي نوورسي

دايناره

فاروق په سوول په حيا

کردويه به كوردی

پیشکشی وەرگەر

پەراو زۆر دانراوه و دادەنرئ، بە ھەموو زمانەکان، دەربارەى چارەسەرى
نەخۆشى و گىروگرفته کانی "دەروون" و "کۆمەل" .. بەلام جیاوازی یەکی ئاشکرا
ھەبە لە نێوان دوو جۆر پەراودا:

جۆرنکیان: راستەوخۆ چارەسەرە کانی پیشکەش دەکات، بێ ئەوەی لە پێشدا
بزانرئ پادەى سەرکەوتنى لەم ھەنگاوەدا چەندەبە.

جۆرنکی تر: دواى بە کارھێنان و تاقیکردنەو و دەرکەوتنى کارىگەرێبە کانی،
خاوەنە کەى - لە روانگەى دلسۆزى یەو - بلأوى دەکاتەو .. وەك ئەو پزىشکەى
کە ھىچ دەرمانێك بۆ نەخۆشە کانی دیارى ناکات ھەتا بە تەواوى دلتیا نەبێت
لەوێ دەرمانە کانی کارىگەرن.

مامۇستا نوورسى - خوالیى خۆش بێت - کتیبە کانی (پەيامە کانی) لە جۆرى
دووھەم دەداتە قەلەم. پەیتا پەیتا دووپاتى دەکاتەو کە ئەو پەيامانەى نووسىونى
بریتىن لە چارەسەرى مەعنەوى بۆ زام و برینە کانی دل و دەروونى مرفۇلە کان.
دەسلئى: "ئەم دەرمانانە مەلحەمێکن نەخۆشى یە کانی منى چارەسەر کرد، خۆ
نەخۆشى یە کانی تۆش لەوانەى من بەسۆتر نین!" وەك ئەلئى: "ھەرکەسنى ھەبەت
بە .. نە دەروونى تۆ لە ھى من سەرکەشترە و، نە شەیتانە کەشت لەوێ من پاخى
ترە. خۆ پەيامە کانی نوور ھەردوکیانى لەغاو کرد و زامە کانیشى بۆ سارپۆ کردم".
لە راستیدا مرفۇى ئەم چەرخی بە ھىواى دەستکەوتنى ئاسوودەبى دەروون و
بەختیارى ژبان، ھەول و تەقلاى زۆرى داو، ئنجا دواى تاقیکردنەو و نەگەشەن

به ئامانج، ماندوويه تي به تهاوی تهنگی پی هه لچنبوه. پهيامه کانی نووریش - که تیشکینکن له تیشکه کانی خوری دره خسانی قورئانی پیروژ - دین و مه لحه می سارپژکار بهو دهروونه هه لقرچاوانه ده به خشن و، دهستیکی ناسکی میهره بان به سهر ئهو دله ماندووبوانه دههین و ئارهقی ناوچاوانیان ده سهر نهوه.

ئهمه به گشتی دهه بهاره ی پزولی تاقیکراوه و کاریگه ری پهيامه کانی نوور له بوا ری چاره سه ری نهخو شی و گهرو گرفته کانی "دهروون" و "کۆمه ل".

پهيامی بيمارانیش - که په کیکه لهو پهيامانه - به تابه تی ئه رکی چاره سه ر کردنی نهخو ش و دلدا نهوه ی بيمارانی گرتو وه ته هه ستۆ. چونکه مامۆستا نوورسی به شیکی زوری ته مه نی به نهخو شی بر دو وه ته سه ر، ههروه که چه نندین جاریش ژهه ری دهه رخوارد دراوه و، ئهو دهه مانانه ی له خویدا به کاره یئاوه که له م پهيامه دا لییان دواوه. ئنجا دوا ی متمانه و قه ناعه تی تهاو به کاریگه ری چاره سه ره کانی بلاوی کردو وه ته وه.

له لایه کی تریشه وه ئه گه ر سه رنج له پئی و شوینی دلدا نهوه ی بيماران و دهه دارانی گرو ی مرؤفایه تی بدهین - که وه که مامۆستا نوورسی ده لیت: "په که له ده ی به شه کانی ئاده میزاد پینکده هینن" - له جیهانی کتیب و بلاو کراوه کاندای، دهه بینن ئهم لایه نه بایه خی شایانی پی نه دراوه، به لکو هه ر بایه خیکی ئهو تو به دی ناکهین گه ر به راوردی بکهین له گه ل ئهو بایه خه ی به له شساغان دهه ری! که چی مامۆستا نوورسی ئهم لایه نه ی پشتگو ئی نهخستوه و، ئهو دلدا نه وه ئومید به خشانه ی خستوه ته به دهه ست بيماران که له سه رچاوه پروونه که ی قورئان و ئیمان هه لقلالان.

فاروق په سوول یه حیا

په‌یامی بیماران

بریتی‌یه له بیست و پینج دهرمان

ئهم په‌یامه: مهره‌م و دلدانه‌وه و عه‌یاده‌ت و په‌چه‌ته‌یه‌کی
مه‌عنه‌وی‌یه بۆ نه‌خۆشه‌کان و، له روانگه‌ی ئهو و ته‌یه‌وه نووسراوه
که ده‌لێت: "سوپاس بۆ خوا له‌سه‌ر چاکبوونه‌وه‌ت و، خوا
نازاره‌کانت بکات به‌که‌فاره‌ت".

ئاگاداری و پۆزش

ئهم دهرمان و په‌چه‌ته مه‌عنه‌وی‌یه‌م له هه‌موو نووسراوه‌کانی
تر به‌خێرایی و په‌له‌تر نووسیوه و^(١) له‌به‌ر که‌می کاتیش
پیداچوونه‌وه و پوختکردنیشی - وه‌ک دانانی - به‌په‌له‌ بوو.
له‌به‌ر ئهو، ته‌نها چاوی‌کم پیداخشان‌د و، وه‌ک په‌شنووسه‌که‌ی
ئالۆز دهرچوو. به‌پێوستیشمان نه‌زانی ساغکردنه‌وه و
پیداچوونه‌وه‌ی نوێی ئیدا بکه‌ین، چونکه ئهو وتانه‌ی که به
شێوه‌یه‌کی "سروشتی" بۆ "دل" دین نابێت به‌قه‌سێ رازاوه و
هونه‌ر و ورده‌کاری ده‌ستکاری بکری‌ن. بۆیه‌ تکه‌ له‌خوێنه‌ران
به‌گشتی و له‌بیماران به‌تایبه‌تی ده‌که‌م که دنگران و بیزار نه‌بن
له‌رسته‌گرانانه‌ی ده‌یانبینن و له‌وه‌سته‌واژانه‌ی له‌گه‌لیاندا
رانه‌هاتوون. هیواداریشم له‌پاشمله‌دوعای خیرم بۆ بکه‌ن.

سه‌عیدی نوورسی

(١) به‌لێ، ئێمه‌ شایه‌تی ده‌دین که ئهم په‌یامه له‌ماوه‌ی چوار سه‌عات و نیودا دانراوه. (پروشدی،
په‌ئغه‌ت، خه‌سه‌رو، سه‌عید) - دانەر

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۶۰)

﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعَمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿۷۹﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ﴾ (الشعراء: ۷۹-۸۰)

(لم بزیسکه یه دا بیست و پینج دهرمان به کورتی باس
ده کهن، لهو دهرماناندهی که ده گونجی بینه دلدانه و هیه کی
راسته قینه و مدهمیکي سوو دبه خش و سارپژکار بو خاوه ن به لا
و موسیبت و نه خوش و دهرده داران، که یه که له دهی
به شه کانی گروزی ناده مزاد پیکده هیتن).

دهرمانی یه کم

تهی نه خوشی داموا!

تارام بگره و دلته نگ مبه. نه خوشی یه که ت هه رگیز به دهر د مه زانه!
به لکو له راستیدا جوړه دهرمانیکي تاییه تی یه. چونکه ده سمایه ی ته من به ره و
نه مان دهر و ات، جا ته گهر تم ده سمایه یه نه خړپته کار و بهرهم نه به خشیت،
خویشی تیاده چیت و دهر و ات. به تاییه تی گهر تم ته من نه به هه وانه وه و بی
ناگایی له مروف پرواته سر.

خو "نه خوشی" ده بیته هو ی ده سکه وتنی قاز انجیکي زوری هو ده سمایه یه و
نایه لیت ته من به خوړپایی و خیرایی له ده ست دهر به چیت. به لکو
هه نگاوه کانی ته من خاو ده کاته وه و ماوه که شی درپژه پی دهر دات و

بهر و بوومی پئی ده به خشیت، نجا مائش اوایی ده کات. بویه هم راستی به ده ماو ده می پئی کراوه و تراوه:

"ژیانی پر له ده ردیسه ری چنده دریژه و، ژیانی خوشی و راپوار دنیس چنده کورت و که غایه نه!"

دهرمانی دووهه

تهی نه خوشی نارام لاپراوا!

کالای نارام به بهرت بپره و به شوکرانه کردن خوت پراژنه ره وه. نه وهش برانه که هم نه خوشی بهت ده توانیت هم موو خوله کیکی ژیانته بکات به سه عاتیک عیادهت و پرستش. چونکه پرستش دوو جوړه:

یه کهم: پرستشی ئیجایی و راسته وخو، که له نوپژ و پارانه وه و جوړه کانی تری وه که ئواندا ده رده که ویت.

دووهه: نهو پرستشه سلبی بهیه که مروف له ده می ناخوشی و کاتی به لادا به دلیکی به کول و پر له خشو وعوه په نا ده باته بهر به دیهینه ری میهره بانی خوئی و، به ههست کردنی به "لاوازی" و "دهسته و سانی" ی خوئی له ناخی دلوه لینی ده پارپته وه. بهم جوړه، خاوپنترین پرستشی معنه وی ده رده برپت بهرامهر خوای خوئی، له بهر دوور بوونی نهو پرستشه له هه موو جوړپکی ریا و خوده رختنه وه.

به لئی، چه ندین "پروایه تی صه حیج" هه ن پروونی ده که نه وه که نهو ته مه نه ی له گه ل به لا و نه خوشیدا تی هه لکیشه، به مهر جی ناشکوری و سکا لا نه کردن و نومید نه برین له میهره بانی و به زهی خوا، به پرستش ده ژمیریت^(۱).

(۱) قال رسول الله ﷺ: "إذا ابتلى الله العبد للمسلم بلاء في جسده، قال الله عز وجل: اكتب له صالح عمله، فإن شفاه غسله وطهره، وإن قبضه غفر له ورحمه". حديث حسن، رواه أحمد.

تەننەت لە چەند رېوايتىكى صەحيح و "كەشف" ى راستى پياوچاكانەو
دەر كەوتوو كە ھەر خولە كىكى ژيانى ھەندى لە نەخۆشە ئارامگرە
شوكرانە بۆرە كان بە سەعاتىكى تەواى "خوابەرسى" دادەنرىت!
كەواتە ھەر گىز و ەرس مەبە و ناشكورى لەدەست نەخۆشى يەك دەر مەپرە
كە بەھۆيەو خولە كىكى پەر ئازار و ستەمى ژيانەت بە ھەزار خولەك بۆ
بنووسرىت، بەلكو بە دل و زمان شوكرى خواى گەورە بكە.

دەرمانى سىھم

ئەى ئەو نەخۆشەى تواناى نەخۆشى نى يە!
باش يزانە كە ھاتنە دنياى مرؤف بۆ رابواردن نى يە..
باشترىن بەلگەش ئەو يە كە ھەر كەسىك دىت، دەر وات و.. ھەموو
لاوى يەك، پىرى لە دوايە و.. ھەموانىش لە لىژايى بەرەو نەمان و جودايى،
خل دەبنەو!
لە كاتىكدا كە مرؤف لە ھەموو پروپە كەو پىكوپىكتىن و بەرزترىن
زىندەوەرانە، تەننەت پادشاى ھەمويانە، كەچى بە دەستى خۆى قورسرىن
جۆرى بەلا و ناخۆشى بەسەر خۆيدا دەھىنىت كاتى بىر لە چىژ و لەزەتە كانى
ژيانى رابوردووى و، ترس و لەرزى پۆژانى داھاتووى دەكانەو. بەو جۆرە،
لەسەر لوتكەى پلەى مروفايەتى يەو خۆى دەخاتە خوارەو بۆ چەند پلەيە كى
لە ھى ئازەل نزمتر!

(صحيح الجامع الصغير وزیادته ۲۵۶) الادواء ۵۵۳. واتە: ھەر كات خواى گەورە بەندەپە كى
خۆى بە بەلايەك لە جەستەيدا گىرۆدە بكات، دەفەرموى: كەدەو بەشە كانى لەسەر تۆمار
دەكەم. جا ئەگەر شىفای پى بەخشىت ئەوا لە گوناھە كانى پاكى كەردووەتەو، ئەگەر بىشى
باتەو بۆ لاى خۆى ئەوالى خۆش دەيىت و پەھمى پى دەكات. (وەرگىز)

كەواتە مەرۇف بۇ ئەمە نەھاتوۋەتە دىنيا كە ژيانىكى ئاسوۋدە و نەرمونىيانى تىدا بىاتەسەر، ژيانىكى وا كە لە ھەموو لايە كەو ە سىروەى ھەوانەو ە و خۇشگوزەرانىي بەسەردا ھەلېكات. بەلكو كاتى ھاتوۋەتە ئەم دىنايە، دەسمايەيە كى پى دراو ە كە بتوانىت ژيانىكى نەپراو ەى خۇشى ھەتاھەتايى پى دەستەبەر بكات. بۇ ئەم مەبەستەش چەندىن پى بازارگانىي بۇ ئاسان كراو ە.

جا ئەگەر نەخۇشى نەيىت، ئەوا بەھۇى تەندىروستى و خۇشھالىيەو ە مەرۇف لە خوراي گەورە بى ئاگا دەيىت و، جىھان لە بەرچاويدا پازاو ە و بەتام دەردە كەويىت و دلى بە لايەو ە دەميىت. ديارە ئەو كاتەش تووشى نەخۇشىي: "لە ياد كىردنى پۇژى دوايى" دەيىت و ھەز بە يادى مردن و مانەو ەى ناو گۇرپ ناكات و، تەمەنە شىرىنە كەى - كە دەسمايەى ژيانەتى - بە خۇرايى لەدەست دەدات. بەلام نەخۇشى لە خەوى بى ئاگايى چاوى پى دە كاتەو ە و پى دەليىت:

(تۆ مردنت لە پىدايە و ھەرگىز جەلەوت بۇ شىل نە كراو ە، بەلكو ئەرك و فەرمانبەرىيەكت خراو ەتە ئەستۆ. كەواتە لە خۇت بايى مەبە و يادى خواو ەندى بەدېھنەرت بکەرەو ە. ئەو ەش بزانە كە تۆ بەرەو ە دەرگاي گۇرپە كەت ھەنگاو دەيىت. كەواتە ھەر لە ئىستاو ە خۇتى بۇ ئامادە بکە)!

لەم پروانگەيەو ە، نەخۇشى پۇلى مامۇستايە كى دىسۆز و رابەرىكى لىھاتوۋ دەيىت..

كەواتە سىكالاي لەدەست مەكە! بەلكو پىويستە بەرەو ە سىنبەرى ھەوينەرى شوكرانە كىردن ھەنگاو بىيىت.

خۇ ئەگەر نەخۇشى تەنگى پى ھەلچىيىت، ئەوا ھانا بۇ خوراي گەورە بەرەو ە، تواناي ئارام و خۇراگىرى لى داوا بکە!

دەرمانى چوارەم

ئەي نەخۇشى سكالاکەرا

بزانە كە تۆ مافى سكالانت نى يە! بەلكو پىويستە شوكرانە بۇير بىت و
ئارام بگريت. چونكە خۆت و بوون و ئەندامە كانت هيچيان هي خۆت نين،
ئەو ەتا بۇ خۆت دروستت نە كرددون و لە هيچ كارگە و كۆمپانيايە كيش
نەتكريون. كەواتە مولكى يە كىكى ترن و، ئەويش بەيى ويستى خۆى لە
مولكى خۆيدا پەفتار دە كات. ەروەك لە غوونەيە كى "وتەى بىست و
شەشم" دا و تراوہ:

خاوەن كارگەيە كى دەولەمەند دەيەوئ غوونە و مۆدئلى تازەى چەند
جۆرە بەرگىك بخاتە پىش چاوى خەلكى و، لەم رىيەوہ ليہاتوويى خۆى و
پىشكەوتنى كارگە كەى دەر بخات. بۇ ئەم مەبەستە پىاوئكى ەزار دە گرئت
بە كرى و ئەو بەرگانەى دە كاتە بەر، تاكو يىنەرانى پىشانگا كەى سەبرى
بكەن و ليہاتوويى و زانست و ەونەرى و ەستاي خاوەن كارگە كەيان بۇ
دەربكەوئ. ليژەدا خاوەن كارگە كە داوا لەو پىاوہ كرىگر تەيە دە كات كە
بەو بەرگانەوہ بە ەموو شىوہ كانى و ەستان و دانىشتن خۆى پىشانى
ئامادە بووان و يىنەران بدات. پاشان تاويك بەرگىكى درىژ و تاويك
بەرگىكى كورنى دە كرده بەر و، تاويكى تر لە بەرگە كەى بەرى دەبەرى و
تاويكى تر كورنى دە كردهوہ... ەتد. بەم شىوہيە و بۇ ئەم مەبەستەى باسما
كرد، ەموو جۆرە كانى مۆدئلى تازەى پى لەبەر دە كات..

جا ئايا ئەو كرىكارە ەزارە مافى ئەوہى ەيە بليت:

(تۆ بەم ەلەسان و دانىشتن و گۆرپىن و كور تكدردنەوہ و درىژ كردنەى

بەرگە كەى بەرم ئازارى من دەدەيت)؟

یان بلېت:

(به کور تکر دنه موه و دریژ کردنی ئه مو بهر گه ی بهرم، جوانی په که ی ناهیلېت و منیشی پټوه ناشیرین دهرده خهیت. تو بهم په فتارهت بڼی ویزدانی و سته مم له گه ل ده نوینیت) ۱۹

به هه مان جوړ، به دیه پنه ر و خوا ی په روه رد گاریش - ولله المثلُ الأعلى - که بهر گي جه سته ی له بهر کردو ویت و، ئه مو پوژشاکه ی به چند هه ستي کی تیشکدار و پرووناکی وهك ژیری و چاو و گوځي ... هتد، رازاندووه توه .. ئه مو خوا یه، ده یه وئ نه خشه په نگینه کانی ناوه جوانه کانی خو ی به هه موو شیوه یه كه له پیشانگای بوونه وهردا دهر بخات ..

هه روه كه به هؤی بر سیتی یه وه له ناوی "الرزاق" ی خوا تیډه گهیت و "په ززاقیه ت" ی ئه وت بو دهرده که ویت .. به هه مان جوړ له رپنگای "نه خو ش ی" یه وه ناوی "الشافی" ی ئه وت بو دهرده که ویت و لی ی تیډه گهیت.

جا له بهر ئه وه ی هه ندئ له ناوه جوانه کانی خوا ی گه وره به هؤی به لا و ناخو ش ی و گپرو گرفته کانه موه دهرده که ون، ئه مو ئه مو به لا و ناخو ش ی یانه پرووناکی جوانی کاره کانی خوا یان تیډایه، که تیشکی دانست و بریسکه ی به زه یی ئه و یان لی دهرده وشیته موه.

ئه گهر په رده له بهر دهم چاوه کانتدا لایدریت و بو دیوی پشته موه ی نه خو ش ی په که ت پروانیت - ئه مو نه خو ش ی یه ی که بیژاری کردو ویت - ده بینیت که چه ندین و اتای په نگین و دانستی جوان، له وانه ی که دلت پییان ده کرپته موه، له پشت په رده ی نه خو ش ی په که توه خو یان حه شار داوه و، هانت دده دن که بیانېشکنیت و په رده له پروویان هه لېمالیت!

دەرمانى پىنجەم

ئەى ئەو كەسەى بەدەست نەخۆشى يەو گىرى خواردوۋە!
 مەن بەش بە خالى خۆم و لە پىتى تاقىكر دىنەوۋى تايپەتىي خۆمەوۋە لەم
 رۆژگارەدا، دىنىي تەواوم بۆ پەيدا بوۋە كە نەخۆشى بۆ ھەندى كەس
 چاكە و بەخشى خۋاى گەورەيە كە بە مېھرەبانىي خۆى بۇيان دەنیرىت^(۱)
 لە ماوۋى ئەم ھەشت نۆ سالدەدا چەند لاۋىكى نەخۆش ھاتن بۆ لام بۆ
 ئەوۋى دوغايان بۆ بكەم - ھەرچەندەش مەن شايسىتەى ئەوۋە نىم - مەنىش بۆم
 دەر كەوت كە ئەوانەيان ئازاريان زۆرتەرە، يادى رۆژى دواييان زىاتەرە و بى
 ئاگايى لاۋىيان تىدا نىيە و، تارادەيە كىش لە ژىر كۆلى قورسى نەخۆشىدا
 خۇيان لە رابواردن و ھەز و ئارەزوۋى ئازەلانە دەپارىزن.
 مەنىش يادم دەخستەوۋە كە: ھەتا زىاتەر ئارامگر بن لە بەردەم ئازارى
 نەخۆشىدا، ئەو نەخۆشىيە كەيان بە دىيارىي مېھرەبانىي خۋاى گەورە
 دادەنرىت.

ھەرۋەھا پىنم دەوتن:

(كاكى خۆم!)

مەن دژى ئەم ئازارەى تۇنىم. ھەر لەبەر ئەوۋەشە كە بەزەيىم بە تۇدا
 نايەتەوۋە و بۆت ناپارپىمەوۋە! بەلام ئەوۋەندەت پى دەلىم: ھەول بەدە بە
 شىۋەيە كى جوان و پەنگىن كالاي ئارامگرتن بە بەرت بېرىت و لە بەردەم

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: "مَنْ يَرِدُ اللَّهَ بِهِ خَيْرٌ يُصِيبُ مِنْهُ". رواه البخاري ومالك. واته: خۋاى گەورە نيازى خىرى بە ھەر كەسىك بېيت دووچارى گىروگرفتى دەكات. (ۋەرگىز)

ئازارى نەخۇشىدا خۇت رابگرىت ھەتا چاك دەيتەو. چۈنكى بەدبېئەرى مېھرەبان، ھەر كاتتى ويستى لەسەرى يىت و دواى ئەوھى نەخۇشى يەكەت ئەو كار و ئەر كەى پىنى سېئىراوھ لە تۇدا بە ئەنجامى گەياندا، چاكت دەكانەوھ و شىفات پىن دەبەخشىت).

ھەر وھە دەم وت:

(ھەندى كەس لە ھاوتەمەنانى تۇ، تەنھا لەبەر رابواردنىكى بچووكى ساتىكى ئەم دىئايە، چوار چىوھى خانە و لانەى ژيانى ھەتاھەتايان دەرووخىن. ئەوانە لەبەر رۇچوونىان لە بى ئاگايىدا و بەھۇى "بەلاى تەندروستى يەو" وازيان لە نوپۇ و يادى مردن و رۇژى دواى ھىناو، تەنانەت ھەر يادى خواش ناكەنەوھ! بەلام تۇ لە پروانگەى نەخۇشى يەكەتەو، چاوت لەو گۆرەپە كە خانووى تايەتتى خۇتە و ھەر دەبى پۇتە ناوى. ھەر وھە جىگاكانى ترى دواى گۆرپىش دەيىنىت. ئىژ تۇ بەپى داخوازى ئەم بىنن و چاوپىكەوتنە كارەكانت جى بەجى دەكەيت. كەواتە ئەم نەخۇشى يە بۇ تۇ تەندروستى يە و، تەندروستىش بۇ ھەندى كەس نەخۇشى يە!)

دەرمانى شەشەم

ئەى ئەو نەخۇشەى كە لە تاو ئازارى نەخۇشى سكالادەكات! داوات لى دەكەم يادىكى رۇژانى رابوردووى تەمەن و ژىانت بىكەيتەو. چ ئەو رۇژە بەتام و چىژانەى كە بە خۇشى بەسەرت بىردوون و، چ ئەو رۇژانەى تەمەنىشت كە بە بازار و ئەشكەنجەو بەسەرچوون! بى گومان كە يادى ئەو رۇژانە دەكەيتەو يەكسەر دەلىتى: "ئۇخەى"..
يان دەلىتى: "ئاخ بە داخەوھ!"

سەرنج بدە لەو ەى كە: ئىستا پۇژانى ئەشكەنجە و مەينەتت ەاتەو ە ياد
 ە كسەر تامىكى نەيتت چەشت و لە خۇشيدا شو كرى خوات كرد و لەبەر
 رزگار بوونت لەو بەلا و ناخۇشى يانەى راپوردوو، وتت: "شو كر و ستايش
 بۇ خواى گەورە". چونكە نەمان و لاچوونى ەەر ئازارنىك خۇشى و تامىكى
 شىرىن و تايەتى لە دەروونى مروفا بەجى دەهلىت. ئەو تا كە يادىان
 دە كەپتەو ئەو شىرىنى ە لە دل و دەروونت سەردە كات و ئنجا تۇش لەسەر
 زمانت بە شىو ەى شو كر و ستايش دەرى دەپريت!

بەلام ئەو كاتە خۇشانەى كە لە زىانتدا بەسەرچوون و بە ياد كەردنەو ەيان
 خەم و خەفەت سەرت تىدە كات و دەلتىت: "ئاخ و داخ بۇ ئەو پۇژگارانه"،
 ئىستا دواى بەسەرچوونيان ئازارىكى پەنھانى تايەتى و بەردەواميان لە
 دەروونتدا بەجى هيشتوو، بە ياد كەرنەو ەشيان ئەو ئازارانه تازە دەبنەو ە و
 بەخوڤ فرمىسكى داخ و ەسەرەتيان بە دوا ەلەدەرپريت!

جا مادەم خۇشى و لەزەتى ناپەواى ماو ەى تەنيايەك پۇژ - ەندى
 جار - ماو ەى سالىكى رەبەق ئازار دەرخواردى مروفا دەدات و، ئازارى
 نەخۇشى ەكى كورت و كەم خايەنىش لەزەتىكى پەنھان لە دلى ئەودا بەجى
 دەهلىت، بەهوى ئەو پاداشتە خاويەى كە لەو پرىيمو ەستى دە كەويت،
 وپراى چىژ و لەزەتى مەعنەوى رزگار بوونىشى لەو ئازارانه..

ئەوا ەەر ئىستا سەرنج لەو نەخۇشى ە كەم خايەنەى خۇت بدە كە
 ئازارت دەدات و، بىر لەو پاداشتە نەپراو ە خاويەش بكەرەو ە كە لە دووتوئى
 نەخۇشى ە كەتدايە و، لە شوكرانه بۇيرىي خواو ەند دەر مەچو، دەست لە
 سكاللا كەردن ەلېگرە و، دلى خۇت بدەرەو ە و، بلى:

"هېچ ناخۇشى ەك تا سەر نايت!"

دهرمانی شه شهم^(۱)

نهی برای نه خوشی سهر لئ شیواو به هوی یاد کردنه وهی چیژ و
له زه ته کانی ژبانی رابوردووی دنیا!
نه گهر هم دنیا به "همیشه می" بوا به..
نه گهر "مردن" له سهر رینگامان به تهواوی لایر به..
نه گهر په شه بای نهمان و مردن له هه لکردن بکه و تابه..
نه گهر ناینده مان وهرزی سهرما و سولهی زستانی لئ بپرا به..
نه و کاته منیش ده هاتمه پیزی توره و تیر بؤ حالی تو ده گریام!
به لام ماده م دنیا گوئی خوی له هاوار و ناله مان کهر ده کات و، ده ست به
پرومانه وه ده نیت و، دهرمان ده کات و، پیمان ده لیت: "خوتان بیچنه وه و
پرژن" ا! نهوا ده بی پیش نه وهی دهرمان بکات نیمه وازی لئ به نین و عیشقی
له دلمان دهر بکهین و ده ستمان له داوینی بهر بدهین. باشترین هه لیش بؤ
نه وهی که به دل و دهر وون دهستی لئ هه لگرین - پیش نه وهی نه وه دهرمان
بکات - کاتی نه خوشی به! چونکه نه خوشی مروف له خه وه لده سینیت و
بیرداری ده کاته وه!

به لئ، که "نه خوشی" هم واتا ورد و قولمان ده خاته وه یاد، به گوئی
دلماندا ده چرینیت و پیمان ده لیت:

(نهی لاده میزدا! جهسته ی توله پولا و فاسن نی به، به لکو له چهند
ماده به کی جیا جیا پیکه اتوه که زور به فاسانی هه لوه شانوه و له تیرون و

(۱) له بهر نه وهی هم "بریسکه" به به شیوه به کی "سروشتی" هاته دلهموه، نهوا له پله ی شه شهمدا
دو دهرمان نوو سرا.. ننجا له بهر نه وهش ده ست له شیوه "سروشتی" به کی نه دهن، چژن هات
به دلدا هه وه هاش نوو سیمان و، نه مانویرا ده ستکاری بکهین، نه بادا "نه نیتی" به کی تیدا بیت.

تیکشکاني به سهردا دیت. که واته له خوت بايي مه به و فریای خوت بکوه و
خواهني خوت بناسه و بزانه چ هر کینکت پی سپیراوه. ههروهه تیپکه و
بزانه حکمهت و ئامانجی دروستیون و هاتنه دنیات چی به؟!

ئعجا مادهم خوشی و چیژ و له زهتی دنیا - به تایهت ئه گهر نارهوا بیت -
ههتا سهر نی به و کۆتایی پی دیت، ته نانهت ئازار و گونا هباریش له دلی
مروفا به جی ده هیلتیت، ئه و به بیانوی نه خوشی به که ته وه بۆ له ده ست
چوونی ئه و چیژ و له زه تانه مه گری، به لکو بیر له ناوه روک و واتا و پاداشتی
دواړژی ئه و پهرستشه مه غنه وی به بکهر وه که له دوو توپی
نه خوشی به که تدايه و، ههول بده ئه م چیژ و له زه ته خاوينهت ده ستگیر بیت.

دهرمانی جهوتهم

ئهی ئه و نه خوشی که نیعمه تی ته ندروستی له ده ست داوه!
"نه خوشی" تامی نیعمه تی ته ندروستی له ناو نابات. به لکو به پیچه وانه وه،
نه خوشی له زه تی ته ندروستیت پتر پی ده چیژیت و بایه خدار و شیرینتری
ده کات له لات. چونکه هه رشتیک ئه گهر له سهر حالی خوی، ئیمینیه وه و
گۆرانی به سهردا نه یهت، ئه و تام و له زه ته که ی له ده ست ده دات. ته نانهت
زانا یان و حه ق ره و ان به یه ک ده نگ و توویانه:

"هه موو شتیک به هۆی دژه که یه وه ده ناسریت!"

بۆ غمونه:

ئه گهر "تاریکی" نه بوايه "رووناکی" نه ده ناسرا و هیچ تام و چیژیکی
نه ده بوو..

ئه گهر "سهرما" نه بوايه "گرما" نه ده زانرا و جهزی پی نه ده کرا..

ئه گهر "برسیتی" نه بوايه "تام و له زهت" له خوار دندا نه ده بوو..

نه گهر "گهرمی" ی گهده نه بویه "له زه تی ئاو خوار د نه وه" مان
نه ده چه شت..

نه گهر "نیش و نازار" نه برونایه نرخ و تامی "لهش ساغی" مان نه ده زانی..
نه گهر "نه خوشی" نه بویه، بایه خمان به "ته ندروستی" نه ده دا و بی تام
ده بوو له لامان.

خوای گهورهش، بۆ ئه وه ی له شوکرانه بژیری دهر نه چین، ویستوو یه تی
تیمان بگه یه نیت که چه ندین جوړ چاکه ی به سهر دا پړاندوین و، تامی
چه نده ها جوړی نیعمه تی به رزیشی پی چه شتوین.. بۆ ئه م مه به ستهش، گهلئ
کۆ نه ندام و نامیری زوړی پی به خشیوین که به هو یانه وه هه ست بهو نیعمه ته
جوړ او جوړانه بگه ی. له بهر ئه وه، پیو یسته زام و نازار و نه خوشی پهیدا بڼ و
بی نه کایه وه، کومت وه که ئه وه ی که خوا وه ند، به لوتفی خو ی، نیعمه تی
ته ندروستی پی به خشیوین و پیو یستمان پی ده ییت!

نیستا دوا ی ئه م پروو نکرد نه وه یه.. ئه م پر سیاره ت ئاراسته ده که م و ده لئیم:
گهر ئه و نه خوشی یه نه بویه که نیستا له سهرت، یان ده ست، یان چاوت، یان
له گه ده تدا یه، ئایا هه ست بهو نیعمه تی ته ندروستی یه ده کرد که سایه ی
به سهر ئه و نه ندامه تدا را کیشابوو؟ ئایا له زه تی ئه و نیعمه ته ت ده چه شت که
له و ته ندروستی یه دا هه بوو؟ پاشان ئایا شوکرانه ت له سهر پیشکهش ده کرد؟
یان له بری شوکرانه، له یادت ده کرد؟! یا خود به هو ی بی ئا گایه وه ئه و
نیعمه تی ته ندروستی یه ت له پنی خراپه کاری و نه فامیدا به کار ده هی نا؟!

دهرمانی هه شتم

ئهی ئه و نه خوشه ی که هه می شه له یادی دوا پوژیدا یه!
کاریگه ری نه خوشی یه که ت وه که هی سابوون وایه؛ چلکی خه تا کاری و
گو نا هباریت ده شواته وه و پاکی ده کاته وه!

چونکه چه سپاوه که نه خوښی لاهر (کفاره) ی گوناوه و بڼی فەرمانیې خوايه. نه و تا فەر مو و ده په کی صه حیح ده فەر موئ:

"ما من مسلم یصیبه أذى إلا حات الله عنه خطایاه کما تحتات ورق الشجر"^(۱).

چونکه "گونا هباری" نه خوښی هه می شه یه له ژيانی هه تاهه تایی پړوی دوا ییدا، هه روه که له ژيانه ی دنیا شدا چه ندین نه خوښی له دل و گیان و ویزدانی مړ و فدا دروست ده کات.

جا نه گهر له م نه خوښی په دا نارام بگریټ و سکا لا نه که یت، نه و ا به م نه خوښی په که م خایه ن و بچو و که خوت له چه ندین نه خوښی زور و هه تاهه تایی ده رباز ده که یت.

به لآم نه گهر گوی نه ده یته گونا هه کانت و، پړوی دوا یی به جاری له یاد بکه یت و له په روه رد گاری خوت بڼی ناگا یت، نه و ا به دلنیا یی هه ده لیم که: توو شی نه خوښی په کی هینده قورس و گران ده بیت که یه که ملیون جار له م نه خوښی په کاتی یانه گه وره تر و به سو و نازار تره. که واته هه له یی ستاوه فریای خوت بکه و و له ده ست نه و نه خوښی په هه لپی و تا ده توانیت لپی دووره په ریز به.

سه ختی و نازاری زور و به سو ی نه و نه خوښی په یی باس مان کرد له و ده دایه که دل و ده روون و گیانت له م دنیا په دا په یوه ندی یان به سهرانسهری بوونه و هه رانی دنیا وه هیه. خو نه گهر له سهر نه م شیوه یه بمینیت هه و فریای خوت نه که ویت و پړوی دوا یی بڅه یته لاهه، نه و ا هه می شه نه و په یوه ندی یانه ت

(۱) رواه البخاری و مسلم. واته: هه ر موسلمانیک هه نازاریکی تووش بیت نه و ا خوی گه وره به و نازاره گونا هه کانی لپی هه لسه وهرینیت و هه نه و هه ی درخت گه لا کانی لپی نه و هه رینه خواره وه. (وه رگین)

به شمشیر پرندې نهمان و جودایی لهت لهت دهبن و دهیان زام و برینی نازار به خش و قوول له ناخدا دروست ده کهن. به تایبته که تو - له بهر بې ټاگیت له پرژي دوايي - وه که له ناودانیکي همیشمې (إعدام ابلدی) د پروانیت "مردن" و بهم بې په سامناک دیته پېش چاوت! وه که بلینی نه و برین و نازارانې که له ناخدا دروست دهبن، ده تکه نه به جهسته په کی نه خوشی هینده گه وره که به نه اندازه ی هم مو دنیا بیټ. دیاره نه و کاتهش به دواي چاره سهری راسته قینه ده گه ریټ بؤ زامه کانی نه و جهسته معنوی به نه خوشی گیان و دل و د وروونت که چن دین برینی زوریان تېدا پیدا بووه و نارامی له لاهلگر تویت. خو بې گومان هیچ چاره په کیشته بؤ هم مه بهسته دهست ناکه موټ جگه له چاره سهری ټیمان و پروای راسته قینه و مرهمی ساړېز کاري پېرو باوه.

کورت ترین پېگاش بؤ گیشته به و چاره سهره، نه و په که له د وروازه ی "هزارې" و "دهسته و سانی" ی ناو سروشتی مرؤفه وه پروانیت نه خوشی په کهت. د وړگای نه و د وانهش ته نه بهم نه خوشی په ټاسایانه ده کرېنه وه که پرده ی بې ټاگیتی لاده ده و، مرؤف ده گه پهنه پله ی ناسینی توانست و میهره بانی فراوانی خواوهندی شکو مند.

به ټی، نه و که سهری خوا نه ناسیت، به نه اندازه ی دنیا و هر چیی تېدا په خففت و به لا و ناخوشی له سهر ته وقي سهری کو دیته وه. به لام مرؤفیک که پ ورو دگاری خو ی بناسیت، به هو ی هیزی ټیمانه که په وه هم دنیا په ی پر ده بیټ له پروناکی و دلخو شیی معنوی. هر که سهر به گوړه ی پله ی ټیمانه که ی له ناخی خویدا ههست بهم ده کات.

به ټی، نه خوشی په ماددی و جوزئی په کان له ژپر ته ورمی لیزمې بارانی نه و شادمانی په معنوی و چیژ و له زه ته ی ټیماندا، ده توینه وه.

دهرمانی نۆهم

ئەي نهخۆشی باوهردار به پەروەردگاری بەدییهنەر!
 زۆربەي ئازار و ترس و بیمه کانی (نهخۆشی) ده گەڕێتهوه بۆ ئەوهی که
 هەندئ جار ده بیست بههۆی "مردن" و "لەناوچوون"!
 جالەبەر ئەوهی پوانینی بێ ئاگایانه "مردن" به سامناک و ترسینەر پیشان
 دهدات، ئەوا لەم پەروەوه (نهخۆشی) هەندئ نیگهڕانی و مەترسی دهخاته
 بەردهمی مڕۆف!
 لەبەر ئەوه:

یه کهم: باش بزانه و ئیمانی دامهزراوت هه بیست بهوهی که:
 "ماوهی ژیان (ئەجەل) ئەندازهی خۆی ههیه و، هیچ ئالوگۆڕ و زیاد و
 کهمی به کی تێدا نایست". ئەوهتا هەندئ جار پەرووی داوه که نهخۆش
 گەیشتهوه ته گیانه لا و سه ره مه رگ، که چی له جاران باشتیش چاک
 بروه ته وه. به لām ئەو لەش ساغانه ی که بۆی ده گریان، ئەوان مردن و کۆچی
 مالتاوا بیان له دنیا کرد!

دوو ههم: مردن - له راستیدا - سامناک نییه، وهك ئەوهی به پوالت دیته
 پێش چاو.

له گەلی پەيامدا به چەندین به لگه ی سه ملینەر و گومان پر
 چه سپاندوو مانه و به به ره کهت و لیشاوی قورئانی پیروزیش پروونمان
 کردووه ته وه که: "مردن" بۆ مڕۆفی باوهردار و ئەهلی ئیمان بریتییه له:
 تهواو بوونی فه رمانه بریتی ژیان و ئیش و ئازاره کانی..

کۆتایی هینانه به په رستش، که - له راستیدا - فیڕکاری و پاهینان و
 مه شق کردنه له گۆره پانی تاقیکردنه وه ی دنیا دا..

دەرگايە كە بۇ رۆشتە ژوورەوۈ و بە يەك شادبۈونەوۈ لە گەل نەوۈد و نۆ لە سەدى دۆستان و خۆشەويستان، كە پېشتەر كۆچيان بۇ ئەودنيا كرددوۈ..
 ھۆكارىكە بۇ چوونە ناو گۆرەپانى نىشتمانى راستەقىنەى مرؤف و ژيانى بەختيارى ھەمىشەى و ھەتاهەتايى..
 بانگېشتىكە بۇ دەر بازبۈون لە بەندىخانەى دنيا بەرەو باخ و گولزارە كانى بەھەشتى بەرىن..

ھەل و دەر فەتى پاداشت وەر گرتنى ئەو خزمەتگوزارى يانەيە كە بەجنى ھىراون، كە پاداشتىكە لە گەنجىنەى بەخشى بەدېھنەرى مېھرەبانەوۈ بە بى ژمارە و بەوپەرى سەخاوت دەرژىت و دەربارىت.

جا مادەم "مردن" لە پرووى راستىيەوۈ بۇ ئيمانداران بەو جۆرەيە، ئەوا نايىت بە شىۋەيەكى سامناك سەير بكرىت، بەلكو دەبى بە نىشانەى مېھرەبانى و بەختيارى بزائرىت. تەنانت ھەندى لە پياوچاكان كە ساميان لە مردن بوۈ، لە ترسى مردن نەبوۈ، بەلكو ويستوويانە بەھۆى درېژەدان بە ژيانى دنيا چاكەى زياتر پاشە كەوت بخەن و پاداشتى زياتريان دەست بكەوېت.

بەلئى، "مردن" بۇ ئيمانداران دەرگاي مېھرەبانىيە و.. بۇ سەرلىنى شىۋاوانىش بېرىكى تارىكى ھەمىشەيە!

دەرمانى دەھەم

ئەى نەخۆشى بېزار كە بى ھىچ ھۆيەك خۆت بېزار كرددوۈ!
 ديارە لەتاو ئازارى سەختى نەخۆشىيە كەت وانىگەران و بېزار بووېت.
 بەلام خۆ ئەم "بېزارى" يەش نەخۆشىيە كەت پتر زياد و دژوار دەكات!

ته گهر ده ته ویت نازاری نه خوښی په کت کم بیته وه، هوا هه تا ده توانیت واز له نیگهرانی و بیژاری بهینه و، بیر له سوو ده کانی نه خوښی و پاداشته کانی بکمره وه و، بزانه که مروځی نه خوښ ده بڼی بوړز گار بوون و چاکو ونه وه هوډ بدات، نه که بیژاری ده برپیت. په گ و پښه ی بیژاری له دلی خوډا ده بهینه، هو کاته په گ و پښه ی نه خوښی په کت له گه لیدا بڼه پر ده بیت.

به لڼی، بیژار بوون و بیر کړ دنه وه له نه خوښی، نه خوښی په کت ده کات به دوان و ماوه که شی درېزه پتی ده دات. چونکه "نیگهرانی" ی ته بڼامی پاته په ستزی نه خوښی په ماددی په کت، نه خوښی په کی معنه وی و نه پښی له دل و ده رووندا دروست ده کات و، هه تا هو نه خوښی په پنهانه بمینیت نه خوښی په ماددی په کت له ژیر سایه پدا هر ده مینته وه!

به لڼم ته گهر به یاد کړ دنه وه ی حکمته ی نه خوښی، خفه ت و بیژاریت له دلی خوډ پوه اند و، به قه زای خوا ی گه وره پازی بوویت و، خوډ ته سلیمی قه ده ری هو کړد، هوا به شیک ی گرنگی نه خوښی په ماددی په کت پښه که ن ده بیت و ده پوه ویتته وه.

خو ته گهر نه خوښی "ماددی" بیر کړ دنه وه و خفه تی له گه لدا بیت، هوا ریزه ی په که له ده ی، ده گاته ده له ده ی ته واو ه تی، به لڼم به نه مانی نیگهرانی و خه و خفه ت، نو له ده ی نه خوښی په کت ده ووات و نازاره که ی کم ده بیتته وه!

جا هه روه که بیژاری و نیگهرانی و خفه ت نه خوښی یان پتی زیاد ده بیت، کار پکیش ده که ن مروځی نه خوښ دانستی خوا ی گه وره تاوانبار بکات و په خنه له میهره بانی خوا بگریت و سکالا بهرام بهر به دیه پنه ری میهره بانی ده برپیت! له بهر هو، خوا ی گه وره - به پیچ هوانه ی نامانجی هو نه خوښه -

ئىنجا ئەو ھەش ھەيە كە يىزار بوون و دلتەنگى خۆى لە خۆيدا نەخۆشى يە كى
سەر بەخۆيە. چارە سەر كىر دىشى تەنھا بە زانين و ناسىنى حىكمەتى نەخۆشى
دەيىت. خۆ كە ئەو دانستەشت زانى، ئەو زانينە كەت بە مەرھەمىكى
سارپىز كارى زامە كانت و، خۆت قوتار بەكە و، لە برىي و تنى: "فاخ و ئوف"،
بلى: "الحمد لله على كل حال!"

تهی برای نه خوشی تارام لی براوا

هر چەند ئىستانەخۇشى يەكەت ئازارت دەر خوار د دەدات، بەلام لە
هەمان کاتدا و لەبەر نەمانى نەخۇشى و ئازارى پېشوو، لەزەتیکى
مەعنەوى و پەنھانت پى دەچيۆت. وپراى ئو لەزەتە پۇحى يەش کە لە
باداشتى نەخۇشى يەوە سەرچاو دەگرېت!

زەمانى پاش ئەمپىر، تەننەت پاش ئەم سەعاتە، ھىچ نەخۇشى يەكى تېدا
نى يە. خۇ بى گومان ھەر شىك كە نەيت ئازار ىشى نى يە، خۇ مادەم ئازار
نەيت ئەوا سكالاش نەيت. بەلام لەبەر ئەوۋى بە وەھمىكى ھەلە بىرى لى
دەكەتەو، ئەوا ئازار تېدا دەيت.

ئەو ھەتتا لە گەڵ تەواو بوونی ماوەی نەخۆشیی ماددی، ئازارە کەشی تەواو بوو، بە لایم پاداشتە کەمی و، تام و چێژی تەواو بوونی ھەر دەمینێت. کەواتە یاد کردنەوی نەخۆشی و ئازاری راپۆردووت، یان بە کار بردن و تەواو کردنی ھەر چەیی و زەھێ ئارامگرتن ھەبە لەو یاد کردنەوی بەدا، بە گێژی و

گه‌لخو‌یی ته‌نانه‌ت به‌وپه‌ری شی‌تی داده‌نریت، له‌ کاتی‌کدا که‌ پی‌وسته‌ شادمانی و خو‌شحالی بو‌ ئه‌و پاداشته‌ ده‌ربهریت که‌ نه‌خو‌شیی رابوردووت بۆی پاشه‌ که‌وت کردوویت!

ئهمه‌ سه‌باره‌ت به‌ "رابوردوو".

خو‌ "ئاینده‌"ش هیشتا نه‌هاتوو. جا‌ ئایا کاریکی دوور له‌ ژیری نی‌یه‌ که‌ هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ بیر له‌ شتی‌ک بکه‌یتمه‌وه‌ که‌ هیشتا له‌ دایک نه‌بووه‌؟ یان خه‌م بو‌ نه‌خو‌شی‌یه‌ک بخو‌زیت که‌ هیشتا نه‌هاتوو؟! یاخود بو‌ ئازاری‌ک که‌ هیشتا رووی نه‌داوه‌؟!

ئهم جو‌ره‌ بیر کردنه‌وانه‌ ده‌ گه‌رینه‌وه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی که‌ مرو‌ف به‌ زو‌ر له‌خو‌ کردن ئازاری خو‌ی زیاد ده‌کات و له‌ پاشاندا ئهم کاره‌ پال به‌ مرو‌قه‌وه‌ ده‌نیت که‌ هیچ ئارامیکی له‌ لا نه‌مینیت، به‌ شی‌وه‌یه‌ک که‌ سنی جو‌ر "نه‌بوون" له‌ سنی پله‌ی جو‌ره‌کانی "بوون" دا دا‌بنیت. جا‌ ئایا ئهمه‌ شی‌تی نی‌یه‌؟!

پاشان ماده‌م نه‌خو‌شی‌یه‌کانی پیش ئهم ماوه‌یه‌ت مایه‌ی شادمانی و خو‌شحالی بن، ئنجا ماوه‌ی ئاینده‌ش هیشتا نه‌هاتوو و له‌ پله‌ی "نه‌بوون" دایه‌، ئه‌وا دیاره‌ نه‌خو‌شیی تیدا نی‌یه‌ و پاشان ئازاریشی نی‌یه‌!

جا‌ تو‌ش - ئه‌ی برای به‌پێزم - ئه‌و هی‌زی خو‌راگری و ئارامه‌ی که‌ خوای گه‌وره‌ به‌ میهره‌بانیی خو‌ی پێی به‌خشیویت، به‌ راست و چه‌پدا بلاوی مه‌که‌ره‌وه‌، به‌لکو‌ هه‌موویان پیکه‌وه‌ له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و ئازاره‌دا رابگره‌ که‌ له‌م سه‌عاته‌ی ئیستادا هه‌ستی پێ ده‌که‌یت و، بلی: "یا صبور"!

ئیه‌ز دان به‌ خو‌تدا بگره‌ و، پاداشتی ئهم ئارامگرته‌شت لای خوای گه‌وره‌ پاشه‌ که‌وت بکه‌.

دهرمانی دوازههم

نهی ئهو نهخوشه‌ی که خواهرستی و زیکر و ویرده کانی به‌هوی
نهخوشی یوه له‌دهست دهرچووه!

نهی ئهو که‌سه‌ی به‌داخه‌ویه بۆ ئهو له‌دهستچوونه!

بزانه که له "واتا"ی فهرمووده‌یه کی^(۱) پیروزی پیغه‌مبهردا ﷺ هاتووه، که:
(باوهرداری خاوه‌ن تمقواله کاتی "نهخوشی" دا پاداشتی ئهو
پهرستشانه‌ی بۆ دنوو‌سریت که پیشتر به‌جیی ده‌هینان و، نهخوشی ری له
پاداشتیان ناگریت).

جا نه‌گهر نهخوش به‌گویره‌ی توانا فهرزه کانی جی به‌جی بکات، ئه‌وا ئهو
ئهندازه‌یه جیی سوننه‌ت و ویرده کانیشی بۆ ده‌گریته‌وه. نه‌نانه‌ت له کاتی
ته‌ورمی نهخوشیدا گه‌لێ به‌باشی جینان ده‌گریته‌وه، چونکه مروفی نهخوش
له‌و کاتانه‌دا به‌ئارایشی "ئارامگرتن" و "پشت به‌خوا به‌ستن" خوی
ده‌پازینیه‌وه و، به‌گویره‌ی توانا فهرزه کانی به‌جی ده‌هینیت.

جگه له‌وه‌ش، مروف له کاتی نهخوشیدا هه‌ست به "لاوازی" و
"ده‌سته‌وسانی"ی خوی ده‌کات و، به‌زمانی گوفتار و زمانی حالی لاوازی و
بی ده‌سته‌لاتی به‌که‌ی له‌ده‌رگانه‌ی خوادا ده‌لالیتیه‌وه. خوای گه‌وره‌ش بۆ ئه‌وه
"لاوازی" و "ده‌سته‌وسانی"ی بی سنووری له‌سروشتی مروفدا داناوه تا‌کو
هه‌میشه هانا بۆ ده‌رگانه‌ی خوای گه‌وره بیات و لینی پاپارینه‌وه. چونکه

(۱) عن أبي موسى أن النبي ﷺ قال: "إذا مرض العبد أو سافر، كتب الله تعالى له من الأجر
مثل ما كان يعمل صحيحاً مقيماً". أخرجه أحمد والبخاري. واته: گهر به‌نده‌یه‌ك نهخوش
كه‌وت بان رۆشت بۆ سه‌فه‌ر، ئه‌وا خوای گه‌وره به‌ئندازه‌ی پاداشتی ئهو كرده‌وه باشانه‌ی بۆ
ده‌نوو‌سیت كه ئهو به‌نده‌یه‌ی له کاتی له‌ش ساغی و پیش سه‌فه‌ره كه‌یدا له‌بنجامی ده‌دا. (وه‌رگێڕ)

حېكمەتى بەدىھېئانى مەرۇف و مايەى سەرە كىي بايەخ پىئدانى تەنھا دوعا و پارانەوئە، وەك لە ئاوەرۇكى ئەم ئايەتە پىرۇزەو دەردە كەوئى كە دەفەرموئى:

﴿قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ﴾^(۱) (الفرقان: ۷۷).

جالەبەر ئەوئەى نەخۇشى ھۆكارىكە بۇ پارانەوئە و نزاى پاك و بىنگەرد، ئەوا سكاللا كردن لە دەست نەخۇشى كارىكى راست و پەوانىيە، بەئكو ئەركى سەرشانى مەرۇف لە كاتى نەخۇشىدا "شوكرانەبۇرى"ى خوائ گەورەيە. چونكە نايى بە چاكوونەوئە لە نەخۇشى ئەو كانياوئە پاراوەى دوعا و نزا پىر بىرئەوئە كە نەخۇشى تەقاندوئە تەوئە!

دەرمانى سىازدەھەم

ئەى نەخۇشى داماوئە دەم بە سكاللا!

نەخۇشى بۇ ھەندى كەس دەپىت بە گەنجىيە كى گەورە و ديارىيە كى بەنرخى خوائى. ھەموو نەخۇشكىش بۇى ھەيە نەخۇشىيە كەى خۇى لەو جۇرە نەخۇشىيانە بۇمىرپىت. چونكە دانستى خوائ گەورە خواستى وايە كاتى "مردن" ديارى نەكرپىت، تاكو مەرۇف لە ئائومىدىي پەھا و لە بى ئاگايى پەھاش دەرباز بپىت و، لە ئاوەندى ترس و ئومىد(الخوف و الرجاء)دا بىنپىتەوئە. بۇ ئەوئەى ژيانى ھەردوو دىيائى پىارپىزىت و، لە كەندەلانى زەرەرمەندى و پىسواپىدا بەرنەپىتەوئە..

واتە "مردن" ھەموو كاتىك دەتوانىت مەرۇف بەسەر بىكات و ھىچ شتىك پىلى لى نەگرپىت!

جالەگەر لە كاتى بى ئاگايى مەرۇفدا دەستى خۇى وەشانىد، ئەوا زىيانىكى زۇر لە ھەردوو دىيائى دەدات. بەلام "نەخۇشى" ئەو بى ئاگايىيەى مەرۇف

(۱) واتە: ئەگەر لەبەر بەندايەتى و پارانەوئەتان نەبى پەرورەدگارم گوئىتان نادانئى. (وەرگىز)

دهر و پښتو و هه میسه یادی پوژی دوايي له زهین و دل و دهر و ونیدا ناماده ده کات. تهنات هندی جار نه خوش له ماوهی بیست پوژی نه خوشیدا هینده سوود و قازانجی زوری دهست ده کموت که نه توانیت به ناسانی له ماوهی بیست سالدا به دهستی بهنیت!

پو غرونه: دوو لاهه بون - خوالیان خوش بیت - په کیکیان ناوی "صهبری" و خه لکی گوندی "فیلاما" و، نهوی تریان ناوی "مستهفا" و هیرزاده" و خه لکی گوندی "نیسلام کوی" (۱) بوو.

هر چنده لاهو قوتایی په کاغدا تهنات هم دوانه نه خوینده وار بون، که چی هه میسه له پلهی په کمه و پو لی پشه وهی و هفا و راستی خزمه تی ایماندا ده مینین. حکمه تی نه مه شم له کاتی خویدا نه ده زانی. به لام پاش کوچی دوا بیان بوم دهر کموت که هه ریه که بیان تووشی نه خوشی په کی قورس و سهخت بوو بون و، به رینمایي نازاری نه خوشی په که یانه وه گه شت بونه پله په کی به رزی خواناسی و له خزمه تیکی به رزدا تیده کوشان که له پوژی دوا پیدا سوودیان پی بگه به نیت. به پیچه وانهی نهو لاهه بی ناگایانهی که تهنات فدرزه کانیشیان به جی ناهین.

له خوی گه وړه ده پارتینه وه که نهو دوو ساله پر له نازار و نه خوشی په دنیایان پو بکات به ملیونه ها سالی به ختموهری له زیانی هه میسه یی به هه شتی به ریندا.

نیستا تیده گم که هر چی دوعای شیفام پو کردون سوو به دوعا کردن لییان! به لام له دهر گانهی خوی گه وړه نومیده وارم که نزا و پارانه وه کام پو نه دروستی دوا پو زیان گیرا بکات!

(۱) "فیلاما" هه وړه "نیسلام کوی" (واته گوندی نیسلام) دوو گوندی سر به پاریز گای نیسپارته، ده که ونه دهسته چهی پو واری پی "نیسپارته - بارلا". (وهر گیر)

بەم جوۆره و به‌پێی قه‌ناعه‌تی خۆم، پێم وایه که ئەم دوو لاوه توانییان قازانجیکی وایان ده‌ست بکه‌وێت م‌رو‌ف به‌ لای که‌مه‌وه به‌ ده‌ سالی ته‌قوا و هه‌ول و کۆشش ئه‌نجا ده‌ستی بکه‌وێت^(۱).

خۆ ئە‌گەر ئەوان - وه‌ك هه‌ندێ لاو - به‌ ته‌ندروستی یه‌وه بنازینایه و له‌و پ‌ێ‌یه‌وه خۆیان به‌ره‌و ته‌له‌ و داوی هه‌رزه‌یی و ب‌نی ئاگایی پ‌ال پ‌ێ‌وه بنایه و، "م‌ردن" ی‌ش له‌ کاتی گه‌وزانیان له‌ناو قور و لیته‌ی تاوان و تاریکی گوناها‌ریدا ده‌رفه‌تی ل‌ی به‌انی‌نایه، ئە‌وا ناو گۆره‌ کانیان لانه و کونی مار و دوو‌پشك ده‌بوو، له‌ بر‌یی ئە‌وه‌نی که‌ ئ‌یستا گه‌نجینه‌ی نو‌ور و شادمانی یه‌.

جا ماده‌م نه‌خۆشی ئە‌م سووده زۆرانه‌ی له‌ دوو تو‌ی‌دا‌یه، ئە‌وا ناب‌ی سکا‌لای له‌ ده‌ست بکه‌ر‌یت، به‌‌ئ‌کو ده‌ب‌ی م‌رو‌فی نه‌خۆش له‌ پ‌ێ‌ی ته‌وه‌ ککول و ئ‌ارام‌گرتن و شو‌کر و ستایشی خ‌وای گه‌وره‌وه، هه‌رده‌م پ‌شت به‌ میه‌ره‌بان‌یی خ‌وای گه‌وره‌ به‌ست‌یت.

ده‌رمانی چ‌وار ده‌هه‌م

ئه‌ی ئە‌و نه‌خۆشه‌ی که‌ په‌رده به‌سه‌ر چ‌او‌انیدا ها‌تو‌وه‌! ئە‌گەر هه‌ست بکه‌یت و بزانی‌ت له‌ ژ‌یر ئە‌و په‌رده‌یه‌ی که‌ به‌سه‌ر چ‌اوی ناب‌ینایانی ئە‌ه‌لی ئ‌یماندا دا‌درا‌وه‌ته‌وه‌ پ‌روناکی یه‌کی له‌ پ‌را‌ده‌به‌ده‌ر و چ‌اویکی مه‌عنه‌ویی دو‌ور‌بین هه‌یه، ئە‌وا پ‌ر به‌ ده‌م ده‌‌ئ‌یت:

(۱) عن أبي هريرة رضي الله عنه أن النبي ﷺ قال: "إن الرجل ليكون له عند الله المنزلة، فما يبلغها بعمل، فما يزال الله يتليه بما يكره حتى يبلغه إياها". حديث حسن، أخرجه أبو يعلى في مسنده ١٤٤٧/٤ وابن حبان في صحيحه ٦٩٣ والحاكم ٣٤٤/١ وانظر: (الأحاديث الصحيحة ١٥٩٩). واته: هه‌ندێ جار م‌رو‌ف پ‌له‌ی به‌رز‌ی لای خ‌وای گه‌وره‌ هه‌یه و، به‌ کرده‌وه‌ی باش‌ی خ‌ز‌یشی نه‌گه‌شت‌و‌وه‌ته‌ ئە‌و پ‌له‌یه، به‌‌ئ‌کو خ‌وای گه‌وره‌ به‌رده‌وام به‌و شتانه‌ گه‌ر‌وده‌ی ده‌کات که‌ ئە‌و م‌رو‌فه‌ پ‌ێ‌ ناخۆشه، که‌چی ئە‌و هه‌ر ئ‌ارام ده‌گرت‌ هه‌تا خ‌وا ده‌ی‌گه‌یه‌ن‌یته‌ ئە‌و پ‌له‌یه. (وه‌رگ‌ێ‌ر)

"همزار جار شو کر و سوپاس بۆ پوره رد گاری میهره باتم!"

وا بۆ پروونکردنموی ئمو مهرهمه سارپژ کاره، ئهم پرووداوهی خواره وه ده گیرمه وه:

پووری کاک "سلیمان"ی خه لکی بارلا، که هاوړی یه ک بوو ههشت سالی ره بهق و بڼی نه وهی پیزاری ده برپت ریژی ته واوه تی لښی ده گرم و خزمه تی ییگردهی ده کردم، چاوه کانی کویر بوون و ترووسکاییان لښی پر!

ئنجاله بهر نه وهی ئهم ئافره ته ئاییندار و خواناسه له شایسته یی خۆم زیاتر گومانی باشی به من هه بوو، نه وا پوژنکیان که له مزگموت هاتمه ده وه بهر وه پرووم هات و، وتی: "له بهر خوا دوعایه ک بۆ چاوه کانم بکه!"

منیش له لایه نی خۆمه وه سالحي و دینداری ئمو ئافره ته پیروژ و ییگردهم کرد به هاوړی و تکاراری پارانه وه کهم و، پر به دل له خوا ی گه وړه لالامه وه و، وتم:

(ئه ی خوا ی پوره رد گار! له بهر خاتری ئایینداری خۆی په رده ی سر چاوه کانی لابه ده)!

هه ر پوژی دوا ی ئمه، پزیشکیکی پسپوړی چاوه له پارپز گای "بور دوور"ه وه - که شوینیکی نزیکه - هات و تیماری چاوه کانی کرد و چاک بوونه وه!

که چی چل پوژ دوا ی ئمه چاوه کانی جارنکی تر تاریکاییان داهاته وه! منیش گه لښی دلگران بووم و زوړیش بۆی پارامه وه. ئومیده وارم نزا و پارانه وه کانم بۆ دوا پوژی گمرا بووین، چونکه نه گمرا و نه بڼی نه وا من - به هه له و بڼی نه وهی به خۆم بزاتم - دوعام لښی کردو وه! چونکه چل پوژی تر ماوه ی ژبانی ما بوو، پاش ئمو چل پوژه بهر وه خانه ی میهره بانیی فراوانی خوا ی گه وړه کوچی مالتواویی کرد!

جا ئەو خوا لیخۆشبووه له بریی ئەوهی به چاوی به‌سۆزی پیری لهو چل
 پۆژه‌دا سهیری باخچه خهم بزۆینه‌کانی "بارلا"ی بکر دابه‌و، چۆژی لێ
 وه‌ر بگرتایه‌و، بۆ هه‌رده‌ جوان و سه‌وزه‌کانی ئەوێی پروانیایه، ئیستا - له
 بریی ئەوه‌ و بۆ هه‌زاران پۆژ - له‌ گۆره‌ که‌یدا سهیری باخچه‌ پازاوه‌ سه‌وز و
 دنگه‌ره‌کانی به‌هه‌شتی به‌رین ده‌کات. چونکه‌ خاوه‌نی ئیمانیکی دامه‌زراوی
 توندوتۆڵ و خواناسی‌یه‌کی خاوی‌ن و دره‌خشان بوو.

به‌لێ، ئەگه‌ر باوه‌رپدار به‌ "ناینبایی" پرواته‌ ناو گۆره‌ که‌ی، ده‌توانیت - به‌
 پێی پله‌ی ئیمانی خۆی - له‌ پروانگه‌یه‌کی گه‌وره‌تر له‌ پروانیی دانیشتووانی
 گۆرستان، سهیری جیهانی پرواناکیی به‌هه‌شت بکات و، به‌ وێنه‌ی ئەوه‌ی که‌
 ئیمه‌ له‌م جیهانه‌دا هه‌ندێ شت ده‌بینین باوه‌رپداره‌ کوێره‌ کان نایانبین، ئەو
 ناینبایانه‌ش - ئەگه‌ر ئەه‌لی ئیمان و خواپه‌رستی بن - له‌ گۆره‌ کانیا‌ندا - به‌
 هه‌مان پله‌ - شتانێک ده‌بینن که‌ خه‌لکی گۆرستان نایانبین. وه‌ک بلیتی
 هه‌ریه‌ که‌یان دووربینیکیان له‌ لاییت که‌ به‌ چاوی خۆیان باخچه‌ و
 نیعمه‌ته‌کانی به‌هه‌شتی پێی بینن. ئەو دووربینانه‌ش به‌ وێنه‌ی شریتی سینه‌ما
 دیمه‌ نه‌ ناوازه‌ و پازاوه‌کانی به‌هه‌شت له‌ به‌ر چاوی ئەو ئیماندارانه‌دا
 دره‌ده‌خات که‌ له‌ ژبانی دنیا‌دا له‌ بینایی چاویان پێی به‌ش بوون.

ده‌سا ئه‌ی برای به‌رپۆرم! تۆش ده‌توانیت ئەم چاوه‌ نوورانی‌یه‌ت ده‌ست
 بکه‌ویت که‌ به‌ هۆیه‌وه‌ بتوانیت له‌ ژێر خا‌ک‌دا سهیری به‌هه‌شتی به‌رینی
 سه‌رووی ئاسمانه‌کانی پێی بکه‌یت. ئەوه‌ش ته‌نها به‌ ئارامگرتن و شوکرانه
 کردن ده‌بێ له‌سه‌ر ئەو په‌رده‌یه‌ی که‌ به‌سه‌ر چاوه‌ کانت‌دا دادراوه‌ته‌وه‌.

بیشترانه‌ ئەو پزیشکه‌ پسه‌پۆره‌ی که‌ ده‌توانیت ئەو په‌رده‌یه‌ له‌سه‌ر چاوت
 لا‌به‌دات و به‌و چاوه‌ ئیمانی‌یه‌ ببینیت: ته‌نها هه‌ر "قورئانی پیرۆز"ه‌!

دهرمانی پازدههم

تهی نهخوښی دهم به ناله و هاوار!

هرگیز هاوار مه که و مه نالینه کاتې که سمیری شیوهی ناشیرین و بیژ
لیکراوی نهخوښی ده کهیت! به لکو سمیری و اتا و ناوهرؤ که کهی بکه و،
بلن: "سوپاس بؤ خوا!"

خو ته گهر نهخوښی له ناوهرؤ کدا شتیکی جوان نه بویه، نهوا به دیهنه ری
میهره بان گه وره ترین خوښه ویستانی خوښی گیرؤدهی بازار و نهخوښی
نده کرد. نهو هتا پیغمبر ﷺ له "واتا"ی فهرمودهیه کیدا ده فهرموی:

"أشد الناس بلاءً الأنبياء ثم الأولياء، ثم الأمثل، فالأمثل" ^(۱). او کما قال.

پیغمبره ری نارامگر "حه زره تی نهیووب" - دروودی خوی له سر
بیټ - سر کاروانی به لادارانه و، پاش نهویش پیغمبره کانی تر و ئنجا دوی
نهوایش نهولیاکان و پاشان پیاوچا کانی تر.

هموو نهو زاتانه سرجه می ئیش و بازاره کانیان به دیاری به کی خوی
زانیوه و، وهک په رستشیکې ینگه رد پیشکه شیان کردووه و، هاودهم له گه ل
نارامگر تندا شوکرانه پژیر سوون و، بازاره کانیان وهک جوړه
نهشته رگه ری به کی دل و دروون سمیر کردووه که خوی میهره بان پی
به خشیون.

(۱) واته: پیغمبران له هموو که سیک زیاتر دوچار ی به لا و گیرو گرفت ده بن، پاش نهوان
پیاوچاکان، پاشان نهوان بهرو خوارتر و بهرو خوارتر. گه لئ فهرموده ی صحیح بهم و اتایه
هن، و اتم دانه یان لی دهینین: عن أخت حذيفة رضي الله عنهما: أن رسول الله ﷺ قال:
(أشد الناس بلاءً الأنبياء ثم الصالحون، ثم الأمثل فالأمثل). رواه الطبراني في الكبير. (انظر صحيح
الجامع الصغير برقم ۱۰۰۵). (وهر گیزی)

جا تۇيش - ئەي نەخۇشى دەم بە ئالە و ھارار! - ئەگەر دەتەۋىت بەم كاروانە پاك و نورانىيە بىگەيتەۋە، ئەۋا ھاۋدەم لە گەل ئارامى و خۇرا گرىدا ھەرگىز لە شوكرانە بۇيرىيى خواۋەند دەرمەچۇ. دەنا گەر - خوا نەخواستە - ھەر لە سەر سكاللا بەردەۋام يىت، ئەۋ كۆمەلە لە پىزى كاروانە كەياندا ۋەرت ناگرن. ديارە ئەۋ كاتەش پىيە كى ھەلەتى تارىك دە گرىتە بەر و خۇت لە ھەلدېرى بىي ئاگايىمە بەردەدەيتە خوارەۋە!

بەلئى، ھەندى نەخۇشى ھەن گەر مردنيان بە دۋادا يىت خواۋەنە كەيان دە گەيەننە پەلى "شەھىدى مەعنەۋى". واتە پەلى "ئەۋلىياكان"ى پىي دەبەخشىرىت. ۋەك نەخۇشىيە كانى (زەيستانى^(۱))، سىكىشە، مردن بە تاۋعون، سىروتان، خىكان لە ئاۋدا). جا ئەگەر كەسىك بەھۇزى ھەريەك لە مانەۋە بىرىت ئەۋا دە گاتە پەلى شەھىدى مەعنەۋى. بەم جۇرە، گەلئى نەخۇشى ھەيە كە ئەگەر مردنيان بە دۋادا يىت خواۋەنە كەيان دە گەيەننە پەلى و پىلايەت.

جا ھەرۋەك "نەخۇشى" خۇشەۋىستىيى زىاد لە پىۋىستى دىنا و پەيۋەندىيى توندوتۇلتى مەۋف بە دىناۋە كەم دە كاتەۋە، رادەى تالى و ئازارى لىكداپران و جودايىش لە دلى ئەھلى دىنادا سووك و كەم دە كات كاتى كە دىنا بەجى دەھىلتن، تەنانەت ھەندى جار ئەۋ لىكداپرانەيان لە لا خۇشەۋىست دەكات!

دەرمانى سازدەھەم

ئەي نەخۇشى سكاللاكار لە دەست بىزارى و يىتاقەتى!
 "نەخۇشى" گرىنگرىن پەيۋەندىدەرى ژيانى كۆمەلەيتى و مەۋفەيتى فىرى
 نەخۇش دەكات، كە بىرىيە لە "پىزگرتن" و "خۇشەۋىستى"!

(۱) ئەم نەخۇشىيە ھەتا ماۋەى چل پۇژى زەيستانى، ئەۋ پەلى "شەھىدى مەعنەۋى"يە بە خواۋەنە كەي دەبەخشىت. (دانەر)

چونكى نەخۇشى خاۋەنە كەي دەرباز دە كات لەۋەي كە لە خەلكى
 دوورەپەرزىيىت و پىۋىستى بە كەس نەيىت و ھەر بە تەنھا بۇ خۇي بۇي!
 ۋەك ئاشكرايە ئەم رەفتار و خوۋە مەرۇف دووچارى ھەستى نامۇيى
 دە كات و بەزەيى لە دلدە دەردە ھىيىت، چونكى ھەروەك لەم ئايەتە پىرۇزە ۋە
 دەردە كەۋىت كە دەفەر موى:

﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ﴾ (العلق: ۶-۷) ..

ئەو دەروونەي كە ھاندەرى خراپكارىيە و، بەھۇي لەش ساغىيە ۋە
 كەۋتوۋەتە داۋى ئەۋەي كە خۇي لە كەسانى دەورو بەرى بىي نىياز بزانىت..
 ئەو دەروونە، ھەست بە ھىچ رېزىك ناكات سەبارەت بە پەيۋەندىيى براپەتتى و،
 سۆز و بەزەيىشى بەرامبەر نەخۇش و خاۋەن بەلا و گىرۇدە بووان ناجوۋلىت،
 كە شايانى ئەو سۆز و بەزەيىيەن.

بەلام مەرۇفى نەخۇش، لە ژىر تەۋژمى نەخۇشىيە كەيدا رادەي
 "دەستەوسانى" و "ھەزاري" خۇي بۇ دەردە كەۋىت و، ھەز دە كات رېز
 لەو برا باۋەردارانەي بگىرىت كە لە كاتى نەخۇشىدا چاۋدېرىي دە كەن و
 ئەوانەش دېن بۇ سەردان و دلخۇشى دانەۋەي.

جگە لەۋەش - لە روانگەي خۇيەۋە - ھەست بە سۆز و بەزەيى مەرۇفانە
 دە كات بەرامبەر ھەموو خاۋەن گىروگرفت و موسىبەتلىك. بىي گومان ئەم
 سۆز و بەزەيىش گىرگىزىن رەۋشتى ئىسلامەتتى و رەفتارى مۇسلمانانەيە.
 ئىتر بەزەيى بە حالپاندا دېتەۋە و، گەر يىشتوانىت يارمەتتىيان دەدات،
 ھىچ نەبى لە دوعا و نزا و سەرلىدان و ھەۋال پىرسىنيان درىغى ناكات..

بەم جۇرە سوننەتلىكى گەۋرە بەجى دەھىيىت و پاداشتە كەشى دەستى
 خۇي دەخات.

دەرمانى ھەقدەھەم

ئەي ئەو نەخۆشەي كە سىكالاي دەستەوسانىي خۆي دەكات سەبارەت بە
 كەردارى خيىر و ئەنجامدانى چاكەكارى!
 تادەتوانيت شوكرى خواىكە!

من مژدەت دەدەمى كە ئەو كليلەي دەرگاي خاوينترين جۆرى
 "چاكە" ت بۇ دەكاتەو خودى "نەخۆشى" خۆيەتى..

"نەخۆشى" وپراي ئەوئەي كە پاداشتىكى باش و نەپراو بەرھەم دەھيىت،
 چ بۇ خاوەنەكەي و چ بۇ ئەوانەي چاودىرىي دەكەن، باشترين ھۆكارىشە
 بۇ گىراپورنى دوعا و نزاكان!

بەلئى، چاودىرى كەردنى نەخۆش پاداشتىكى زۆرى بۇ ئيمانداران ئىدايە.
 ھەروەھا سەر لىدانىيان و ھەوال پرسىنيان - بە مەرجى دلىگران
 نە كەردنيان - سونەتتىكى پىرۆزە و^(۱) لە ھەمان كاتدا دەيىتە كەفارتى
 گوناھى مەوۇف.

لە واتاي فەرموودەيەكى پىرۆزدا ھاتووە كە: "بە نەخۆش دوعاتان بۇ
 بىكات، چونكە دوعاي گىرايە"^(۲). بە تايىبەتى ئەگەر نەخۆش خەمىكى نەزىكى
 وەك دايك و باوك يىت، چونكە خەمەت كەردنيان پەرسىشكى گىرنگە و
 پاداشتىكى گەورەي ھەيە. دلدانەوئەي نەخۆش لە ھۆكىمى "سەدەقە" دايە و،
 وەك خەيىرىكى گەورە پاداشتى بۇ ديارى كراو.

ئەو كەسانە چەندە بەختەوئەن كە خەمەتى دايك و باوكيان دەكەن لە
 نەخۆشى ياندا و، دلە ناسكەكانى كاتى نەخۆشىيان دەدەنەو و، دلنەوايى و

(۱) عن جابر قال رسول الله ﷺ: "أفضل العيادة أجراً سرعة القيام من عند المريض". فيض
 القدير ۱/۲۸۵ و جمع الفوائد ۱/۳۳۲.

(۲) "دعاء المريض مستجاب وذنبه مغفور". مسند الفردوس ۱/۲۸۰ جمع الفوائد ۱/۳۳۳.
 وابن ماجه برقم ۱۴۴۱.

ھەوانەمەھيان پى دەبەخشن و، لەو پىئەمەھ نەزاي يىگەردى ئەو دايك و باوكانەھيان دەستگىر دەبىت!

بەلئى، ئەو راستىيەى كە شايانى پلە و پىزىكى زىاترە لە ژيانى كۆمەلەتەيدا: "سۆز و شەفەقەتى دايك و باوك"ە، و، باشترىن پاداشتى ئەو شەفەقەت و بەزەيەى دايك و باوكىش بۆ مندالە كانيان ئەمەيە كە لە ماوەى نەخۆشى دايك و باوكدا منال و ەچە دلسۆز و باشە كانيان چاودىرى و دلەواييان بگەن و بەزەھيان بە ھالاندا بىتەوہ.

ئەم دەمەنە، تابلۆيەكى ئەوتۆيە كە ەفادارى و ەلۆيىستى باشى نەمەھ كان دەردەخات و، لە ەمان كاتىشدا پايە بەرزىي مرؤف بە رادەيەك پىشان دەدات كە سەرنجى خۆشەويىستى و سەرسوورمانى ەمەو بوونەوہ ران - تەنانەت فرىشتە كانىش - رادە كىشيت و ەموويان پىكەوہ دەخاتە تەكبىر و تەھلىلەوہ و دەلئىن: "ما شاء اللہ.. بارك اللہ".

بەلئى، ئەو سۆز و بەزەيەى كە دەورانەورى "نەخۆش"يان داوہ، ئازارى نەخۆشى دەتويىتەوہ و، لە بىرى دەباتەوہ و، دەگىزىت بە تامىكى خۆش و شىرىن.

گىراوونى نزا و پارانەوہى نەخۆش مەسەلەيەكى گىرنگ و شايستەى بايەخ پىدانە.

سى چل سال لە خوا دەپارامەوہ بۆ چاكبوونەوہم لە ئازارىك كە لە پشتەمدا بوو. پاشان تىگەيشتم كە خواى گەورە لەبەر دوعا كردن "نەخۆشى" بە مرؤف دەبەخشيت! جا لەبەر ئەوہى دوعا ناتوانيت خۆى لايبات ئەوا بەرھەمەكەى لە رۆژى دوايىدايە^(۱).

(۱) ەمچەندە ەندئى نەخۆشى ەزىە بۆ دوعا كردن، كەچى گەر دوعا بىت بە ەزىەك بۆ نەخۆش نەبون ئەوا ەكو ئەوہ وايە كە دوعا بىت بە ەزىەكەى نەبوونى خۆى! خۆ ديارە ئەمەش ناگىنجى! (دانەس)

نجا دوعا خزی له خزیدا جزړیکه له جوره کانی "پرستش". نه و تا نه خوش کاتی هه ست به ده سته و سانیی خزی ده کات، په نا ده اته بهر ده رگانه ی خوی گه وړه و لئی ده پارتنه و.

له بهر نه و، گیرانه بوونی رواله تیی دوعا کاتم له ماوه ی نه و سی سالد دا بۆ چاک بوونه و هم له نه خوشی یه، وای لئ نه کردم بیر له وازه ینان بکه موه له پارانه و کاتم، چونکه نه خوشی کاتی دوعا و پارانه و یه.

چاک بوونه و هه ش بهر ه می دوعا نی یه، به لکو خوی دانا و میهره بان گهر بیه ویت شیفه به خشیت، نه واته نه ها له گه بچینه ی گه وړه یی و چاکه ی خویه و ده بیه خشیت. خو گیرانه بوونی پارانه و شمان به و شیوه یی که خومان ده مانه ویت نه و ناگه یه نیت که دوعا کاغان گیرانه بوون، چونکه په وړه دگاری دانا له نیمه باشه ده زانیت و، نیمه له چاو زانستی نه و دا نه زانین. خوی گه وړه ش نه و شته ی باش و به که لکه بزمانی ده نیریت و، هه ندی جاریش دوعا و نزا کاغان که بۆ ژبانی دنیا مان ده یانکه یی له گه بچینه ی میهره بانی خزیدا هه لیان ده گریت و پاشه که وتیان ده کات، بۆ نه و ی له ژبانی دوا پوژماندا به که لکمان بیت و سوودی لئ وهر بگرین. بهم جوره، دوعا و نزا کاغان له نه بچامدا هه ر گه را ده بن.

هه ر چۆنیک بیت، نه و دوعا یی که به و پهری خاوینی و دلسوزی به و بهریت و، له سه ر چاوه ی نه خوشی به و هه لقولا بیت و، له پنی هه ست کردن به "لاوازی" و "ده سته و سان" و "هه ژاری" به و هه تییت، گه لئ نزیکه له گیرا بوونه و.

(نه خوشی) ش بئاغه و خولگه ی هم جوره نزا و پارانه و خاوینا نه یه. جا پیوسته نه خوش و نه و ئیماندارانه ش که چاو دیریی ده که ن، سوود لهم جوره دوعا و نزا یانه وهر بگرین.

دهرمانی ههژدههم

ئەى ئەو نهخۆشەى وازى له شوكرانه بژيرى هيناوه و دوو چارى داوى
سكالا بووه!

دهرپرېنى سكالا ئەوه ده گهيه نيت كه مافىكت هه بوو بېت و پېشپېل
كرايېت. كه چى تو هېچ مافىكت نه فەوتاو هه تا سكالاى بۆ بكهيت، بهلكو
هېشتا مافى زۆرت به سهره وهيه و شوكرانه شت له سهر پېشكهش نه كردوون!
ئەوه تا هېشتا مافى خوراي گهورهت به جى نه هيناوه كه چى به نارەوا سكالا
ده كهيت، وهك ئەوهى خۆت به خاوهن حەق بزانيت!

له راستيدا مافى ئەوهت نى به سهرى ئەو لەش ساغانه بكهيت كه پلهيان
له تۆ بهرزتره و ئنجا سكالا دهرپرېت، بهلكو ده بى له گۆشەى
تەندروستى يهوه سهرى ئەو نهخۆشه دهستهوسان و داماوانه بكهيت كه پلهيان
له تۆ نزمتره و، هه مېشه به دهست ئېش و ئازارهوه ده تلېنهوه. كهواته
شوكرانهيه كى زۆرت له ئەستۆدايه.

جا ئەگەر دهستىكت شكاهه ئاورپك به لای ئەو كه سانه دا به دهروه كه
ههردوو دهستيان پراوه تهوه.. ئەگەر چاوپىكت بينايى نهماوه، بۆ ئەوانه پروانه
كه ههردوو چاوپيان له دهست داوه! تاكو شوكرانه بژيرى پېشكهشى خوراي
گهوره بكهيت.

بهلئى، له گۆشەى نيعمه تهوه هېچ كهسيك مافى ئەوهى نى به له خۆى
به رهوژوورتر پروانېت، چونكه بهم پروانين و پهفتارهى ئاگرى سووتينهري
سكالاى پزگه ده گريت. بهلام له كاتى بهلا و موسيبه تدا پيوسته له خۆى
به رهوژوورتر پروانېت و سهرپىكى ئەوانه بكات كه گيرو گرفت و بهلايان لهو
زياتره، تاكو شوكرانهى خوا بكات و بهو حالهى خۆى پازى يېت.

ئەم نەپنى يەش لە ھەندى پەيامدا بە ئغوونە يەك پروون كراو تەو، كە ئەمەى خوارەو نەو رۆكە كە يەتى:

(كە سېك دەستى ھەزارىك دە گرىت و، بە پلىكانەى منارە يە كدا سەرى دەخات و، لە ھەموو پلەيە كدا ديارى يە كى پى دە بەخشىت، ئىجالە لوتكە و كۆتايى منارە كەشدا گەورە ترين ديارى دەداتى و، بەمەش ديارى يە كانى كۆتايى پى دە ھىيىت..

جالە كاتىكدا كە دەبوو ئەم ھەزارە سوپاسى بەخشەرى ئەم ھەموو ديارى يە بەنرخانەى بىكر دايە، كە چى ھەموو يان لە بىرى خۆى دە باتەو، يان بە چاويكى كەم سەپريان دەكات و سوپاسيان لەسەر پىشكەش ناكات و، بۆ بەرەو زورتر دەروانىت و، بە دەم سكالالە دەلەيت: خۆزگا ئەم منارە يە بەرتر دەبوو تاكو بگەيشتمايەتە پلەى كە سانى ترا! يان دەلتى: بۆ چى ئەم منارە يە بە ئەندازەى ئەو چىا سەختە يان منارە كەى تەنىشتى بەرتر نەبوو)؟

چ پى نەزائىنكە بۆ ئەو نىعمە تانە و، چەندە تاوان و ستەمىكى گەورە يە لە ھەق و راستى، گەر ئەو ھەزارە سكالالە ئاواى لە زار دەربچىت؟

ھالى مەرفىش بە ھەمان جۆرە، ئەو تەكاتى لە نەبوونەو پەيدا بوو، بە "بەرد" و "دار" و "ئازەل" دروست نەبوو، بەلكو بە مەرفىكى مۇسلمان بەدبەتووە و، ماوەى كى زۆرىشى بە تەندروستى بەسەر بردوو و، پلەيە كى بەرزى نىعمەتى خواى گەورە شى بە دەست ھىناو. لە گەل ئەمەشدا دەپىنىت ئەم مەرفە سكالالە نەبوونى تەندروستى دەكات كە لەبەر چەندە ھۆكارىكى كەم خايەن تەندروستى لە كىس چوو، يان بەھۆى لىك جىا نە كەردنەو، چاك و خراپ ھەندى نىعمەتى لە دەست داو، يان ناتوانىت بگاتە ئاستى ئەو نىعمە تانە.. پاشان دەشلىت:

(ئەى بەدبەخت خۆم! مەن چىم كەردوو تەبەم جۆرەم بەسەر بىت؟)

بهم شیوهیه، بڼی نارامیې خوی دهرده پرت. وهك بلیتی په خنه له خواپه تی
خوای گهوره بگریټ!

نهم جوړه حالانه نه خوښی په کی معنوی په و، به لا و گرتیکي گهلی
گهوره تره له نه خوښی و گرفته ماددی په کهی خوی. چونکه نهم سکالایه
نه خوښی په کهی زیاتر ده کات و پهری پڼی ده سینیت و، وه کو ټه وه وایه
که سیکي ده ست شکاو زورانیازی بکات! به لام مروقی زیر ده لیت:

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾.

نیز بؤ خوی نارام ده گریټ و کاره کانی ده داته دهستی خوای گهوره،
هه تا نه خوښی په کهی کاری خوی تمواو ده کات و به پڼی خوږه وه ده پرات!

دهرمانی نوزدههم

خوای گهوره که ناوی: "الأسماء الحسنى" ی بؤ ناوه جوان و بهرزه کانی
خوی هه لېژاردوه، رایگه یاندوه که ټه ناوانه هه موویان جوان..

له لایه کی تریشه وه ژیان جوانترین ټاوینه ی خواپه. خؤ ټاوینه په کیش
خواه نه کهی جوان بیټ دیاره خوږیسی جوانه. ههر ټاوینه په کش لایه نه
جوانه کانی خواوه ندی خواوه نی "جوانی" دهر بخت و ههر شتیك له لایه نه ټه
خواوه نده جوانه وه به سهر ټاوینه که دا بیټ ټه ویش جوان ده بیټ. که واته
ههر شتیك بیټه پڼی ټه ژبانه، ټه ویش - له راستیدا - ههر جوانه و به جوان
داده نریټ، چونکه نه خشه په نگیڼه کانی ناوه جوانه کانی خوای گهوره
دهرده خات!

جا ټه گهر ژبان له سهر په ك په وت و ههر ټه نها به ټه ندرستی و خوږی
پرواته سهر، ده بیټ به ټاوینه په کی کهم نرخ و بیټ سوود. ټه نانه ټه لوانه په
هه ندی جار مروف به ووی ټه جوړه ژبانه وه هه ست به نه بوون و بیټه وده یی

بکات و نازار و دلته ننگی بچيژيږت. تنجا له و کاته دا نرخي ژيانيش دپته خواره وه و، له زهت و خوښي تمه نيش دهيت به نازار و خفه تېکي زور له گهرووي مروځدا. تير يان نهويه نهو مروځه خوځي ده خاته ناو چلکاوې هه رزه يې و کرداري ناپه سنده وه، يان په نا ده باته بهر مه لېسې کاني خراپه کاري و بهر په وشتي، گوايا بو نهوې ژيان و کاتي خوځي به زوويي بپاته سر، کتومت وه کو نهو به ندي په ي که دوز منايه تپي تمه نې به نرخي خوځي ده کات و به خيرايي دپکوزيږت، له پيناوې ته او کردني ماوې زينداني په کې!

به لام نهو ژيانه ي که جموجوولي تېدايه و به تالوگور دپته سر و چمند قوناغيکي جور او جور له خو ده گريږت، مروځ هه ست ده کات نرخيکي هه په و، بهر هه ميکي باش به تمه ن ده دات و، تاميکي خوش به د هرووني مروځ ده چيژيږت. ته نانهت و له مروځ ده کات که وپړاي نهو ئيش و نازار و دهر ديسه ري په جور او جورانه ي دپته رپي، نه په وېت ژياني به فيرې بروت و، تاو اته خوازي نهو ده يت کاته کاني به شي کاره کاني بکه ن و، هېچ ناخ و ئوف و ناله په کې نامينيږت و، هر گيز ناليت: "کوا خور تاوا بپوايه" يان: "ده بې کې پوژ بپته وه"!

به لني، پر سيار له دهوله مندپکي ده ست به تال بکه له وانه ي که هه موو کارپکيان به گوږه ي دل بو دهره خست، لني پير سه و بلني: چونيږت؟ چي ده که پت؟ بې هېچ گومانپک له وه لامدا جوره گرفتاريکي پر له خفه ت و نازاري لني ده بيسيت، وهک: (ناخ به ده ست کاته وه که به سر ناچيت! تايا نايه يت به شپک له کاته که مان به سر بهرين؟ با ماو هپک پېکه وه تاو له بکهين!) يا خود جوره سکالا په کې واي لني ده بيسيت که هه موويان له نومېدي

ژيانىكى دريۇخايەنەمۇ سەرچاۋە دەگرن، ۋەك: (فلان كارم ناتەواۋە..
خۆزگە ئاۋا و ئاۋام بىكرىدە)!

بەلام ئەگەر پىرسىيار لە ھەژارنىكى گىرۇدەى موسىيەت يان كرىكارنىكى
چەوساۋە بىكەيت و، بلىيت: حالت چۇنە؟ ئەوا - گەر ژىرىت - لە ۋەلامدا
دەلىت: (سوپاس بۇ خوا من باشم.. ھەمىشە لە كاردام و پاناۋەستم..
خۆزگا زوو خۆر ئاۋا نەدەبوو تا كارەكاشم تەواۋە كەرد.. خۇ "كات" بە
لەسەر خۇبى كۆتايى پى دىت و تەمەنىش لە گەلىدا دەروات و ۋەستانى نىيە.
ھەرچەند من - لە پاستىدا - ماندووم، بەلام ئەم ماندووبوونەش ھەر
دەروات و ھەموو شتىك بەم چەشنە لە پۇشتىدايە).

دەبىنىت بەم ۋەتەنى نىرخ و گىرنگى تەمەن دەردەخات لە ناۋەندى ئەو
داخ و خەفەتەيدا كە بۇ پۇشەن و لە دەستچوونى تەمەنى دەرى دەپرىت.
كەۋاتە بە باشى تىدەگات لەۋەى كە نىرخى ژيان بە ماندووبوون و ھەنگىرتنى
ئەركى قورسەۋەيە، بەلام جەسانەۋە و تەندروستى و لەشساغى تامى تەمەن
تال دەكەن و شىۋە جوانەكەشى لە بەرچاۋى خواۋەنەكەيدا بە پادەيەك
دەگۆرپ كە ئاۋاتەخۋازى ئەۋە يىت بە زووترىن كات لەۋ تەمەنە پىزگارى
بىت!

دەسا ئەى براى نەخۇشم!

بىزانە كە سەرچاۋەى ھەموو شەپ و گىروگىرت و تەنانەت بناغەى ھەموو
گوناهىنىكىش: نەبوون (العدم)، ۋەك لە پەيامەكانى تردا بە چەندەھا بەلگەى
پتەو چەسپاندىمان. خۇ "نەبوون" ىش شەپ و خراپەيەكى تەواۋەتى و
تارىكاپىيەكى تابلىتى نوۋتەك و لىلە.

جا ئەۋ حالەتەنەى كە لە دۇخى ۋەستاندان، واتە ئەۋ كاتانەى كە ژيان
لەسەرىك پەۋت و بە بى ھىچ گۆرپان و جوۋلاننىك بەسەر دەچىت، ئەۋ

كاتانە، گەلىنى نىزىكتىن لە "نەبوون" و "يېھوودەيى" ھە. ئەم نىزىك بوونەشەيتى والە مەزۇف دە كات كە ھەست بە تارىكىيى "نەبوون" بىكات و دوو چارى دلتەنگى و يىزارى بىت..

بەلام جوجوول و ئالوگۆر "بوون" يان ھەيە و كارىك دە كەن مەزۇف ھەست بە "بوون" بىكات. خۇ ديارە "بوون" يش خىر و فەرىكى ئاشكرا و لە بەرچاۋە.

جا مادەم حەقىقەت بەم چۆرەيە، ئەوا بزانە نەخۇشى يەكەت ميوانىكە و بۇ لاي تۆرەوانە كراۋە، تاكو ئەو كار و ئەر كە زۆرانەي كە پىي سپىراۋە جى بەجى يان بىكات. چونكە "نەخۇشى" ژيانە بەنرخە كەت پالغەتە دە كات و، ھىز و پىزى دەداتى و، بە پەلە بەرزە كاندا سەرى دەخات و، سەر جەمى ئەندام و ئامىرە مەزۇيە كانت بۇ يارمە تىدانى ئەو ئەندامە بيمار و بە ئازارەت دەخاتە گەر و، نەخشە رەنگىنە كانى ناۋە جوانە كانى بە دىھىنەرى دانا دەخاتە پروو. پشت بە خوا بەم نىزىكانە ئەر كە كانى سەرشانى كۆتايى پى دەھىنىت و بە پىي خۇيەۋە دە پروات و، بانگ لە "تەندروستى" دە كات و پىي دەلەت:

(ئىستا ۋەرەۋە لە جىيى مندا بەردەۋام، مەنەرەۋە و، سەرلەنۇئى ئەر ك و فەرمانبەرى يە كانت ئەنجام بدە، چونكە ئەمە جىيى تۆيە و، بۇ خۇت بە خۇشى و شادمانى تپايدا بۇي)!

دەرمانى بىستەم

ئەي ئەو نەخۇشەي بە دواي دەرماندا دە گەرپىت!

دەيى بزانىت كە نەخۇشى دوو بەشە:

بەشىكىان نەخۇشىي راستەقىنەيە و، ئەۋى تريان ۋەھم و ئەندىشەيە.

سەبارەت بە جۆرە راستەقىنە كەيان، خىۋاي گەورە و دانى و شىفابەخش دەرمىنى بۇ ھەممۇ دەردىك دانىۋە و لە گەنجىنەى دەرمانخانىە گەورە كەيدا - كە گۆزى زەۋىيە - پاشە كەۋتى كىردۈن.

جا ئەو دەرمانانە داخۋازى بۈۋى نەخۋشىيە كانى. بە كارھىنانىشيان بۇ ئەم مەبەستە ھەر لە بناغەدا كارتىكى رەۋايە و ئايىنى ئىسلام فەرمىنى پى داۋە. بەلام دەبى شىفا و كارتىگەرى ئەو دەرمانانە تەنھا لە خىۋاي گەورەۋە بزانىن، چونكە خىۋاي گەورە ھەرۋەك نەخۋشى و دەردى بەخشىۋە ھەر ئەۋىش شىفا و چاكبۈۋەنەۋە دەبەخشىت.

دەبى "نەخۋش"ى مۇسلىمانىش كۆپرايەلى پزىشكە مۇسلىمان و لىھاتىۋە كان يىت و، لە پىنمايى و ئامۇز گارىيان دەرنەچىت. چونكە زۆربەى نەخۋشىيە كان لە نەزائىنى بە كارھىنانى دەرمان و، گۆى نەدان بە ئامۇز گارىي پزىشك و، ئىسراف و، گوناھ و، پارىز نە كىردنەۋە پەيدا دەبن. خۇ گومانى ئىدانىيە كە پزىشكى دىسۆز و ئايىندار لە بازىيەكى مەشروۋە و رەۋادا ئامۇز گارىي نەخۋشە كانى دەكات و، بەدئەنجامىي ئىسراف و خراپىي بە كارھىنانى دەرمانە كان دەخاتە پىشچاۋى نەخۋش و، دلى دەداتەۋە و ھىۋا و ئومىد بە دل و دەروۋنى دەبەخشىت.

مىۋى "نەخۋش"ىش لە لايەنى خۇيەۋە پىشت بەم دلدانەۋە و ئامۇز گارىيانە دەبەستى و، بەرە بەرە نەخۋشىيە كەى بەرە لاۋازى دەپرات و، لە بىرى سكاالا كىردن و بى ئارامى و ۋەپسى، دلى دە گەشپتەۋە. باشتىن چارەسەرىش بۇ جۆرى "نەخۋشى ۋەھمى" ئەۋەيە كە گۆپى پى نەدرىت! چونكە نەخۋشىيە ۋەھمى بە گۆى پىدانى گەورە دەيىت، كەچى بە پىچەۋانەشەۋە گەر گۆپى پى نەدرىت، بچۈك دەيىتەۋە و نامىنىت.

ههروهك ته گهر كه سېك هېلانه زه رده والته بورووژنېست، نهوا
 زه رده والته كان به رده بڼه گيانی و گهر بایه خیشیان پې نه دات نړیکی نابڼه وه..
 ههروهه ها گهر كه سېك له تاریکیی شهودا و له ناستی په تیکی شۆږه وه بوو
 له نه ندیشه یدا به خهستی پز چووینت، له وانیه نهو په ته له بهر چاویدا گه وره
 بیست و به وینه ی شیت لږی هه لېست! به لام ته گهر گوږی پې نه دات، نهوا بوی
 دهرده كه ویت كه نهو شته ی شۆږ بوو ته وه په ته و مار نی یه. ئیتر گالته به
 وه هم و شله ژانی زه پنی خو ی ده کات!
 نه م نه خو شی یه وه همی یه ش هه ر به م جوړه یه، ته گهر درنړه بکېشیت
 ده بیست به نه خو شی یه راسته قینه.

وه هم و گومان لای كه سانی هه ست ناسك ده بن به نه خو شی یه کی
 سهخت و، به دهر دیکي گه وره ی دهر انن و، شتی بچووك گه وره ده كه ن و،
 وره یان دهر ووخت. به تایبست ته گهر تووشی نیمچه پزیشکی دل پهق و
 دوور له به زه یی و بی ویزدان بن له وانیه كه وه همه کانی نه خو ش
 دهر ووژنن و له پېش چاویدا گه وره ی ده كه ن، تاكو گیر فانی نهو نه خو شه
 گهر دهوله مهنه بیست - دابته کینن، یان ژیریشی پې ده دپرنن و به ته وای
 نه ندروستی له ده ست دهر ده كه ن!

دهرمانی بیست و یه کم

ته ی برای نه خو شم!

راسته نه خو شی یه كه ت نازاریکی ماددی هییه، به لام له هه مان کاتدا و
 به هزی نه م نه خو شی یه ته وه چیژ و له زه تیکی معنه ویی هینده گرنگ دهره ی
 داویت كه هه موو ناسه واری نازاره ماددی یه كه ت ده شواته وه و له ناوی
 ده بات..

چونکه هر گیز بازاره كهت ناگاته ئاستی ئهو سۆز و بهزه يیه ی كه له منالی یهوه له بیرت چوو تهوه و ئیستا سهرله نوئى كانی به كه ی له دل و دهروونی دایك و باوك و كهساندا تهقیوه تهوه، ئه گهر دایك و باوك و كهسانت مابن. ئه وه تا لهم كاته دا ئهو ههست و سۆزى خۆشهویستی و بهزه يیه شیرینه ی دایك و باوك ده كهو پتهوه یاد كه له ده می منالیتدا ئاراستهت ده کران و ئیستا سهرله نوئى تازه بوونه تهوه و، خزمانت جارێكى تر هه مان بهزه يیه و خۆشهویستی جارانت بۆ ده رده بپرن و کیشی نه خۆشی به كهت سۆزى خۆشهویستی ناو دل و دهروونی ئهوانی را کیشاوه و به ده ور و پشتدا دین و خه می تو یانه!

ئیت ده بی ئهو بازاره ماددی یه ی كه پتوه ی ده تلپتهوه، به رامهر به و خزمه تگوزاری یه ی كه ئاو پته ی سۆز و بهزه يیه چ نرخیکى هه بی!

ئهو كه سانه ی كه تۆ پیشتر به شانازی یه وه تیده کۆشایت بۆ خزمهت کر دیان، و ئیستا به هۆی نه خۆشی به كه ته وه ئه وان به و پهری بهزه يیه و میهره بانى یه وه خزمهت ده كه ن و، تۆ لهم كاته دا وهك گه وره و فهرمانده یه کی ئه و انت لى هاتوو و له فهرمانت ده ر ناچن! هر به هۆی نه خۆشی به كه ته وه یه كه چه نلین خۆشهویستی یاریده ده ر و هاو پتی به سۆز و میهره بانى نویت پهیدا کردوو كه له بهر ئهو سۆز و بهزه يیه ی خوا ی گه وره له مرؤفدا دایناوه نزیکیان ده خه پتهوه له خۆت.

و پرای ئه مهش، تۆ به هۆی نه خۆشی به كه ته وه پشوو یه کی باشت دهست كهوتوو و ئیستا له کاروبار و ئازاری فهرمانبه ری تیی ژبان و گهر و گرفته كانی دوور كهوتوو پتهوه.

جا دوا ی ئه وه ی كه تامی ئه م هه موو لهزه ته مه عنه وی یانهت چهشت، كه لهم نه خۆشی یه وه به ده ست هیناون، ئه و نا ییت بازاره جوز لى و

بچو که که ت سکا لا له سهر زارت دهر بیریت، به لکو ده بی شو کرانی هم
چیژ و له زه ته معنه وی یانه پیشکesh بکهیت.

دهرمانی بیست و دووهم

تهی تهو نه خوشه ی که گیروده ی نه خوشی په کی سهختی وهك "شه لهل"
بووه!

له سهره تاوه من مژده ت دده منی که "شه لهل" به په کیك له نه خوشی په
پروژه کان داده نریت بژ مروقی باوه ردارا

ماوه یك ده بی تمهم له هولیا و پیاوچا کان بیستووه، به لام نهی په کهیم
نه ده زانی. و ایستا په کی له نهی په کانی تمهم به دلدا هات، که بریتی په
له وه ی: "هولیا کان" به ویستی خو یان و به مبهستی گیشتن و شادبوونیان به
خوا ی گه و ره و رزگار بوونیان له مترسی په معنه وی په کانی دنیا و
دهسته بهر کردنی به ختوهری همیشی دواړو زیان، شوین دوو بناغهی
بنه پرتی که وتوون.

تهو دوو بناغهی ش:

په که میان: "یاد ویری مردن". واته له پیناوی به دهسته پینانی به ختوهری
هه تاهه تایی دواړو زیاندا بیران له نهمان و تیاچوونی دنیا کردووه ته وه و،
سهرنجیان داوه که له دنیا دا میوانیکی ریوارن و تهو ماوه په له چهنه کار و
هر کیکی کاتیدا ده خرینه کار.

دوو هه میان: مراندنی دهر وونی فهرانده ری خراپکاری په (النفس الامارة
بالسوء). ته ممش له پتی موجه ده و وهرزشی پوچی په وه، تاکو له شووم و
مترسی په کانی دهر وون و، تهو هه ست و نه ستانه ش که پاشه پروژ نابین،
رزگار یان بیست.

ده سائى ټو برايهى كه نيوهى تهنډروستىي ځوى له ده ست داوه!
 خواى گهوره - به پى ويستى ځوټ - ټو دوو بناغه كورت و ټاسانهى
 له تودا داناوه كه پښگاي ټهوت بڼ تهخت و ټاسان ده كه ن به بهخته وه رپى
 هه تاهه تايى شاد ببيت و، هميشه تهواو بوونى دنيا و له ناوچوونى ټاده ميزادت
 ده خه نه وه ياد. ټيتر، دواى ټمه، "دنيا" ناتوانيت تهنگه نه فست بكات و
 بتخنكيت و، بى ټاگايش پر كيشي ټهوه ناكات كه په رده به سر
 چاوه كاتدا بهيټ. چونكه "دهروونى به دخواز" ناتوانيت به ټهوى ټاره زووه
 نزمه كانيه وه كه سيكي نيوه ټاده ميزاد بڼه ټيټيت.

ټيتر ټو مړوڼه به زوويى له شه پر و فرويله كاني ټو دهروونه پزگاري
 ده بيت. ټيمانداريش - به ټهوى نهيني ټيمان و تهوه ككول و ملكه چ بوونى بڼ
 فرمانى خواى گهوره - به ماوهيه كي كورت و له ټازارنكي سهختي وه
 "شه ل" دا هينده سوودى ده ست ده كه وټ كه به ټه نده زهى ټو سووده
 بيت ده ست ټيكو شهرانى ټههلى ويلايهت و وه رزشكارانى پڼ ځ ده كه وټ
 له ناو خه ټه تگاكاندا. دپاره ټو كاتمش - له بهر ټو سوودانه - ټازاره كهى
 ځوى له بهر چاودا كه م ده بيته وه.

دهرمانى بيست و سى هم

ټهى نه ځوشى نامؤ و ته نيا و ده ستهوسان!
 ټه گهر، سه ربارى نه ځوشى په كهت، نامؤبيت و نه بوونى چاودير و
 سه رپه رشتيكار له م نه ځوشى به تدا، سه ربجي دله په قه كاني جوولاند بيت و
 ميه ره بانى و به زه يى ټهوانى بڼ لاي تو راكي شاييت، ده بى پوانينى سوز و
 به زه يى په روه دگارى ميه ره بانټ چو ن بيت كه له سه ره تاي سووره ته كاني
 قور ټاندا به سيفه تى مه زنى: "الرحمن الرحيم" ځويت پى ده ناسيتيت و، ته نها

به بریسکانه و په کی به زه بی و میهره بانیه دهراسای خوی سهرجه می دایکان ده خاته کار له خزمه تگوزاری و په روه رده ی ساوایاندا؟

ئو خوایه ی که تنها به دره و شانوه و پیشاندانی چمکیکی میهره بانیه خوی له هممو وهرزیکې به هاردا سهرانسهری پرووی زهوی دهرانیتته و، له هممو جوړه زور و زه بهنده و پرهنگینه کانی چاکه و نيعمهت و بهخششی خوی پری ده کات و، تنها به دره و شانوه په کی میهره بانیه که شی بهه شتی بهرین - به هممو جوانی و رازاوه ییه کی - بهرجه سته ده ییت..

تو به هوی ئیمانه که توه په یوه ندیت بهو خوایه و کردوه و ناسپوته و، به زمانی حالتی ده سته و سانیت - که له نه خوشی به که توه سهرچاوه ی گرتوه - په نای بو لا ده بهیت و لئی ده لالیتته و هانای بو لا ده بهیت. خو هممو ئه مانهش نامویی و نه خوشی و ته نیاییه که ت ده گورن به هوکاری ئاور لیدانه و هی سوز و میهره بانیه ئو خوایه و، کاریک ده که ن که خواوه ند به چاوی میهر و به زه ییه و به ت پروانیت، ئو پروانینه ی که هممو شتیک ده هییت!

خو ماده م خواوه ند هیه و به چاوی سوز و میهره بانیه به و به ت دهروانیت، ئو هیچ خه میکت نه ییت و، دلنیا به که هممو شتیکت هیه! ته نیا و ناموی راسته قینهش ئو که سیه که په یوه ندی ئیمان و ملکه چیی بهو خوایه و نه ییت، یان هر گوی بهو په یوه ندی به نه دات!

دهرمانی بیست و چواره م

ئو ئو که سانه ی چاودیری منالانی بی گوناھی نه خوش و ئو پیر و په ککه وتانه ده که ن که له پرووی ده سته و سانی و لاوازی به و و کو منالیان لئ هاتوه!

دلنیا بن که بازرگانی په کی به پیت و گرنگی سر به رۆزی دواپیتان له
 بهر ده ستدايه. ده سا فریای بکهون و سوودی لښ وهر بگرن و به شوق و
 کوششیکي زوره وه هوډ بدن له دهستان دهر نه چیت!

نه خو شى په کانی مناله بڼی گوناوه کان له راستیدا بریتین له دهرزی لیدانی
 په روه رده ی خوایی بڼی منالانه که دهماره نهر مونیانه کانی نهوانی بڼی
 توندوتول ده کات بڼی راهینان و بهر گه گرنگی گپو گرفته سهخته کانی
 دواړو رزی ژیان..

له ههمان کاتدا نهو نه خو شى یانه چهند دانست و سوودیکیان بڼی ژیانى
 دنیا یان و ژیانى رځی یان تیدا يه.

واته هره وهك نه خو شى ژیانى مروه گه وره کان خاوین ده کاتمه وه ده پیت
 به که فاره تى گوناوه کانیان، به ههمان جوړ ژیانى نهو منالانه ش پالفته يه کی
 مهنه وهی ده کات.

هم دهرزی لیدانه مهنه وهی یانه بڼی منالان، بناغی بهر زبون نه وهی پله
 مهنه وهی په کانه بڼی پاشه رۆزی هم دنیا یان، ته نانت هی دواړو رزی
 قیامه تیشیان.

پاداشتی چاودیرى کردنى نه خو شى هم منال و ساوایانه ش له لاپه رهی
 کرده وه چاکه کانی دایک و باوکدا دهنو سریت، یا خود هر له لاپه رهی
 کرده وه کانی دایکدا، چونکه وهك لای نه هلی حقیقت چه سپاوه دایک
 - به هو ی نه پینی شفه قهت و میهره بانى یه وه - تندرستی مناله که ی گهلن
 بڼی باشر و له پیشتره له هی خوی!

سه بارهت به چاودیرى و خزمه تکردنى پیر و په ککه و ته کانیش، نه و له
 چهند رپوایه تیکی صه حیج و چهند رووداویکی میژووییه وه دهر که وتروه که

چاودیریان - به تاییه تی دایک و باوک - و دل خو شکردن و خزمه تکر دنیا
بهوپه پری وهفا و دلسوزی، سهرباری نهوه ی که هه موو ئه مانه مایه ی
دهستکه وتنی پاداشتی زور و دهستخستنی دوعا و نزیانه، به تاییه ت دوعای
دایک و باوک.. جگه له ممش، مروف ده گه یه ننه به خته وه پری هه ردوو دنیا.

ئهو منال و نهوه گوپراپه لای که له م چه شنه حالانه دا خزمه تی دایک و
باوکی په ککهوته ی ده کات و په زامه ندیی دلیان به ده ست ده هیئت، خویشی
له کاتی پیریدا هه مان گوپراپه لای له منال و نهوه کانیه وه ده بینیت و لهو ده مه دا
فریای ده که ویت..

به لام ئه و مناله ی دلی دایک و باوکی ته نگ ده کات و ئه شکه نه یان
ده دات، وپرای سزای دواپوژی ئه و دنیا، هه له م دنیا شدا دوو چاری گه لئی
گیرو گرفتی زور ده ییت.

به لئی، مه رج نی به چاودیریی ئه و پیر و په ککهوته و منال و ساوایانه ته نها
له بهر ئه وه ییت که خزم و که سوکاری ئه و که سه بن خزمه ت و چاودیرییان
ده کات، به لکو په کیک له خواسته گرنگه کانی ئایینی ئیسلام ئه وه یه که هه ر
کاتی مروفی باوه ردار تووشی پیریکی نه خوشی موحتاج و شایانی پیز بوو،
ده بی بهوپه پری لیپران و دلسوزی به وه خزمه تی بکات و دلی بداته وه، ماده م
برایه تی پراسته قینه ی موسلمانانه له ئارادا ییت!

دهرمانی بیست و پینجه م

ئه ی برایانی نه خوش!

ئه گه هه ست ده که ن به وه ی که پپوستان به چاره سه ریکی خاوین و
به سوود و به دهرمانیک هه یه که له زه تی پراسته قینه ی تیدا ییت و، بۆ چاره سه ر

کردنی هه‌موو ده‌ردێك ده‌ست بدات، ئه‌وا تا ده‌توان ئیمانێ كه‌تان به‌هێز و خاوێن و دره‌خشان بكه‌ن! واته‌ به‌هۆی ته‌وبه‌ و له‌ خوا پارانه‌وه‌ و نوێژ و په‌رستشه‌وه‌ هێز و پێژ به‌ ئیمانێ كه‌تان بده‌ن و، ئه‌و چاره‌سه‌ره‌ خاوێن و قودسی به‌ كار به‌ێن.

ئه‌و كه‌سانه‌ی كه‌ به‌هۆی خۆشه‌ویستی دنیا و ده‌ستگرتنیان به‌ داوێنه‌وه‌ دوو چاری بێ ئاگایی هاتوون، ده‌لێی جه‌سته‌یه‌کی مه‌عنه‌ویی بیماری به‌ ئه‌ندازه‌ی دنیا یان له‌خۆیاندا هه‌لگرتوه‌!

له‌م كاته‌دا ئیمان دێت به‌ هانایانه‌وه‌ و، ده‌رمان و چاره‌سه‌ری شیفابه‌خشی خۆی پێشكه‌ش به‌و جه‌سته‌یه‌ ده‌كات كه‌ به‌ مشتێ كۆله‌ ئازار به‌خشه‌ كانی جودایی و نه‌مان زامدار بووه‌ و، له‌و برین و زامانه‌ پرزگاری ده‌كات.

له‌ چه‌ندین په‌یامدا چه‌سپاندوومه‌ كه‌ "ئیمان" شیفای راسته‌قینه‌ ده‌به‌خشی. جا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی درێژه‌ به‌ باسه‌ كه‌ نه‌ده‌ین، ئه‌وا به‌ بوختی و كورتی ده‌لێم:

كارێگه‌ری چاره‌سه‌ره‌ ئیمانی به‌ كان كاتی ده‌رده‌ كه‌وێت كه‌ به‌ پێی توانا "فه‌رزه‌ كان" به‌جێ به‌ێنێن و چاودێری بكه‌ن. به‌ پێچه‌وانه‌ شه‌وه‌: (بێ ئاگایی و، هه‌رزه‌یی و، شوێنكه‌وتنی ئاره‌زووی ده‌روون و، گالته‌وگه‌یی ناپه‌وا) كارێگه‌ری ئه‌و چاره‌سه‌رانه‌ لا ده‌به‌ن.

خۆ ماده‌م نه‌خۆشی په‌رده‌ی بێ ئاگایی لا ده‌بات و، ئیشتیه‌ی ده‌روون ناهێلێت و، پێی له‌ چوونه‌ ژووره‌وه‌ی له‌زه‌ته‌ ناپه‌واكان ده‌گرێت، ئه‌وا ئێوه‌ش ئه‌مه‌ به‌ هه‌ل بزانن و سوودی لێ وهره‌گرن و، به‌ تۆبه‌ و داوای لێبوردن و پارانه‌وه‌ و ئومێد په‌یدا كردن به‌ "میه‌ره‌بانێی خوا" چاره‌سه‌ره‌ كانی ئیمانی راسته‌قینه‌ و پروناکی به‌ قودسی به‌ كانی به‌ كار به‌ێن.

له خواى گه وره ی میهره بان ده پاریمه وه که شیفاتان پی به خشیت و نه خوشی به کانتان بؤ بکات به که فاره تی گونا هه کانتان.

ثامین.. ثامین.. ثامین.

﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رَسُولُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ﴾.

﴿سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾.

اللهم صل على سيدنا محمد:

طب القلوب ودواها..

وعافية الأبدان وشفائها..

ونور الأبصار وضيائها.

وعلى آله وصحبه وسلم.

پاشکۆی په کمې په پامی بیماران
بریسکه‌ی دووهم له کتیبی (بریسکه‌کان)

له کمال پشه‌وای نارامگراندا

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَلَمِّي الضُّرَّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ (الأنبياء: ٨٢)

هم نزا و پارانه‌وې پشه‌نگی نارامگران حه‌زرتی ټیپوب - دروودی
خوای له‌سهر بیت - تاقی کراوه‌یه و، کاریگه‌ری په‌کی تمواو به‌سوودی هه‌یه.
پیوسته ټیمه‌ش له مونا‌جات و پارانه‌وه کاغماندا سوود له نووری هم ټایه‌ته
پی‌رزه وه‌ربگرین و بلین:

ربَّ ﴿أَلَمِّي الضُّرَّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾!

چیرۆکی به‌ناوبانگی حه‌زرتی ټیپوب - دروودی خوای له‌سهر
بیت - به پوختی به‌م جوړه‌ی خواره‌وه بووه:

هم پشه‌وا نارامگره، ماوه‌یه‌کی درنځ‌خایه‌ن نارامی له‌سهر نه‌خو‌شی‌یه
قورسه‌که‌ی گرت، به راده‌یه‌ک که زام و برین هه‌موو ټندامه‌کانی جه‌سته‌ی
گرته‌وه، که‌چی له‌گه‌ل ټه‌وه‌شدا هه‌ر له‌سهر نارامگرتن به‌رده‌وام بوو، چونکه
چاوه‌پوانی پاداشته مه‌زنه‌که‌ی خوای گه‌وره و به‌توانای ده‌کرد. به‌لام کاتنی
هم نه‌خو‌شی‌یه پتر پهری سهند و کرم دایه "دل" و "زمان"ی، که تهنه‌ها به‌م
دوانه‌ش خوا ده‌ناسریت و یادی ټه‌وی پنی ده‌کریته‌وه، ټاله‌م کاته‌دا هانای

برده بهر خواوهندی میهره بان و نهو مونا جاته نه رم و پاک و خه مناکه ی کرد و
فه رمووی:

﴿اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْئَلُکَ الضُّرَّ وَ اَلْتَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِیْنَ﴾!

نهمهش ته نها له ترسی نهو ی که ئیتر نه توانیټ به تهواو تهی په رسته شه کانی
جی به جی بکات و، که موکوړی پروو بکاته به ندایه تی په کانی، نه ک بؤ
مه به ستی چا کبو نه وه و حوا نه وه ی خوی. نهو به و په کسه ر خوی گه و ره ی
میهره بان نهو پارانوه پاک و نزا بیگه رده ی به شیوه یه کی ده راسا (معجز) گیرا
کرد و شیفای تهواوی پی به خشی و نیعمه تی خوی به سه ردا باراند.

نهم بریسکه یه پټنج سه رنجی وردی تی دایه:

□ سه رنجی یه کهم:

له بهرام بهر زامه دیار و بهر چاوه کانی حه زره تی نه ییو به وه - دروودی
له سه ر بیټ - ئیمه گیروده ی چه ندین بازار و زام و نه خوشی مه عنه ویی
نادیارین که له "گیان" و "دل" ماندا دروست بوون. نهو نه خوشی په
مه عنه وی یانهش له راده یه کی وادان که نه گه ر دیوی ناوه وه مان بؤ ده ره وه و
ده ره وه شان بؤ ناوه وه هه لېگېرېنه وه، نهوا ده رده که ویټ که ئیمه زور له
حه زره تی نه ییووب زیاتر لهش به بار و گیروده ی زام و نه خوشی په کانین!

چونکه نهو هه موو گونا هانه ی ده یانکه ین و، نهو شوبه ه و گومانانهش که
خوځیان ده گه په ننه می شک و دل و ده روونمان، چه ندین زامی قوول و خوځناوی
له ناخی "دل" و "گیان" ماندا والا ده که ن.

ننجا له لایه کی تریشه وه، زام و برینه کانی حه زره تی نه ییووب - دروودی
خوای له سه ر بیټ - ته نها ژبانی کورت و کهم خایه نی نهم دنیا یه ی نهوی
خسته بووه مه ترسی په وه، که چی زامه مه عنه وی په کانی ئیمه ژبانی هه می شه یی
نهو دنیا مان ده خاته مه ترسی په وه!

که‌واته ئیمه چه‌ندین جار زیاتر له‌و پېغه‌مبه‌ره مه‌زنه - دروودی له‌سه‌ر
بیت - پېوېستمان به‌ موناجاته‌که‌یه‌تی. به‌ تابه‌تی ته‌ گهر بزاین که له‌ بریی
ئو کرمانه‌ی له‌ برینه‌کانی ئو پېغه‌مبه‌ره نارامگروهه‌ سهریان کرد و دابوویانه
دل و زمانه‌ی، ئیمه‌ چه‌نده‌ها گومان - که له‌ زامه‌ مه‌عنه‌وی په‌ کاغان و
گوناه‌و کرده‌وه خراپه‌ کاغانه‌وه په‌یدا بوون - ناخی "دل"ی داگیر
کردوین، که مه‌لنه‌ند و نیشته‌جیی "ئیمان"ه! بۆیه ئیمان که‌مان جیی پی لیژ
ده‌بیت و له‌سه‌ر نارامی و دنیایی خوی نامینته‌وه..

هه‌روه‌ها ئو گومان و دوودلی‌پانه‌ خویان ده‌گه‌یه‌ننه "زمان"مان، که
ئیمانی ناو ده‌رووغان ده‌رده‌پریت. ئیتر خوشی و چیژ و له‌زه‌تی ئیمانی لښ
ده‌سینته‌وه و دووری ده‌خاته‌وه له‌ یاد و ناو‌بردنی خوای گه‌وره، تا به‌ جارئ
کپ و بڼ ده‌نگی ده‌کات!

به‌لئ، گونا‌ه‌له‌ ناودلدا جیی خوی ده‌کاته‌وه و لق و پهل بۆ ناو قوولایی
دل ده‌هاوېت و، له‌و‌پوه ده‌ست به‌ بلاو کردنه‌وه‌ی له‌ که و تاریکایه‌کانی
خوی ده‌کات و، ئیمانی لښ ده‌رده‌هینیت. ئیتر ئو دل و هه‌ر ده‌ر
ده‌بیت و، چۆل و تاریک دادیت.

جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو خراپ‌کاری و گونا‌ه‌یک پڼگایه‌کی به‌ره‌و
کافر‌بوون لښ ده‌پېته‌وه، ئه‌وا گهر له‌ سه‌ره‌تاوه به‌ په‌شیمان بوونه‌وه و داوای
لښ‌ووردن له‌ خوای گه‌وره ئاسه‌واره‌کانی ئو گونا‌ه‌له‌ نه‌پریت و پاک
نه‌کرېته‌وه، ئه‌وا دوايي له‌ ناخدا ده‌بیت به‌ کریمکی مه‌عنه‌وی پاخود ماریکی
مه‌عنه‌وی و به‌ دلی مرقه‌وه ده‌دات!

با ئه‌وه‌ش به‌م غوونه‌یه‌ی خواره‌وه‌ پروون بکه‌ینه‌وه:

ته‌ گهر که‌سینک به‌ دزی‌یمه‌ه گونا‌ه‌یک ته‌نجام بدات و شه‌رمیش له‌وه
بکات که پڼی بزانی، ئه‌م مرقه‌وه بوونی مه‌لائیکه‌ت و جیهانی پڼ‌حانیی

بەلاوھ گران دەيىت و، تەنھا نىشانە و بيانوويەكى بى نرخی بەلاوھ سەروزىادە
بۇ ئەوھى ھەزى خۆى دەرپرېت كە دان بە بوونياندا نەيىت!

ئەوونەيەكى تر:

ئەو كەسەى گوناھىكى ھىندە گەورە بىكات كە بەرەو دۆزەخ پىداتەبەر،
ئەگەر پەنا بۇ خوای گەورە نەبات و داواى لېپوردنى لى نەكات و پىشتى پى
نەبەستىت، ئەوالە كاتى يىستى ئازار و ناخۆشى يەكانى دۆزەخدا، لە ناخى
دەروونەوھ ھەز بە نەبوونى دۆزەخ دەكات! تالە ئەنجامدا وای لى دىت كە
بە ئاسايى ترين نىشانە، يان بە شوبەھ و گومانىكى بى نرەخ، پركىشىى
نەسەلماندى بوونى دۆزەخ بىكات!

ئەوونەيەكى تر:

ئەو كەسەى فەرزەكان بەجى ناهىتى و ەك پىويست فەرمانى بەندايەتى بۇ
خوای گەورە ئەنجام نادات، لە ھەمان كاتدا دلى لە سەرزەنشتى
فەرماندەيەكى ئاسايى ئازار دەچىزىت كە لە بەرامبەر بەجى نەھىنانى
فەرمانىكى ئاسايەوھ ئاراستەى كرديت.. سستى كرديتى ئەو كەسە لە
بەجىھىنانى ئەو فەرزانەى كە لە چەندىن فەرمانى خوای گەورەدا بۆى
دەر كراوھ، دلتەنگى و تارىكى يەكى بە كجار زۆر لە "گيان" و "دەروون" پىدا
دروست دەكات..

ئەم دلتەنگى يەش پالى پىوھ دەيىت كە ھەرەك لە دەروونەوھ ئارەزوو
دەكات، پەر بە دەمىش ھاوار بىكات و بلىت: "خۆزگە خوای گەورە فەرمانى
بە كرديتى ئەو پەرستشە نەدايە!" ديارە ئەو ئارەزووھش بۆنى ئىنكارى و
دوژمنايەتى يەكى مەعنەويى لى دىت بەرامبەر بە خوايەتتى خوای گەورە.
ھەر لەبەر ئەوھشە كە ئەگەر بى نرختىن گومان لە بارەى بوونى خواوھندەوھ
روو بىكاتە ئەو دلە، ھەزى پى دەكات. ەك بلىتى بەلگەيەكى گومان بېرى

دهست كهوتبیت! ناشكرایه كه بهم کاره‌ی دهر گایه کی گه‌وره‌ی
زه‌ره‌مه‌ندی له پروودا والا ده‌بیت..

به‌لام ئهم به‌دبه‌خته به‌خۆی نازانیت كه بهم ملنه‌دان و نكوولی كردنه‌ی،
خۆی كردووه به نیشانه بۆ تیری دلته‌نگی و تاریکی یه‌ك ملیونه‌ها جار له‌و
دلته‌نگی یه كه‌مه‌ی له ئه‌نجامی سستی كردنی له به‌ندایه‌تیدا هه‌ستی پێ ده‌كرد
گه‌وره‌تر و تاریكتر بێت. وه‌كو ئه‌و كه‌سه‌ی كه له پێوه‌دانی می‌شوو له
هه‌لبێت و له‌تاوا خۆی بخته به‌رده‌می مار و هه‌ژدیهاكان!

جا با له پۆشنایی ئهم سێ نمونه‌یه‌دا، له نه‌هینی ئهم ئایه‌ته پیرۆزه تی‌بگه‌ین
كه ده‌فه‌رموئ:

﴿هَلْ رَأَى عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففين: ۱۴).

□ سه‌رنجی دووهم:

هه‌روه‌ك له وته‌ی بیست و شه‌شم، له باسی نه‌هینی قه‌ده‌ری خ‌وای
گه‌وره‌دا، پوون کراوه‌ته‌وه:

مرؤف - له سێ پرووه‌وه - مافی سکا‌لای نی یه له ده‌ست ئه‌و به‌لا و
نه‌خۆشی و گه‌روگرفتانه‌ی كه دینه‌ پنی ژبانی:
○ پرووی یه‌كه‌م:

خ‌وای گه‌وره‌ کاتێ به‌رگی "بوون"ی به به‌ری مرؤف پۆشیوه،
کردوویه‌تی به به‌لگه له‌سه‌ر ورده‌کاریی سنعه‌ت و دروستکراوانی خۆی و،
مرؤفی له شیوه‌ی نمونه‌یه‌ کیشدا به‌دی هه‌ناوه كه به‌رگی "بوون"ی به به‌ر
ده‌په‌یت و ده‌ستکاری و ئالوگۆز له‌و به‌رگه‌دا ده‌کات. به‌مه‌ش دره‌وشانه‌وه
ج‌وړاو ج‌وړه‌کانی ناوه جوانه‌کانی خۆی له بوونه‌وه‌دا پيشان ده‌دات.

جا هه‌روه‌ك ناوی "الشافي"ی خواوه‌ند داخ‌وازی بوونی نه‌خۆشی یه، به
هه‌مان ج‌وړ ناوی "الرزاق"یش داخ‌وازی بوونی برسی‌تی یه.. به‌م ج‌وړه

دهرده که ویت که خوی گهوره خوی خاوه نی مولکی بوونه و هره و به ویستی
خوی ده ستکاری و ئالو گۆر له مولکه کانیدا ده کات.

○ پرووی دووهم:

"ژیان" به هوی گیر و گرفت و به لا و موسیبه ته کانه وه پالفتنه ده ویت و،
له پئی نه خۆشی و کاره ساته کانه وه پاک ده ویتته وه و به رو بووم ده به خشیت و
ده گاته ئامانجه کانی. ئیتر له پینگایه وه ده توانیت ئه رکی خوی جی به جی
بکات.

به لام ئه و ژیانه ئاساییه ی که له سه ر یه ک ره و ت و شیوه و به بی هیچ
ئالو گۆر پێک و به خۆشی و حه وانه وه له مرؤف ده چیتنه سه ر، گه لئی نزیکه له و
"نه بوون" ه ی که شه ر و خراپه یه کی پروون و ئاشکرایه، تا ئه و "بوون" ه ی که
خیر و فەرپێکی ئاشکرا و له بهر چاوه. ته نانه ت ئه و جوړه ژیانه پینگایه که بۆ
رۆشن به ره و نه بوون.

○ پرووی سێهم:

دنیا ته نه ها خانه ی تاقیکردنه و مه، واته جیی ئه بنجامدانی کرده وه و پیشکمه ش
کردنی عیبادته، نه ک جیی خۆش گوزهرانی و حه سانه وه و پاداشت
وه رگرتن..

له بهر ئه وه، هه موو نه خۆشی و گیر و گرفت و موسیبه تێک، به مه ر جی
ئارامگرتن و شوکرانه بۆیری - جگه له و گیر و گرفتانه ی پروو ده که نه
ئاین - زۆر له گه ل ئه و کرده وه و عیبادته تانه دا گو نه چاوه، چونکه یارمه تی
ئه و کرده وه و په رستشه ده دات و پشته ده گریت. هه ر له بهر ئه وه شه که
سکالا کردن له ده ست ئه و نه خۆشی و گیر و گرفتانه به کاریکی هه له و
نابه جی داده نریت، به لکو ده بی شوکرانه یان له سه ر بکریت، چونکه ئه و

نه‌خوښی و گړوگرفتانه هم‌وو سه‌عاتیکې ژيانی خاوه‌نه‌کانیان ده‌که‌ن به
په‌رستشی پوژنیکې ته‌واوه‌تی.

به‌لئ، په‌رستش دوو جوړه: جوړنیکې به‌نه‌ندامه‌کانی له‌ش نه‌نجام
ده‌درېت و، جوړه‌که‌ی تریشی به‌"دل".

جوړی په‌که‌میان لای هم‌وان ټاشکرا و زانراوه..

جوړی دوو‌همه‌میش نه‌وه‌یه‌که: نه‌خوښی و گړوگرفته‌کان ده‌سته‌وسانی و
لاوازیی مروږ به‌نه‌خوښه‌که‌ده‌ناسین، خو‌که‌هسته‌یشی به‌"لاوازی" و
"ده‌سته‌وسانی" ی‌خوی کرد، نه‌واپه‌نا‌ده‌باته‌به‌ر سوز و میهره‌بانۍ خوی
گه‌وره و پرووی تیده‌کات و پشتی پڼ ده‌به‌ستیت. به‌مه‌ش په‌رستشیکې پاک و
پڼگه‌ردی پښکه‌ش ده‌کات. نه‌م جوړه‌په‌رستشه‌گه‌لئ خاوینه و هه‌رگیز
رپای ټیکه‌ل نایټ.

جا نه‌گه‌ر نه‌و مروږه‌ی که‌دوو‌چاری گړوگرفت و نه‌خوښی ده‌بیت،
نارام بگرېت و بیر له‌پادا‌شته‌زوړه‌که‌ی لای خوی گه‌وره‌هکاته‌وه و
شوکرانه‌بژیر بیت، نه‌وا هم‌وو سه‌عاتیکې ژيانی بؤ ده‌بیت به‌عباده‌تی
پوژنیکې ته‌واوه‌تی. به‌م جوړه، ته‌مه‌نه‌که‌م و کورته‌که‌ی بؤ ده‌بیت به
ته‌مه‌نیکې دوور و درېژ. به‌لکو هه‌ندپکیان هم‌وو خوله‌کیکې ژيانیان بؤ
ده‌بیت به‌په‌رستشی پوژنیکې ته‌واوه‌تی.

کاتی خوی زوړ به‌زه‌بیم به‌"حافظ نه‌مه‌دی مو‌هاجیر" دا‌ده‌هاته‌وه، که
یه‌کټک بوو له‌برایانی ناخبره‌تم. چونکه‌به‌نه‌خوښی په‌کی سه‌خته‌وه
ده‌تلاپه‌وه. پاشان نه‌م خنوره‌بیم به‌دلدا‌هات که: (مزگینۍ بده‌ری و
پوژنابای لئ بکه، چونکه‌هم‌وو خوله‌کیکې ژيانی، که‌به‌و جوړه‌لېی
ده‌گوزه‌رېت، به‌په‌رستشی پوژنیک بؤی ده‌ژمیررېت)!

له‌راستیشدا هم‌میشه‌نارامگر و شوکرانه‌بژیر بوو.

□ سهرنجی سی هم:

ههروهك له "وته كان" ی پېشوودا پرووغان كړدووه تهوه:

ته گهر ههړ مړوفيك بير له راپوردووی ژيانی خوی بکاته وه، نهوا چ به دل و چ به زمانی دهلیت: "داخی به جهر گم" .. یاخود دهلیت: "سوپاس بؤ خوا"! واته یان زور له داخی ژيانی راپوردویدایه، یاخود سوپاسی خوی گهوره ی له سهر ده کات.

جا نهو کهسه ی که داخی ژيانی راپوردووی له دلدايه و له زمانیه وه هم خهم و په ژاره یه ی دهرده کهویت، هو که ی تنه ها له ده ستچوونی ژيانی شادمانی و خو شحالیی کاته کانی پېشوویه تی، چونکه له ده ستچوونی خو شى - خوی له خویدا - ناخو شى و ئازاره. به لکو کاتی و ده ییت خو شى و چیژنکی کهم، ئازارنکی زور و بهردهوام له دلدا به جی ده هیلیت. جا بیر کړدنه وه ی مړوف له خو شى یه کانی ژيانی راپوردووی - بی هیج گومانیک - دلی ده گوو شیت و خهفت و ئازار له سهر زمانی ده چوپړنیت .. به لام نهو چیژه معنوی یه بهردهوامه ی که مړوف له نهمانی ئازاره کانی راپوردوویه وه ههستی پی ده کات، زمانی ده خاته شو کرانه بژی یی خوی گهوره.

نهمه ش حاله تیکی سروشتی یه و ههمو مړوفيك بؤ خوی ههستی پی ده کات.

نهو کهسه ی که دوو چاری گیرو گرفت یان نه خو شى یه كه ده ییت، جگه لهو چیژه معنوی یه ی باس مان كړد، ته گهر بیریش لهو پاداشته نه ی دواړوژ بکاته وه که خوی گهوره بؤی داناوه و، سهرنج له وهش بدات که ژiane پر له دهر دیسه ری یه که ی ئیره ی لهوئی بؤی ده ییت به ژيانیکی ههمیشه یی و درېژخایه ن، نهوا نهو مړوفه تنه ها به ئارامگرتنه وه پاناوه ستی، به لکو

به‌ره‌وژوورتره‌نگاو ده‌نیت و شوکرانه‌ی له‌سه‌ر پېشکەش ده‌کات و به
"قه‌ده‌ر"ی خ‌وای گه‌وره‌ را‌زی ده‌نیت. دیاره‌ ئه‌و کاته‌ش زمانی ده‌که‌وێته
شوکرانه‌ب‌ژیری و ده‌لێت:

"الحمد لله على كل حال، سوى الكفر والضلال!"

له‌ناو خه‌لكیدا باوه‌ که‌ ده‌لێن:

"ژیانی ده‌ردیسه‌ری و پر له‌ گه‌روگرفت، درێڤ‌خایه‌نه‌!"

به‌لێ راسته‌.. به‌لام نه‌ک به‌و واتایه‌ی که‌ هه‌ندێ کەس پێیان وایه‌ به‌ه‌وی
دلته‌نگی و ئازاره‌که‌یه‌وه‌ دوور و درێڤه‌. به‌لکو له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ وێنه‌ی
ته‌مه‌نێکی درێڤ‌خایه‌ن به‌روبوومی گه‌وره‌ و به‌نرخ ب‌و ژیا‌نی مر‌وف به‌ره‌م
ده‌هێنێت!

□ سه‌رنجی چ‌واره‌م:

هه‌روه‌ك له‌ مه‌قامی یه‌که‌می وته‌ی بیست و یه‌که‌مدا پرووغان کردووه‌ته‌وه‌:
ئه‌گه‌ر نیت و مر‌وف ئه‌و هی‌ز و توانای ئارامگرته‌ی که‌ خ‌وای گه‌وره‌ پێی
به‌خشیوه‌ به‌م لا و ئه‌و لادا بلاوی نه‌کاته‌وه‌، له‌ ئه‌ندیشه‌ و ترس و خه‌فه‌ندا
په‌رته‌وازه‌ی نه‌کات، ئه‌وا هه‌ر ته‌نها ئه‌و هی‌زه‌ سه‌روزیا‌ده‌ ب‌و ئه‌وه‌ی
به‌ره‌نگاریی هه‌موو گه‌روگرفتێکی پێ بکات..

به‌لام وه‌هم و، بێ ئاگایی و، پشت به‌ستن به‌ ژیا‌نی دنیا و، به‌ هه‌میشه‌
زانی‌نی ئه‌م ژیا‌نه‌، هی‌زی ئارامگرته‌ی مر‌وف ناهێلن و، له‌ نێوان ئازاره‌کانی
را‌بو‌ردووی و مه‌ترسی‌یه‌کانی ئاینده‌دا هی‌ز و توانای مر‌وف په‌رته‌وازه‌ ده‌که‌ن.
تا له‌ ئه‌نجامدا ئه‌و هی‌زی ئارامگرته‌ی که‌ خواوه‌ند به‌ مر‌وفی به‌خشیوه‌ هێنده‌
که‌م ده‌پێته‌وه‌ که‌ له‌ به‌رامبه‌ر هی‌چ به‌لا و گه‌روگرفتێکدا خ‌وی پێ را‌گه‌یر
نه‌کرێت.. ده‌بینیت ئه‌و مر‌وفه‌ لای ئه‌م و ئه‌و سکا‌لا ده‌کات، ته‌نانه‌ت هه‌ندێ
جار لای خه‌لكی - خوا په‌نامان بدات - سکا‌لا له‌ ده‌ست خ‌وای گه‌وره‌

دەردەپرېت! بەلکو وهك شىتې لى دىت و دەرى دەخات كه هېچ
تويشوويه كى ئارامى له لا نهماوه!

ئەمە سەرەپای ئەوێ كە مەروڤ مافى دەپرېنى ئەم چەشنە سكالایەى
نێ، یە، چونكە پوژانى رابوردوو ئەگەر بە گىروگرفت و ناخۆشى پوشتە
سەر، ئەوا ئىش و ئازارە كانىشيان بەسەرچوو و، خۆشى و حەوانەوێان جى
هېشتوو. چونكە تەنگزە كانى بەسەرچوون و ماندووییە كانىشى پوشتوون،
بەلام خێر و پاداشتە كانيان ماوەتەوه. كەواپوو نابى سكالایان لە دەست
بكرىت، بەلكو پيوستە مەروڤ شوكرى خواى گەورە بكات لەسەر ئەوێ
كە ئازارە كانى پوشتوون و بەسەرچوون.

هەر وەها كارى كى راست و دروست نى، یە كە مەروڤ لە دەست ئازار و
بەلا و گىروگرفته كان بىزار بىت و رقیان لى هەلبگرىت، بەلكو دەبى
پەيوەندى خۆشەويستانەيان لە گەلدا بىستىت! چونكە ئەو ژيانەى كە بەو
شېوێە لە مەروڤ دەپواتە سەر، بەهۆى ئەو ئازارانەو، دەبىت بە ژيان و
تەمەنى كى درىزى ئەوتو كە بەختەوێى هەمىشەى بۆ مەروڤ بەرھەم بھىنىت.
لەبەر ئەو، گەر مەروڤ بەشكى زۆرى هيزى خۆراگرى و ئارامگرى
خۆى لە بىر كەرنەوێ ئازارە كانى پىشوویدا لەناوببات، ئەوا هەنگاوى بەرەو
كردارى شىتە ناو.

پوژانى داھاتووش، لەبەر ئەوێ كە هېشتا نەھاتوون و نازانىت چۆن
دەبن، ئەوا بىر كەرنەوێ و دەپرېنى بى تاقەتى هەر لە ئىستاو لە دەست ئازار و
گىروگرفت و ناخۆشى، یە كانى ئەو پوژانە پەتارى كى تابلې دوور لە ژىرى، یە!
چونكە هەر وەك ئەو كەسەى كە هەر ئىستا و لە ترسى برسىتى و تىنبوونى
سەپىنى و دووسەیدا هەتا دەتوانىت گەدەى خۆى بە خواردن و خواردنەو

ده‌ناخنیت، به که سیکې نه‌فام داده‌نریت، به هه‌مان جوړ بیر کردنه‌وه و ترس و بیمیش هر له ئیستاوه له ده‌ست نه‌خوښی و نازاریکی ثابنده که له حوكمی "نه‌بوو" دایه، به گټوری و نه‌فامی ده‌ژمیږنیت، به راډیه‌ك که نه‌وه که‌سه‌ی ر‌ه‌فتاری و ا ده‌نویښت س‌ه‌ره‌پای نه‌وه‌ی س‌ته‌م له خوی ده‌کات، خوښی داده‌به‌زینته نه‌وه‌ی ئاسته‌ی که هیچ که‌سیك به‌زه‌یی پيدا نه‌یه‌ته‌وه!

به پوختی:

ه‌روه‌ك "شوکرانه‌بژیری" ن‌ی‌عه‌تی پی زیاد ده‌ییت، "سکالا‌کردن" یش په‌ره به موسیبه‌ت و گ‌یرو‌گرفته‌کان ده‌دات و، خاوه‌نه‌که‌ی له‌وه‌ دوور ده‌خاته‌وه که خه‌لکی به‌زه‌بیان پيدا بیته‌وه.

پیاوړکی خواناسی خه‌لکی "له‌رزپوم" له‌یه‌ که‌م سالی جه‌نگی جیهانی یه‌که‌مدا گ‌رفتاری نه‌خوښی‌یه‌کی سه‌خت بوو. کاتې پ‌و‌شتم ب‌و‌ س‌ه‌رلیدانی، خه‌فت و سکالای خوی له لا ده‌ر‌بریم و، وتی:

(سه‌د پ‌و‌زی په‌به‌قه‌ خه‌و نه‌پ‌و‌شتووه‌ته‌ چاوه‌کام!)

منیش زور به‌م هه‌واله‌ دلگران بووم و به‌زه‌ییم به‌ حالیدا هاته‌وه. پاشان نه‌مه‌ی خواره‌وه‌م بیر که‌وته‌وه و، پیم‌وت:

(برام! نه‌وه‌ سه‌د پ‌و‌زه‌ی را‌بور‌د، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پ‌و‌شتوون و به‌سه‌ر‌چوون، جینگای دلخ‌و‌شین. که‌واته‌ هیچ بیر‌یکیان لی مه‌که‌ره‌وه‌ و سکالایان له ده‌ست ده‌رمه‌پ‌ره، به‌لکو شو‌کری خوای گ‌ه‌وره‌ بکه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ته‌واوی کردوون و، له‌م گ‌و‌شه‌یه‌وه‌ پ‌روانه‌ ب‌و‌ نه‌وه‌ سه‌د پ‌و‌زه‌ی را‌بور‌دوو!

پ‌و‌زانی دا‌هات‌و‌وش، له‌به‌ر نه‌وه‌ی که هیشتا نه‌هاتوون، پشت به‌ خواوه‌ند به‌سته‌ ب‌ویان و هه‌میشه‌ می‌ه‌ره‌بانی نه‌وه‌ له‌ پ‌ش‌ چاوی خ‌و‌ت دا‌ه‌نی... پ‌ش نه‌وه‌ی لی‌ت بدری مه‌گری... له‌ هیچ مه‌ترسه... شیوه‌ و پ‌وخساری "بوون" به "نه‌بوون" مه‌ده. به‌لکو هه‌موو بیر و ه‌و‌شینک ب‌و‌ نه‌م سه‌عاته‌ی ئیستای

ژيان تەر خان بکە، چونکە ھیزی سەبر و ئارامت تەنھا بەشى ئەو دە کات
 کە لە بەردەم ئازارەکانی ئەم کاتەدا رابوو سەتیت. وەك ئەو سەر کردە نەزانە
 مەبە کە ھەموو ھیزەکانی خۆی بەم لا و ئەولادا بلاو کردووە و، ھیزەکانی
 دەستە راست و دەستە چەپی دوژمنیش کە بەو دەرفەتەیان زانی وەك ھەلیك
 قوزتیا نەووە و یەکیان گرت و بە ھیزیکی یە کجار کەمەووە ھاتنە سەریان و
 لەناویان بردن!

برای ئازیزم! تۆ بەم جۆرە مەبە، بەلکو ھەموو ھیزەکانت بۆ ئەم سەعاتە
 ئیستات کۆ بکەرەو، چاوەروانی میھرەبانی یە فراوانە کە خۆی گەرە
 بە و، بێر لە پاداشتی پاشەپۆژ بکەرەو. سەرنج لە نەخۆشی یە کەت بدە کە
 لەم دنیا پراویدەدا تووشت بوو و لە پاشاندا بۆت دەبێت بە تەمەنیکی درێژی
 ھەمیشەیی. ئیتر لە بریی ئەم سکالائالە، شوکرانە بۆ یریی دلخۆشکەر و زۆر
 پێشکەشی خواوەندی گەرە ی بە دەستەلات بکە).

کە لەم قسانەم بوومەو، ئەو مرۆفە نەخۆشە خواناسە دلی کرایەو و
 روخساری گەشایەو، وتی:

(سوپاس بۆ خوا! و بەشیکی زۆری ئازارە کەم پۆشت و لەسەر شام

سووک بوو)!

□ سەرنجی پێنجەم:

ئەم سەرنجە سێ مەسەلە ی لەخۆ گرتووە:

◆ مەسەلە ی یە کەم:

"موسیبەت" کاتێ بە موسیبەتی راستەقینە دادەنرێت و بە راستی
 زیانبەخش دەبێت کە پرووی لە ئایین و باوەر کردبێت، کە ئەویش بەو
 چارەسەر دەبێت مرۆف ھانا بۆ لای خۆی گەرە بیات و لێی پاریتەو.

به‌لام ټو گرفت و موسیبه‌تانه‌ی که پرویان له‌ ئاین نه‌ کردوه، له راستیدا موسیبه‌ت نین، چونکه به‌شیکیان ټاگادار کردنه‌ون له‌ لایه‌ن خوای گه‌وره‌و به‌ بنده‌کانی تا‌کو له‌ خه‌وی بې ټاگایی بیداریان بکاته‌وه، به‌ وینه‌ی ټو ټاگادار کردنه‌ویه‌ی که شوانه‌کان له‌ کاتی بلا‌وبونه‌وی مه‌ره‌کانیاندا به‌ کاری ده‌هینن و به‌ردیکیان تی ده‌گرن و، مه‌ره‌کانیش به‌وه‌دا ده‌زانن زیاده‌پړه‌وی‌یان کردوه‌و، په‌کسر ده‌گه‌رپنه‌وه‌و به‌له‌وه‌ر‌گه‌ و لای شوانه‌که‌ی خو‌یان!

هر به‌ وینه‌ی ټم غوونه‌یه، هندی به‌لا و موسیبه‌تیش هن که‌ ده‌بنه ټاگادار کردنه‌ویه‌کی په‌روه‌دگار به‌ بنده‌کانی.

به‌شیکي تریشیان ده‌بن به‌ لاه‌ر (کفاره‌)ی گونا‌ه‌و ه‌وی سرپنه‌وه‌ی خه‌تاباری.

به‌شیکي تریش دیاری‌به‌کی خوا‌یه‌ به‌ دل‌دانه‌وه‌ و نارامی به‌خشین به‌و دل‌انه، ټمه‌ش له‌ پټی نه‌هیشتن و لاه‌ردنی ټو بې ټاگایه‌ی که‌ تووشی مرؤف دیت و، له‌ پټی ټوه‌شه‌وه‌ که‌ موسیبه‌ت و گېرو‌گرفت و له‌ مرؤف ده‌که‌ن هه‌ست به‌ پاده‌ی ټو بې ده‌سته‌لاتی و ده‌سته‌وسانی و هه‌ژاری‌به‌ی خوی بکات که‌ ټاوپته‌ی سروشتی بوون.

به‌لام ټو موسیبه‌ته‌ی که‌ له‌ شیوه‌ی نه‌خوشیدا پروو ده‌کاته‌ مرؤف - وه‌ک له‌ پېشدا باس‌مان کرد - موسیبه‌تی راسته‌قینه‌نی‌به، به‌لکو به‌زه‌یه‌کی خواوه‌نده‌ به‌ بنده‌کانی خوی. چونکه "نه‌خوشی" مرؤف له‌ چلکی گونا‌ه‌کان پاک ده‌کاته‌وه، وه‌ک له‌ فهرمووده‌یه‌کی پېغه‌مه‌ردا ﷺ هاتوه‌ که ده‌فهرموی:

"ما مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذًى إِلَّا حَاتَّ اللَّهُ عَنْهُ خَطَايَاهُ كَمَا تُحَاتُّ وَرَقُ الشَّجَرِ"^(١).

حه زره تی ئه ییووب - دروودی له سه ر بیت - کاتنی که له خوا پارایه وه، له بهر خوئی و بۆ مه بهستی هوانه وهی ژبانی دنیای نه پارایه وه، به لکو پاش ئه وهی نه خوئی یه که ی گه یشته را ده یه ک که نه یده توانی به زمان ناوی خوا ی گه وره به یئیت و به دلش یادی خوا و بیر له دروستکراوه کانی بکاته وه، ئه و کاته په نای بږده بهر میهره بانبی خوا و داوای چا کپوونه وهی لی کرد، بۆ ئه وهی بتوانیت ئه رک و فهرمان به ریتی به ندایه تی به تهاوای جی به جی بکات.

ئیمهش ده بی له پارانه وه کا ئماندا یه که م مه به ستمان چا کپوونه وهی زام و برینه کانی دل و ده رو و ئمان بیت که له گونا هباری و خراپه کاری یه وه تووشمان بو وه.

سه بارت به نه خوئی یه ماددی یه کانیشمان، که ده به نه کۆسپ له پنی به ندایه تیماندا، ده بی په نا بۆ خوا ی گه وره به یین و به راستی لی پی پارپینه وه، بی ئه وهی هیچ سکا لا و ته مه کی نا په و امان له دم ده ر بچیت، چونکه ماده م ئیمه ئه و په پی ره زامه ندیمان له په روه رد گاریتی خوا ی گه وره هیه، ئه و ده بی هه رشتیکیش له لایه ن خوا وه نده وه بیت پی رازی بین و ملکه چی و ته سلیم بوونی خو منانی بۆ ده ربهرین..

به لام هه ر سکا لایه ک په لپ و بیانوو گر تنی تیدا بیت به قهزا و قه ده ری خوا ی گه وره، یان داخ و خه فته تی له بهر امبه ره وه ده ربهریت، ئه و وه کو ئه وه

(١) ته خرپچه که ی له لاپه ره (١٨) دا را بو رد. (وه رگیز)

وايه که په‌څنه له "قه‌ده‌ری خوا" بگړيت و ميه‌ره‌بانۍ په زوره‌که‌ی تۆمه‌تبار بکات! خو ناشکرايه هر که سيک په‌څنه له قه‌ده‌ری خوا بگړيت نه‌وا "قه‌ده‌ر" به‌سهر نه‌و که سه‌دا سهر ده‌که‌وټ و، هر که سيش تۆمه‌ت ناراسته‌ی ميه‌ره‌بانۍ خواوه‌ندی ميه‌ره‌بان بکات، له سۆز و ميه‌ره‌بانۍ په‌که‌ی بڼ به‌ش ده‌بيټ! هه‌روه‌که به‌کاره‌ينانی ده‌ستی شکاو له تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌دا زياتر ده‌يشکينټ، سکالا و په‌څنه‌گرتن و ده‌رپړنی پيژايش به‌رامهر به‌تازار، به هه‌مان جوړ تازاره که پتر ده‌کات و په‌ره‌ی پڼ ده‌سينټ!

◆ مه‌سه‌له‌ی دووهم:

هر موسيبه‌تيکی ماددی تا به‌گه‌وره ته‌ماشا بگړيت، گه‌وره‌تر ده‌بيټ. به پيچه‌وانه‌وه‌شه هه‌تا به‌بچووک سهر بگړيت، بچووک ده‌بيټه‌وه. بۆ غوونه: نه‌و شتانه‌ی که له ده‌می تاريخايی شه‌و به‌نه‌نديشه‌ی مروځدا دين، هه‌تا به‌ريان لڼ بکاته‌وه و بايه‌خيان پڼ بدات، له به‌رچاويدا پتر گه‌وره ده‌بن. به‌لام گهر پشتگوڼيان بخات، نامڼن!

يان نه‌گهر مروځ شاره زه‌رده‌واله‌يه‌که بورووزينټ نه‌وا زياتر هيرشی ده‌که‌نه سهر، به‌لام گهر گوڼيان نه‌داتڼ، بلاوه‌ی لڼ ده‌که‌نا!

هه‌موو په‌کيک له‌گرفته ماددی په‌کانيش به هه‌مان جوړه، چونکه نه‌گهر مروځ گرنگی و بايه‌خينکی گه‌وره‌ی پڼ بدات، نه‌واله‌جه‌سته‌وه تيپهر ده‌بيټ و ده‌رواته ناخه‌وه و له دلدا جيی خوی ده‌کاته‌وه، ئير له‌ويوه ده‌بيټ به‌گرفتیکي مه‌عنه‌وی و به‌ره به‌ره زياد ده‌کات و په‌ره ده‌سينټ تا ده‌بيټه پالپشتی گرفته ماددی په‌که و دريژه‌ی پڼ ده‌دات.

به‌لام هه‌رکات مروځ، له‌رپڼي "پرازی بوونی به‌قه‌زای خوا" پيشه‌ی هه‌موو خه‌فت و داخينکی له‌دلی خوځيدا ده‌ره‌ينا و، پشتی به‌ميه‌ره‌بانۍ

خواوه ند به ست، هوا نه خۆشی په ماددی په کەشی به ره و کزی دهروات تا له
 نه بچامدا ته و او ده بیټ و نامینیت، به وینه یی هوا دره خته یی که پریشه کانی
 درده هینریت، لق و پهل و گه لا کانیشی و شک ده بن!
 پژژنکیان - بژ در برینی هم راستی به - هم وتانه یی خواوه و هم له بهر
 خۆمه و وت:

کاکي داماو یی چاره!

واز له سکالا و هاوار بهینه و، پشت به خوا یی گه وری خۆت به سته..
 چونکه سکالا - خۆی له خۆیدا - به لایه کی تاوینه یی به لایه و گونا هیکه
 له دوو توپی گونا هباریدا.
 گهر به بۆنه یی هم به لایه ته و "به لایه خش" بناسیت و بیدوزیته و، هوا
 به لاکهت له راستیدا ده بیټ به به خششیکي مه زن و سه فایه کی یی کجار زور.
 به لام دنیا کهت - به بی خواناسی - سهرانسهر نازاره و هه رده م پروو له
 نه مانه.

که واته واز له سکالا بهینه و، هم به لایه دا پشت به خوا به سته و، قازانجی
 شو کرانه بژیری دهستی خۆت بجه، چونکه زه رده خه نه یی گول له شه وقی
 پرووی "بولبولی عاشقیه تی"!
 بژچی له ده ست به لایه کی بچووک هاوار ده کهیت، له کاتیکدا که پر به
 دنیا کۆلی به لات له سهر شانه ۱۹

زه رده خه نه یی "ته و ککول" له پرووی به لادا بنوینه، با ته ویش به پیکه نین
 به ره و پرووت بیته و..

چونکه هه تا هو له پیکه نیندا بیټ، هوا هیدی هیدی بچووکتر ده بیته و،
 تا به ته و او یی نامینیت.

به‌ٽي، هه‌روهه مروف گهر به پروی گمش و خه‌ندانم‌وه پيشوازی له
 دوژمنه‌ک‌ه‌ی بکات هم‌وا که‌فوکولی رق و قینی نیوانیان که‌م ده‌بیته‌وه تا
 ده‌گاته هم‌وه‌ی دوژمنایه‌تی له نیوانیاندا نه‌مینیت، ته‌نانه‌ت
 دوژمنایه‌تی به‌که‌یان ده‌بیته به‌فاشی و ته‌بابی^(۱)، به‌همان جوړ گهر مروف
 پشت به‌خوای گه‌وره به‌ستی و له‌و پښه‌وه پيشوازی له به‌لا و
 گه‌و گرفته‌کان بکات، هم‌وا سرجه‌م گه‌و گرفته‌کانی کڙتایان پی دیت،
 ته‌نانه‌ت تاسه‌واریشان نامینیت.

◆ مه‌سه‌له‌ی سی‌هم:

هم‌مو سرده‌میک حوکمیکي تایه‌ت به‌خوی هم‌یه. جالهم سرده‌مه‌ی
 خځماندا - که "بن‌ټاگیی" تیايدا پهره‌ی سه‌ندوه - "به‌لا"ش شیوه‌ی خوی
 گڅپړوه! واته هم‌وه‌ی سه‌بارت به‌ه‌ندی که‌س به‌گرفت و "به‌لا" داده‌نریت،
 بڅه‌ندیکی تر به‌گرفت و به‌لا دانانریت، به‌لکو جوړیکه له چاکه و به‌زه‌یی
 خوا سه‌بارت به‌وان!

جاله‌به‌ر هم‌وه‌ی من ه‌ندی له به‌لاداران‌ی ئیستا به‌به‌خته‌وه ده‌زام - به
 مه‌رجی هم‌و به‌لایه پروی نه‌کردیته ئایینه‌که‌یان - هم‌وا پښم وانی به‌به‌لاکانیان
 زیان‌به‌خش بن‌تا‌رقم له‌و به‌لایه بیته‌وه! هر له‌به‌ر هم‌وه‌شه که به‌زه‌ییم به‌و
 که‌سانه‌دا نایه‌ته‌وه. چونکه سرنجم داوه: هر کام له‌وانه که هاتون بڅلام و
 سه‌ردانیان کردوم، له‌چاو هاوه‌لانی تری خوی زیاتر ده‌ستی به‌ئایینه‌که‌یه‌وه
 گرتوره و په‌یوه‌ندی‌شی له‌گه‌ل دواړوژدا له‌هی هم‌وان گه‌ل‌ی گهرمو‌گوپ‌تر
 بووه!

(۱) خوی گه‌وره ده‌فهرم‌ی: ﴿ادْفَعْ بِالْفِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ
 حَمِيمٌ﴾ (فصلت: ۳۴). (وه‌ر گڅپړ هیناویه‌تی)

له مهوه تیځه شتم که نه خوشیی ئه و جزره که سانه "به لا" و موسیبه ت نی به، به لکو یه کیکه له نیعمه ته زور و له ژماره نه هاتوو کانی خوای گهوره، چونکه هه رچهند ئه نه خوشی یه له دنیا کهم خایه ن و فانی یه دا ئازاریکی کهمی خاوه نه کهی ده دات، به لام سوودیک یی زوری بۆ زیانی هه می شه یی دواړۆزی ئه و که سه تیدا یه و، بۆی ده ییت به جزره په رستشیک یی ینگه رد و خاوین!

به ئی، ئه م لاوه ی که ئیستا له نه خوشی یه کهیدا دهستی به فرمانه کانی خواوه گرتوو و به جی یان ده هیئت، له وه نه ده چوو - گه ر ته ندروستی ته و او بوا یه - ئه و فرمانانه ی جی به جی بکردایه! به لکو له وانه یه، به هۆی لای و هه لویسته نا ره واکانی رۆژ گاره وه، به ره و خراپکاری هه نگای بنایه.

* * *

کۆتایی

خوای بالاده ست بۆ مه بهستی ده رخسهن و پيشاندانی دهسته لات ی په ها و به زه یی هه ره فراوانی خۆی: "بني دهسته لات ی" و "هه ژاری" به کی له ئه ندازه به ده ری له سروشتی مرۆفدا داناوه. مرۆفشی به جوړی به دی هیناوه که له چه ندین لاوه "ئازار" و "خۆشی" به چیریت، تا کو نه خش و نیگاره په نگین و زوره کانی ناوه جوانه کانی خۆی له ودا ده ر بخت.

ده بینین خوای گهوره مرۆفی له شیوه ی مه کینه یه کدا به دی هیناوه که سه دان ئامیری تیدا یه و هه ریه ک له و ئامیرانه ش "ئازار" و "خۆشی" و "پاداشت" و "تۆله" ی تایبه تی خۆیان هه یه. وه ک بلتی: ئه و ناوه جوانانه ی

خوای گەورە کە لە جیهاندا دەدرەوشینەو - ئەو جیهانەى کە مەزفەیکى گەورەیه - بە ھەمان جۆر لە مەزفەشدا - کە جیهانیکی بچوو کە - بەدرەوشینەو.. جا ھەر وەك لایەنە سوودبەخشەکانى مەزفە (وەك: تەندروستى و خۆشحالى و شتانی تر) بە وینەى مەكینەیه کى شوکرانە بۆ پریان لى دیت، بە ھەمان جۆر ئامیرەکانى تری ئەم مەكینەیش بە موسیبت و نەخۆشى و ئازار دەکەونە گەر و، ئەو "ھەژارى" و "بى دەستەلاتى" یەى مەزفە دەردەخەن، ئیتر ئەك تەنھا بە زمانىك، بەلكو بە زمانى ھەموو ئامیرىك لە ئەندامەکانى، پەنا دەباتە بەر خوا و لى دەپارێتەو..

واتە مەزفە بەم جۆرە شتانەى کە کارى تیدەكەن و پى لى دەگرن، وەكو پینووسىکى گەورە وایە کە ھەزاران پینووسى تری لى بوو پیتەو و بەسەرھاتەکانى ژيانى پى بنوسیت، چ لەسەر لاپەرەکانى ژيانیدا و، چ لەسەر لاپەرەکانى "لەوحى مىسالى" دا، ھەر وەھا تابلۆیە کى پازاوەى لە ناوہ جوانەکانى خوا پى دروست دەکات و، وەك چامەیه کى ھۆنراوہى بەسۆز و تابلۆیە کى ئاگادار کردنەو (لوحۃ إعلان) ی لى دیت کە بە بالای نىعمەتەکانى خوا دا دەخوینن.

ئىتر بەم جۆرە ئەرکى فەرمانبەریتى ناو سروشتى خۆى بەجى دەھینیت.

* * *

پاشکۆی دووهمی په یامی بیماران
مه کتووی حه فده هم له کتبی مه کتوبات

پرسی مندا لیک

باسمه سبحانه

﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ﴾

بۆ برای نازیزی ناخیره تم، به ریز: "حافظ خالید"

بسم الله الرحمن الرحيم

﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ

رَاجِعُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۵-۱۵۶)

برام!

هه والی مردنی منداله که تان گه لسی نازاری دام. به لām هه موو فه رمانیک به
دهستی خوای گه وره یه. رازی بوون به قهزا و ته سلیم بوون به قه ده ری نهو،
درووشی موسلمانیتی یه.

له خوا ده پاریمه وه نارامی یه کی ره نگیتان یی بیه خشیت و منداله که تان بۆ
بکات به پشتگیر و تکا کار له رۆژی دوا پیدا.

والیره‌دا بۆ ئیوه و بۆ هه‌موو موسلمانیکێ خواهن ته‌قوا و له‌ خوا ترس،
پنج خالی و اباس ده‌ که‌ین که‌ مزگینێ یه‌ کی خوش و دل‌دانه‌ویه‌ کی
راسته‌قینه‌یان تیدا ییت:

● خالی یه‌ که‌م:

واتا و نه‌پینی ئایه‌تی پرۆزی: ﴿وَلَدَانْ مُخَلَّدُون﴾ به‌م جوهره‌یه‌:

مندالی ئیمانداران که‌ پیش بالغ بوونیان کۆچی دوايان کردوه، له‌
به‌هه‌شتدا به‌ خوشه‌ویستی ده‌میننه‌وه و هه‌تا هه‌تایی ده‌بن به‌ شیوه‌یه‌ که‌
شیای به‌هه‌شت ییت و، ده‌ن به‌هۆی دل‌خۆشی بۆ دایکان و باوکانیان که‌
رۆشتوونه‌ته‌ به‌هه‌شت و، ناسکترین چێزی هه‌میشه‌یی بۆ ئه‌و دایک و باوکانه‌
داین ده‌ که‌ن که‌ بریتی یه‌ له‌ خوشه‌ویستی و دواندنی مندال.

جاله‌ به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی خوش و به‌له‌زه‌ت له‌ به‌هه‌شتدا هه‌یه، ئه‌وا
ئهو وته‌یه‌ راست نی یه‌ که‌ ده‌لی: (له‌ به‌ر نه‌بوونی زاوژی له‌ به‌هه‌شتدا، خوش
ویستنی مندالیشی تیدا نی یه‌ و، گه‌مه و گالته‌ش له‌ گه‌لیاندا له‌وئ ده‌ست
ناکه‌ویت)..

نه‌خیر.. ئهم وته‌یه‌ راست نی یه‌. چونکه‌ خوشه‌ویستی مندالان - که‌
ده‌سکه‌وتیکی گه‌وره‌یه‌ - و گه‌مه و گالته‌ کردن له‌ گه‌لیاندا، به‌ ملیۆنه‌ها
سال له‌ به‌هه‌شتدا، به‌وه‌په‌ری پێکۆپنکی و دوور له‌ هه‌موو تاریکی و لیلی یه‌ که‌
به‌رده‌وام ده‌ییت، له‌ بریی ئه‌و ده‌ ساله‌ کورت و پر ته‌شکه‌بنه‌ و تازاره‌ی که‌ له‌
دنیا‌دا له‌ گه‌لیان ده‌برێته‌ سه‌ر.

ئهم ئایه‌ته‌ پرۆزه‌ به‌ رسته‌ی: ﴿وَلَدَانْ مُخَلَّدُون﴾ هه‌موو ئهم و اتایانه‌مان پێ
را ده‌ گه‌یه‌ نیت و، ئه‌مه‌ش ده‌یته‌ مزگینێ یه‌ کی گرنگ بۆ باوه‌رداران و
به‌ختیارێ یه‌ که‌ بۆ دواڕۆژیان.

● خالى دووهم:

سەردەمىك پىاۋىك لى بەندىخانەدا بوو. ماۋەيە كى زۆرى نەخاياند كۆرە خۇشەۋىستە كەشيان خەستە لاي! ئىتر جىگە لى ئازارى تايەتتى خۇي، ئازارى كۆرە كەشى و نەتوانىنى داين كىردنى حەۋانەۋەي، ئەۋەندەي تر ئازارە كەي ئەۋى زىاد كىردىبوو.. فەرمانپەرۋا كەش لى بەر ئەۋەي زۆر مېھرىبان بوو، مەۋقەيكى نارد بۇ لاي ئەم پىاۋە كە پىيى بلىت:

(ھەرچەند ئەم مىندالە كۆپرى تۆيە، بەلام لى ھەمان كاتدا يە كىنكە لى دانىشتىۋانى ۋلاتە كەم و گەلە كەم. ۋا ئىستا دەيىم بۇ لاي خۇم و لى كۆشكىكى گەۋرەي پەنگىن و پاراۋەدا پەرۋەردەي دە كەم).

باۋ كە بەند كىراۋە كەش كە ئەمەي بىست، دەستى دايە گىريان و ئاخ و ئۆف كىردن و خەفەت خۋاردن.. پاشان وتى:

(نەخىر، ناتاندىمەن.. چۈنكە ئەم كۆرە ھۆي دىنەۋايىمە لەم بەندىخانەدە!)

ھاۋەتە كانى بەندىخانەشى پىيان وت:

(برادەر! ھىچ پىۋىست بە خەم خۋاردن ناكات و خەفەتەش دادى تۇ نادات. ئەگەر تۇ خەمى كۆرە كەتە، ئەۋا ئەۋ بۇ كۆشكىكى بەرىنى پاراۋە دەپرات، لى بىرى مانەۋەي لەم بەندىخانە تەنگ و نالەبار و پىزىۋەدا..

خۇ ئەگەر خەمى خۇشتە و بە دۋاي بەرژەۋەندىي تايەتتى خۇتدا دەگەپىت، ئەۋا باش بزانە كە ئەگەر كۆرە كەت لىرەدا بۇ مەبەستى دىلدانەۋە و خەمپەۋىنىي تۇيىنەتەۋە - كە ئەمەش سوۋدىكى كاتىيە و لەۋانەشە ھەرگىز نەيەتەدى - توۋشى ئازار و ئەشكەنجەيە كى زۆر دەيىت.

بەلام ئەگەر پىراتە ئەۋ كۆشكەي پادشا، دەيىت بە ھۆي دەستكەۋتنى ھەزاران سوۋد بۇ تۇ، چۈنكە مانەۋەي ئەۋ لەۋى، دەيىتە تىك كارت و ھۆي

جوولاندنی به‌زه‌یی فەرمان‌پروا سه‌بارەت به‌تۆ، ئیتر پۆژیک دیتە پیش که
 فەرمان‌پروا حەز بکات له‌گەڵ کۆرە که‌تدا به‌یه‌کتر شاد ببنه‌وه. خۆ گومانیشی
 تێدان‌ی به‌ کۆرە که‌ت نان‌پێته‌وه به‌ندێخانه‌ بۆ لای تۆ، به‌لکو تۆ ده‌رده‌کات و
 ده‌تباته‌ ناو ئەو کۆشکه‌ و، له‌وێ به‌ دیتنی شاد و به‌خته‌وه‌ر ده‌ییت.. ئەمه‌ له‌
 کاتی‌که‌دا که‌ ئە‌گەر تۆ گوێ‌پ‌رایه‌لی پادشا بیت و باوه‌رت پێی هه‌ییت).

ئێستاش برای ئازیزم!

ده‌یێ باوه‌ر دارانی هاوون‌ه‌ی تۆ له‌ پۆشنایی ئەم نمون‌ه‌یه‌وه‌ بیر بکه‌نه‌وه
 کاتی مندالیکیان کۆچی دوایی ده‌کات. واته‌ ده‌یێ به‌م جۆره‌ بیر بکه‌نه‌وه:
 (ئەم منداله‌ بێ گونا‌ه‌ و پا‌که‌.. به‌دی‌هێنه‌ریشی تابلیی خاوه‌نی به‌زه‌یی و
 میهره‌بانه‌.. سۆز و چاودێری ئەو خواوه‌نده‌ گه‌وره‌ و میهره‌بان‌ه‌ش بردیه‌وه‌ بۆ
 لای خۆی له‌ بریی ئەو دلسۆزی‌یه‌ کورت و په‌روه‌رده‌ که‌مو‌کووپه‌ی من و،
 له‌ به‌ندێخانه‌ی ئیش و ئازار و به‌لای دنیا ده‌ربازی کرد و ناردی بۆ به‌هه‌شته
 گه‌وره‌ و رازاوه‌ که‌ی خۆی.. خۆزگه‌م به‌ خۆی! چه‌نده‌ به‌ختیاره‌! یاخوا
 پیرۆز و نۆشی گیانی بیت! کێ ده‌زانیت گه‌ر لی‌ره‌ بمایه‌ته‌وه‌ چیی ده‌کرد؟
 هه‌لسوکه‌وتی ئەم دنیا‌یه‌دا چۆن ده‌بوو؟ هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه‌ که‌ خه‌فه‌تی بۆ
 ناخۆم و به‌ به‌خته‌وه‌ری ده‌زانم.

ماوه‌ته‌وه‌ بیریک له‌ سوودی تایبه‌تی خۆم بکه‌مه‌وه‌..

به‌لێ، ئە‌گه‌ر بمایه‌، ئە‌وپه‌ری ئەو سووده‌ی که‌ لی‌یه‌وه‌ ده‌ستم ده‌که‌وت
 هێنده‌ ده‌بوو که‌ ده‌یتوانی بۆ ماوه‌ی ده‌ سالی‌ک خۆشه‌ویستی‌یه‌کی ئاوێته‌ی
 ئازاری دنیا‌م بۆ دا‌یین بکات. دوا‌ی ئە‌وه‌ش ئە‌گه‌ر کورپکی باش و دلسۆز و
 له‌ کاروباری دنیا‌دا لی‌ها‌توو بوایه‌، له‌وان‌یه‌ هه‌ندێ یارمه‌تی و هاو‌کاری
 له‌ گه‌لمدا بک‌ردایه‌.

بەلّام بە مردنە كەي خۆشەويستى يە كى يىگەردى دەيان مليزن سالى
بەھەشتى ھەمىشەيى بۇ دەستەبەر كردم و، بوو بە تىكاكارم لە لاي خواوەندى
مىھرەبان، تاكو منىش پىرۇمە بەھەشتى ھەمىشەيى خانەي بەختيارى. كەواتە
ئەگەر بەرژەوەندىيى خۇيشم لىك بدەمەو، دەبىي ھىچ خەفەتلىك نەخۇم،
چونكە ھەر شتىك كە خواويستى لەسەر بوونى ھەيىت، ھەر دەبىي بىيىت. لە
لايە كى تىرشەوۋە ئەگەر كەسنىك سوودىكى گومان لىكراي خىراي لە
دەست دەرچوويىت، بەلّام لە ھەمان كاتدا ھەزار سوودى بىي گومانى
داھاتووى ماوۋەك درەنگى بۇ بەجى مايىت، ھەرگىز خەفەت و ئازار
دەرناپرىت و ناھومىدى سەرى تى ناكات).

● خالى سى ھەم:

ئەم مندالەي كە كۆچى دوايى كردوۋە، بەندە و بەدىھاتووى خوايە كى
مىھرەبان و خاوەن بەزەيى بوو، ھەرۋەك ھاوپى و برادەرىك بوو خواي
گەورە لە لاي دايك و باوكى دايىابوو، تاكو لە ژىر چاودىرىي ئەواندا
بىيىتەو. ھەرۋەھا خاوەند ئەو دايك و باوكى كردبوو بە دوو خەزمەتكارى
دلىسۆزى ئەو مندالە. پاداشتى پىشە كى و زووى ئەو خەزمەتەشى پىي
بەخشيپوون كە ئەو بەزەيى و شەفەقەتە بەتام و چىژەيى باوك و دايكە بەرامبەر
مندالە كانيان. وا ئىستاش ھەر ئەو بەدىھىنەرە خاوەن سۆز و بەزەيى كە - لە
ھەزاردا نۆسەد و نەوۋەد و نۆ بەشى ئەو مندالە ھى ئەو - گەر مىھرەبانى و
دانستە كەي خواستيان وا بوو مندالە كە بىيەنەو و كار و ئەر كە كانى ئەستۆي
كۆتايى پىي بېيىن، ئايا دەبىي مرۇقى موسلمان و ئەھلى ئيمان بگريىن و
ناھومىدى دەرپىر؟ يان ئايا دەگونجى دەست بىكەن بە شىن و ھاوار و گريان،
كە ئەمەش - لە راستىدا - دەيىتە سىكالا كردن لە خاوەنى ھەزار بەشە كە لە
بەرامبەر بەشىكى ساكارى بچوۋ كەو؟

ئەم چەشنە پەفتارە تەنھا لە بێ ئاگا و گومرایانەو دەوشیتەو، نەك
ئیمانداران!

● خالی چوارەم:

ئەگەر دنیا هەتا هەتایی بوايە..

ئەگەر مەزەق تەبایدا هەمیشەیی بوايە..

یان:

ئەگەر "جودایی" ئەبەدی بوايە..

ئەو کاتە نائەمیدی و خەفەت و ئازار و اتایەکی تێدا دەبوو..

بەلام مادەم دنیا میوانخانەیی سەرەپییە، ئەوا ئەو مندالە کۆچ کردوو

بۆ هەر لایەك پروات، ئێمەش و ئێوەش - هەموومان - بێ گومان دەپۆین

بۆ ئەوی. ئەم مردنەش تەنھا بۆ ئەو نییە، بەلكو راستە شەقامیکە بۆ هەموان.

هەر کەسیك ئەم سەرزەوی بەدایە دەبێ پۆژێك پێیدا پروات.

جالەبەر ئەو هی جودایی هەمیشەیی نییە، ئەوا لە پۆژانی داهاوو، چ لە

بەرزەخ و چ لە بەهەشتدا، بەیە کتر شاد دەبنەو. هەر لەبەر ئەو شە کە

پێویستە مەزەق لە هەلۆیستیک وادا بلیت:

(ئەمە فەرمانی خوايە و.. هەر ئەو بەخشییوەتی و هەر ئەویش

بردوویەتیو).

هاو دەم لە گەل ئەمەشدا، دەبێ کالای ئارامگرتن و شوکرانە بژێری

پێشین و، بلیت:

"الحمد لله على كل حال".

● خالی پێنجەم:

میهربانی (شەفەقەت) ناسکترین و جوانترین و شیرینترین و پاکترین

دەوشانەو کانی میهربانیی خواوەندە، ئیکسیرێکی نوورانییە و، لە

عیشق گهلئ کار یگه‌رتره و، کورتترین و زووترین رینگا و هوئی گه‌یشتیشه به‌خوای گه‌وره.

به‌لئ، هه‌روه‌ك عیشقی مه‌جازی و عیشقی دنیایی - دوا ی پرینی چه‌ند قوناغی‌کی سه‌خت - مروّف ده‌گه‌یه‌ننه "عیشقی حه‌قیقی" و له‌و یوه‌ خاوه‌نه‌كه‌ی به‌خوای بالا‌ده‌ست ده‌گات، میهره‌بانی و شه‌فه‌قه‌تیش به‌هه‌مان جزیره؛ دئی مروّف به‌خوای خۆیه‌وه‌ په‌یوه‌ست ده‌كات، تاكو له‌ کورتترین رینگا و به‌جوانترین شیوه‌ و به‌بێ هیچ سه‌ختی و گه‌رو گرتنیکیش، به‌خوای خۆی شه‌ره‌فه‌مه‌ند بیه‌ت.

بئ گومان دایك و باوك - یان هه‌ر کامیکیان - مندا له‌ که‌یان خۆش ده‌وێت و پارچه‌یه‌كه‌ له‌ جگه‌ریان. جا هه‌ر کاتێك مندا له‌ باوکی ده‌سینرێته‌وه، گه‌ر ئه‌و باوکه‌ به‌خته‌وه‌ر و ئیماندار بێت، پرو له‌ دنیا وه‌رده‌چهرخینێت و به‌خشنده‌ی راسته‌قینه‌ ده‌بینێته‌وه‌ و، ده‌لێت:

(ماده‌م دنیا ده‌پرێته‌وه، ئه‌وا شایانی دڵ پێوه‌ به‌ستن نی‌یه‌. خۆ ئه‌و مندا له‌ بۆ هه‌ر لایه‌ك پروات، مروّف هه‌ست ده‌كات كه‌ جزیره‌ په‌یوه‌ندی‌یه‌کی تایبه‌تی له‌ گه‌لدا هه‌یه‌).

به‌م جزیره‌ سوودی‌کی مه‌عنه‌ویی به‌رز و گه‌رنگی ده‌ست ده‌كه‌وێت. ئه‌م مزگینیی و مژدانه‌ش ته‌نها بۆ ئیمانداران. چونكه‌ بئ ئاگا و گو‌م‌ر‌پ‌ایان له‌ مزگینیی و به‌خته‌وه‌ریی ئه‌م پێنج "راستی"یه‌ بێ به‌شن. ده‌توانن ئه‌و باره‌ ده‌روونی‌یه‌ ئازار به‌خش و به‌سوێیه‌ی ئه‌وانتان بۆ ده‌ربكه‌وێت کاتی كه‌ هه‌ریه‌ك له‌وان به‌م جزیره‌ بیر ده‌کاته‌وه‌ و ده‌بینێت:

تاقانه‌یه‌کی هه‌یه‌ و زۆریشی خۆش ده‌وێت، كه‌چی ئیستا له‌ سه‌ره‌مه‌ر گدا ده‌بینێته‌وه‌ و، بیر له‌ سه‌به‌ینیی ئه‌و مندا له‌ی ده‌کاته‌وه‌ له‌ بریی جینگا و پێخه‌فی نه‌رم و نۆلئ ماله‌وه‌ی له‌ناو خا‌ک‌دا را‌ک‌شاوه‌. هێنده‌ش به‌هه‌له‌دا چووه‌ كه‌

- به ئەندێشەیی خۆی - پێی وایە مردن "نەبوون" و "جودایی" یەکی
 ھەمیشەییە و، لە لایەکی تریشەوە وایە گات کە مەزۆف بە ھەتاهەتایی لە
 دنیا دا دەمێنێتەوە. ئێجا بە ھیچ جۆری کیش سۆز و بەزەیی خواوەندی
 میھرەبان و، نێعمەت و بەھەشتە پازاوە کە ی ئەوی بە دڵدا نایەت!

تۆش دەتوانیت ئەمە بکەیت بە تەرازوویە ک، ئەو خەفەت و ئازار و
 نائۆمیدی یە ی ئەوانی پێ ھەلبەسەنگینیت کە تەنانت تروسکایە کیش
 پرووناکیی تیدا بەدی ناکەیت، با بۆ خۆت بزانیت تا چ پادەییە ک تاریک و پەر
 لە نائۆمیدی یە.

کەچی لە ھەمان کاتدا ئیمان و ئیسلام - کە ھۆی بەختەوری ھەردوو
 دنیان - بە مەزۆفی باوەردار دەلێن:

ئەم مندالە ی کە ئیستا لە ئازاری سەرەمەرگدا یە، دوا ی دەرباز کردنی لەم
 دنیا کەم نرخ و فانی یە، بەدییەنەری میھرەبانی دەنیرێت بۆ بەھەشتی بەرینی
 خۆی و، دەیکات بە تەکا کەرت لە پۆژی دوا ییدا. پاش ئەو ھەشت دەبێت بە
 مندالێکی خۆشەویستی ھەمیشەییە.

کەواتە، مەشلەژی و ھەرگیز خەفەت مەخۆ، چونکە ئەم جودایی و
 لێکدا پرانە ی نێوانتان بۆ ماویە کی کاتی و کەم خایەنە. دەسا بۆ خۆت ئارام
 بگرە و، بێ:

"الحکم لله".

﴿إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾.

الباقی هو الباقی
 سەعیدی نوورسی

پاشکۆی سځه می پهمی بیماران
له کتیبی (پاشبهنده کان)
بهشی پاشبهندی (بارلا)

نامه یک بو پزشکی

بسم الله الرحمن الرحيم

(نهمی خواره وه دهقی نامهیه که بو پزشکی که گلهی
تاسمه بندی پهمه کانی نور بووه، دوی نهوی که له نهجانی
خویندهوی زوری نهو پهمانهوه بیدار بوونهوه کی پوچی تیدا
دروست بووه).

سلاو نهی هاوپئی دلسوز و نهی پزشکی بهخته وهی نازیز که پهیی به
دهستیشان کردنی نهخوشی خوی بردووه!
نهو بیدار بوونهوه پوچی پهی که نامه که تان دهی دهخات، شایانی
پروزیایی لیکردنه.

برام! بزانه که: "ژیان" به نرخترین شتی ناو جیهانی بوونهوه رانه.
هرشتیکیش خزمهتی "ژیان" بکات بهرترین هرکی سرشانه و ههولدانیش
بو به کارهینانی ژپانی له ناوچووی فانی له پیناوی ژپانیکی ههمیشه پیدا
به نرخترین فرمانبرداریی ژپانه.

بىشزانە كە پوختە و گرنىگى تەواۋى "ژيان" لەۋەدايە كە "تۆۋ" و بىنەما و سەرەتاي گەشە كىردنى ژيانىكى نەمرى ھەمىشەيى بىت. بە رادەيەك كە بۆچوۋنى پىچەۋانەي ئەمە، واتە تەرخان كىردنى ھەموو خەم و بىر و زانىنىك بۆ ئەم ژيانە لەناوچوۋەي دىنا، تىكدانىكى تەواۋەتەي ژيانى ھەمىشەيى يە، شىتى و نەفامى يەكى ۋەك ئەۋە ۋايە كە يەكىك "خۆر" يىكى ھەمىشەيى بە بىسكانەۋەيە كى كىرپىر بگۆرپتەۋە.

پزىشكانى بى ئاگا لە دۈرۈز و نوقم بوۋانى ناۋ لىتاۋى ماددىگەرى، لە پروانگەي راستى يەۋە، لە ھەرچى كەسە نەخۇشتىن! بەلام ئەگەر ئەۋانە بتوان چارەسەرى ئىمانى و دەرمانە دژ بە ژەھرەكان لە دەرمانخانەي قورئانى پىرۈز ۋەربگىر و بە چەند ژەمىك بە كارى بېتىن، ئەۋا جگە لەۋەي كە زامە مۇۋفائە و نەخۇشى يە تاييەتەي يەكانى خۇيانى بى چارەسەر دەكەن، دەشېن بە ھۆي سارپۇز كىردنى تىكرەي زامەكانى مۇۋفائەتەي بەگىشتى.

لە خۋاي گەۋرە دەپارپىمەۋە ئەم بىداربوۋنەۋە پۇجىيەتان بىكات بە مەلھەمىكى شىفابەخشى زامەكانى خۇت و، غوۋنەيەكى زىندوۋ و خاۋىن و پچەشكىن لە بەردەم پزىشكانى تردا و بىكات بە دەرمانى دەردى ئەۋانىش.

لاتان ئاشكرايە كە دلدانەۋە و دلدەۋايى نەخۇشىكى ناۋمىد لە ھەموو ترووسكايى يەكى ھىۋاي ژيان چەندە كارىكى گىرنگە، كاتى ۋا دەبى ئەم دلدانەۋەيە بۆ ئەۋ جۆرە نەخۇشانە لە ھەزار دەرمان و چارەسەر سوۋد بەخش تر دەبىت. بەلام پزىشكى نوقم بوۋى ناۋ سىروشتى دىل رەق و لىتاۋى ماددىگەرى، ناۋمىدى يە دلتەزىنە كەي ئەۋ ھەزارانە پىر دەكەن، بە رادەيەك كە ژيان لە بەرچاۋى ئەۋاندا بە تارىكىستانىكى رەش پىشان دەدەن.

پىشت بە خۋا ئەم راپەرپىن و بىداربوۋنەۋە پۇجىيەي تۆ دەبى بە مايەي دلدەۋايى و دلدانەۋەي ئەۋ ھەزارانە و كەسانى تىر ھاۋچەشنيان و، دەتكات

به پزىشكىكى راسته قينهى ئەوتۆ كه پرووناكى ئاراستهى دلان بكهيت و شادمانيش به دەر وونی خەلكى بېه خشيت!

و ەك ئاشكرایه تەمەن یە كجار كورتە و ئەر كە پئویستە كانی سەر شانیش گەلنى زۆرن. كەواتە ئەر كە كاغان لە چاۋ كاتە كاغاندا گەلنى زۆر و زیاترن. جا ئە گەر تۆش - و ەك من - زانیاری یە كانی ناو میشتكت بېشكنیت و لییان ورد بیتەو، دەیینیت ھەندى لەو زانیاری یانە بى كەلك و بى سوودن و ەو كو خۆلەمیش وان. من بەش بە حالى خۆم ئەم چەشنە پشكنین و لیكدانەو و تەتەلە كردنەم ئەبجام داو، گەلنى زانیاری بى سوود و بى بايەخم بۆ دەر كەوتوو.

بەلنى، پئویست دە كات مروف بە دواى چارەسەر و ھۆكار پكدە بگەر پت تاكو بتوانیت ئەو زانیاری یە زانستى و فەلسەفى یانە بكات بە چەند زانیاری یە كى سوود بەخش و، پرووناك و، پرووناكیدەر و، زیندوو و، تەر و، پارا و، بەرھەم بەخش.

برام! تۆش و ەو كو من بلالیرەو و لە خواى دانای شكۆمەند بپار پەرەو كە بىر كرنەو كانت بۆ خۆى و لە پیناوى خۆیدا پالفتە و خاوپن بكات و، ئاگر بەر بەتە ئەو لیژنە دارە، تاكو ئەو زانینە زانستى یە بى سوودانە بەم ئاگرە پرووناك ببنەو و بگۆر پین بە چەند زانستىكى بەنرخى خواناسى.

ھاو پنى زیرە كم!

لە دلەو گەلنى ئارەزوومەندم كە سانى ھاو پنىەى "خلوصى" لە زانایانى تاسەمەند و تامەزرۆى نوورە كانی ئیمان و نھینى یە كانی قورمان، دەر پەرەنە مەیدان.

جا لە بەر ئەو ەى كتيپى "وتە كان" دەتوانیت لە گەل و یژدان و دل و دەر و نندا بدویت، ئەو ئەك ھەر تەنھا بە نامیە كى تايبەتى لە منەو بۆ تۆ،

بەلكو ھەموو تەيەك لە وتەكانى ئەو كىتەبە بە نامەيەكى ئاراستە كراو داينى لە كەسكىكى بانگەواز كارى قورئان و پى پىشانەدەرى خەلكى يەو ە بۆ لای ئەو قورئانە پىرۆزە. ھەروەھا بە پەچەتەيەكى دەرماتخانە كەى قورئانى ھە كىمى وەربگرە. ئەو كاتە بەم كارەت و دووراودوور كۆپىكى فراوانى خاوين و دانىشتىكى پىرۆزى پروبەروو ساز دە كەيت!

تۆ لە نامەنووسىندا بۆ من ھەركات بەتەوئىت سەربەستىت، بەلام تەكام وایە لە وەلام نەدانەمەى دىلگران نەيت! چونكە من لە مەژە لەسەر نەنووسىنى نامە - مەگەر بە دەگمەن - پراھاتووم، تەنانەت وائى سالىھ لە يەك وەلام زىاترم بۆ براكەم نەنووسىو، ھەرچەندەش ئەو نامەى زۆرم بۆ دەنیریت.

سەعیدى نورسى

پونختیک لے ریانی داند

* ناوی "به دیعوز زمان سه عیدی نوورسی" یه.

* له نیوان چیا بلنده کان و له گوندی "نوورس" ی سهر به پاریز گای
"به دلیس" ی کوردستانی ژیر دهسته لاتی عوسمانی له بنه ماله یه کی کوردی
دیندار له دایک بووه.

* له نیوان ساله کانی (۱۸۷۶-۱۹۶۰ز) دا ژیاوه.

* "صفی میرزا" ی باو کی به خواهرستی و پیاو چاکی به ناوبانگ بووه و،
هر خؤرا کیك حه لال نه بوویت ده رخواردی مناله کانی نه داوه.. خاتوو
"نووریه" ی دایکیشی به پاک و خاوینی و ده ستویزه وه نه بوویت شیر ی به
مناله کانی نه داوه!

* دایکی له کاتی جهنگی جیهانی یه کهم و، باو کیشی له ساله کانی بیستی
سه ده ی پیشوودا کؤچی دوا بیان کردووه و، له گۆرستانی گوندی نوورس
نیژراون.

* چواره منائی خانواده که یانه که یه که له دوا یه که نه مانه ن: (دورپیه،
خانم، عه بدوللا، سه عید، محممد، عه بدوله جید، مهر جان).

* له ته مه نی چواره ده سالیدا پروانامه ی زانایی له زانسته ئیسلامی یه کاندایه
به ده ست هیئاوه.

* به ههول و ته قالای خوی شاره زایی له زانسته کانی پوژگاردایه که: کیمیا
فیزیا، بایؤلوجی، جیؤلوجی، بیرکاری، گهر دووناسی، جوگرافیا، هتد..
پهیدا کردووه.

* له بهر زیره کیسې ناوازه و له پاده به ده ری، نازناوی (سه عیدی مه شهوور) پاشان (به دیعوز زه مان) ی له لایه ن زانایانم وه پنی دراوه.

* په کم کم سه هه ولې داوه بؤ دامه زران دنی زانکؤ له کوردستاندا و، کړدنه وه ی قوتابخانه ی کوردی و، خویندنی وانه ی زانسته کانی سه رده م شان به شانی زانسته ئاپنی په کان.

* گه وره ترین که سایه تی کوردی ئهم سه رده مه و مه زترین زانایه که له دواى مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی له ناو نه ته وه ی کورددا هاتو وه دنی او وه و، ناوبانگی جیهانی بؤ دروست بووه و، له پرو بهر یکی فراوانی سه ر زه ویدا سوود له بهر هه مه کانی وهرده گریټ.

* تاکه که سایه تی بووه که هه موو زه بر و زه نگیکی مسته فا که مال و داموده زگا چه وسینه ره کانی و سی و پینج سالی به ندی و زیندانی تاکه که سی و په هه نده یی و ده ست به سه ری و ده یان داد گای تۆقینه ر نه یاتوانیوه چؤکی پنی دابده ن و له خه باتی په وای خؤی کؤلی پنی بده ن. ته نانه ت ئهو توانیوه تی سه رکه وتیشیان به سه ردا به ده ست به ئینټ.

* زیاتر له سه د و سی کټیپ و نامیلکه ی له ژیر ناو نیشانی (سه رجه می په یامه کانی نور) دا نوو سیوه و بلاوی کړدو و نه ته وه.

* وهر گپړانی سه رجه می په یامه کانی نور بؤ (زمانی عه ره یی) له لایه ن مامؤستا (ئیحسان قاسم صالحی) په وه ته واو بووه و، له ده دانه بهرگی قه شه نگدا و له هه ردوو شاری ته سه تمه بوول و قاهره چه ند چاپنکی په ك له دواى په کیان تا ئیستا لئ بلاو کراوه ته وه.

* به شینکی زوریشیان له لایه ن خوشکی نؤموسلمان: ماری وئلد (شوکران واحیده) وه کراون به (زمانی ئینگلیزی) و، تا ئیستا پینج بهرگی گه وره یان به چاپی جوان و مؤدیرن به و زمانه لئ بلاو کراوه ته وه.

* بە (زمانى كوردى) ش تا ئىستا پىنج بەرگى گەورەى بە شىۋە يەكى ناياب لى چاپكراۋە، جگە لە سى كىتب و نامىلكەى سەر بەخۆ.

* ئەم پەيامانە بۆ چل و حەوت زمانى نەتەۋە كانى جىهان ۋەر گىپراۋن، كە تا ئىستا كارى ۋەر گىپران تىياندا بەردەوامە، ۋەك زمانە كانى:

ئەلمانى، فەرەنسى، پروسى، ئوردى، فارسى، ئىتالى، كۇجاراتى، مەلایا، رۇمانى، چىنى، بولگارى، پورتوگالى، ئەلبانى، بۆسنى، ئىسپانى، مەقەدۇنى.. ھەروەھا گەلى زمانى تىرىش.

* تا ئىستا زىاتر لە پازدە كۆنگرەى جىهانى ۋە دىيان كۆپى زانستى ۋ پىشپىر كىپى رۇشنىرىى لە ئاستى جىهاندا لەسەر كراۋە، دىيان كىتب و، سەدان لىكۆلىنەۋەى لەسەر نووسراۋە، چەندىن بەلگە نامەى زانكۆپىشى لە خويندىنى بالادا لەسەر ۋەر گىپراۋە، كە ھەندىكىيان لە كوردستاندا بوۋە.

* دواھەمىن كۆنگرەى جىهانى لەسەر مامۇستا بەدىعوززەمان لە شارى ئەستەمبوول لە بەروارى (۳-۵/۱۰/۲۰۱۰ز) دا ساز كراۋ، چەندىن كەسايەتتى زانستى لە (چل و چوار) ۋلاتەۋە بەشدارىيان تىدا كرد كە توۋزەرانى (سى و سى) ۋلات لەۋانە سەد و پىنج دانە توۋزىنەۋەى زانستىيان پىشكەش كرد.

* لە كوردستانى باشوورىشدا، ھەتا ئىستا سى سىمىنار تايبەت كراۋە بە مامۇستا نوورسى ۋ پەيامە كانى، لە شارە كانى (ھەولېر، سلىمانى، سۇران). ھەروەك تا ئىستا سى مزگەوت بە ناۋىەۋە ناۋىراۋە لە شارە كانى (سلىمانى، سۇران، كەر كووك).

پیرستی بابرتکان

بابرت

لاپەرە

پیشەکی: ۵

پەيامی بیماران
(بریسکە ییست و پینجەم)
بریتی بە لە ییست و پینج دەرمان

- ۷ ناگاداری و پۆرش:
دەرمانی بە کەم: "نەخۆشی" دەبێت بەهۆی دەستکەوتنی قازانجیکی
زۆر و ناپەلێت دەسماپەیی تەمەن بە خۆراپی و خیرایی
۹-۸ لە دەست دەربچیت
دەرمانی دوو هەم: "نەخۆشی" دەتوانیت هەموو خولەکیکی ژیاپی مەزنی
نەخۆش بکات بە سەعاتیک عیبادەت و پەرستش ۱۰-۹
دەرمانی سێ هەم: "نەخۆشی" پۆلی مامۆستا پەکی دلسۆز و رابەرینکی
لێهاتوو دەبینیت ۱۱-۱۰
دەرمانی چارەم: "نەخۆشی" بە "ناوێ جەوانەکانی خەوای گەورە
ناشنات دەکات و، بە تایبەتی ناوی "الشافی" ی مەوت
نێدەگەینیت ۱۳-۱۲
دەرمانی پینجەم: "نەخۆشی" بۆ هەندێ کەس چاکە و بەخەششی خەوای
گەورە پە کە بە مێهرەبانیی خۆی بۆیان دەنیریت! ۱۵-۱۴

- دەرمانى شەشەم (۱): "ھىچ ناخۇشى يەك تا سەر نايت!" كەواتە بىر لەو
پاداشتە نەپراۋە خىۋايى يە بىكەرەۋە كە لە دوۋتوئى
نەخۇشىدايە، لە شوكرانە بۇيرىنى خواۋەند دەر مەچۆ،
دەست لە سىكالا كىردن ھەلگىرە ۱۵-۱۶
- دەرمانى شەشەم (۲): پىش ئەۋەى دىنيا دەرمان بىكەت دەين ئىمە عىشقى لە
دلىماندا دەر بىكەين. باشتىن ھەلىش بۆ ئەم مەبەستە كاتى
نەخۇشى يە! چونكە نەخۇشى مەۋف لە خەۋ ھەلدە سىتت و
پىدارى دە كاتەۋە! ۱۷-۱۸
- دەرمانى ھەۋتەم: "نەخۇشى" لەزەتى تەندروستى و نىعمەتە كەنت پىر پى
دە چىزۇت و بايە خىدار و شىرىن تىرى دە كات لە لات ۱۸-۱۹
- دەرمانى ھەشتەم: "نەخۇشى" چىلكى خە تاكارى و گوناھبارى دە شۋاتەۋە و
پاكى دە كاتەۋە! ۱۹-۲۱
- دەرمانى نۆھەم: مردن - لە راستىدا - سامناك نى يە، ۋەك ئەۋەى بە پىۋالەت
دېتە پىش چاۋ ۲۲-۲۳
- دەرمانى دەھەم: ۋاز لە نىگەرانى بېيىنە و بىر لە سۋودە كاتى نەخۇشى و
پاداشتە كاتى بىكەرەۋە، با ئازارى نەخۇشى يە كەت كەم بېيىتەۋە .. ۲۳-۲۵
- دەرمانى ياز دەھەم: "نەخۇشى" ھەر چەند ئىستازارت دەدات، بەلام لەبەر
نەمانى نەخۇشى و ئازارى پىشۋو، لەزەتلىكى مەنەۋى و
پەنھانت پى دە چىزۇت ۲۵-۲۶
- دەرمانى دواز دەھەم: "نەخۇشى" ھۆكارىكە بۆ نزا و پارانەۋەى پى گەرد،
كەواتە نايت بە چاكىۋەنەۋە لە نەخۇشى ئەۋ كاتىۋە پاراۋەى
دوۋا و نزا پىر بىكرىتەۋە كە نەخۇشى تەقاندوۋىيەتەۋە! ۲۷-۲۸
- دەرمانى سىياز دەھەم: "نەخۇشى" بۆ ھەندى كەس دەيىت بە گەنجىنە يەكى
گەۋرە و دىۋارى يەكى بەنرخى خىۋايى و، مەۋف دە گەيەنئە
پەلەپەكى ئەۋتۇز كە بە كىرەۋە چاكە كاتى پى نەدە گەيشت! .. ۲۸-۳۰
- دەرمانى چۈرە دەھەم: لە ژىر ئەۋ پەردە يەكى كە بەسەر چاۋى ئىماندارانى
نايىنادا ھاتوۋە، پروناكى يەكى لەرادە بەدەر و چاۋىكى مەنەۋىي

- دوورين هميه! ... ۳۰-۳۲
- دەرمانى پازدههم: پېغمبهران و پياوچاكان، له هممو كه سيك زياتر
- دوو چارى به لا و گيروگرفت ده بن ... ۳۳-۳۴
- دەرمانى شازدههم: "نهخوشى" گرنگيرين هو كارى په پوهنديدهرى
- زيانى كۆمهلايه تى و مروفايه تى فيرى نهخوش ده كات، كه
- "پېزگرتن" و "خوشهويستى" يهو، نهخوشه كه دهر باز
- ده كات له وهى دووره پيرى له خهلكى بكات و هر بۆ
- خوى بوى! ... ۳۴-۳۵
- دەرمانى حهفدههم: چاوديرى كردنى نهخوش پاداشتنيكى زورى بۆ
- سهر پهرشتيارانى تېدايه. ههروهها سهرليدان و هموال
- پرسينيان سونه تيكى پيروزه و ده يته كه فاره تى گوناهاى
- مروف ... ۳۶-۳۸
- دەرمانى ههژدههم: ده يى نهخوش سهبرى نمو نهخوشه دهسته و سان و
- داماوانه بكات كه پله يان لهو نزمتره و هميشه به ده ست
- ئيش و نازاره وه ده تلينه وه ... ۳۹-۴۱
- دەرمانى نوزدههم: "نهخوشى" ميوانيكى نازيره و زيانى نهخوش پالفته
- ده كات و هيزى ده داتى و به پله كاندا سهرى ده خات و،
- نخشه پهنگينه كانى ناوه جوانه كان ده خاته پروو ... ۴۱-۴۴
- دەرمانى بيستم: چاره سهرى نهخوشى پراستنه قينه و، نهخوشى
- وههمى و نهنديشمى ... ۴۴-۴۶
- دەرمانى بيست و يه كه م: هه رچهنه "نهخوشى" نازاريكى ماددى هيه،
- چيز و له زه تيكى معنه وي هينده گرنگيشى تېدايه كه هممو
- ناسه واريكى نازاره ماددى به كان ده شواته وه ... ۴۶-۴۸
- دەرمانى بيست و دووهم: بۆچى "شهله لى" به يه كيك له نهخوشى به
- پيروزه كان داده نريت بۆ مروفى باوه پردار؟ ... ۴۸-۴۹
- دەرمانى بيست و سى هم: ئاورليدانه وهى سۆز و ميه ره بانى خواى
- گه و ره كه به چاوى ميه ر و به زه يى وه بۆ نهخوش ده پروانيت .. ۴۹-۵۰
- دەرمانى بيست و چواره م: نهخوشى به كانى مناله يى گوناهاه كان دهرزى

لیدانی په‌روهرده‌ی خوابی به بۆ راهیتان و به‌رگه گرتنی گرفته
سه‌خته‌کانی دواپۆژ و، چهند سوودنیکیشیان بۆ ژبانی
دنیا و ژبانی پۆحیی ئه‌وان تیدایه - چاودیری و خزمه‌تی
نه‌خۆشه‌پیر و په‌ککه‌وته‌کان به‌وپه‌ری وه‌فا و دلمسۆزی،
به‌تایبه‌تی دایک و باوک، جگه‌ له‌ ده‌ستکه‌وتنی پاداشتی
زۆر و ده‌ستخستنی دوعایان، مرقفیش ده‌گمبه‌نه

به‌خته‌وهریی هه‌ردوو دنیا ۵۲-۵۰

ده‌رمانی بیست و پینجهم: تۆبه و داوای لی‌سوردن و پارانه‌وه و ئومید

په‌یدا کردن‌ته "میه‌ره‌بانیی خوای گه‌وره" چاره‌سه‌ری

راسته‌قینه و خاوی‌ن و قودسی به‌ مرقف ده‌به‌خشن ۵۴-۵۲

پاشکۆی په‌کهم (له‌ گه‌ل پێشه‌وای ئارامگراندا)

پارانه‌وه‌که‌ی چه‌زهره‌تی ئه‌ییووب، دروودی خوای له‌سه‌ر بێت و،

پروونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی که ئێمه‌ش پێی‌ستمان به‌و

مونا‌جاته‌همه. ئه‌وه‌ش له‌ پینج سه‌رنجدا: ۵۶-۵۵

په‌کهم: هه‌موو گونا‌هه‌نیک پێیه‌کی به‌ره‌و کوفر لی ده‌بێته‌وه‌! ۵۹-۵۶

دووهم: مرقف له‌ سنی پرووه‌وه‌ مافی سکا‌لای نی‌یه‌ به‌رامبه‌ر

نه‌خۆشی و گه‌رو‌گرفته‌کان ۶۰-۵۹

سێهه‌م: هه‌ر مرقفیک دوو‌چاری هه‌ر گه‌رو‌گرفتیک ده‌بێت با به‌ر

له‌ پاداشتی خوایی به‌کاته‌وه‌ تا‌کو له‌ شو‌کرانه‌بۆیری

ده‌ره‌نچێت ۶۳-۶۲

چواره‌م: پروونکردنه‌وه‌ی هی‌زی ئارامگرتن و وره‌ی مرقف ۶۶-۶۳

پینجهم: سنی مه‌سه‌له‌ی له‌خۆ‌گرتوه‌:

په‌که‌میان: موسیبه‌تی راسته‌قینه‌ ئه‌وه‌یه‌ که پرووی له‌ ئایینی

مرقف کردبێت - چاره‌سه‌ر کردنی ئه‌م حا‌له‌ ته ۶۹-۶۶

دووهمه‌میان: هه‌تا موسیبه‌ت به‌ گه‌وره‌ ته‌ماشایه‌ بکری‌ت گه‌وره

- دەپت - چارەسەرى لىم ھالەتە ۷۰-۶۹
- سى ھەمىيان: لىم رۇزگاراندە "نەخۇشى" بۇ لاوان نىعمەتە ۷۲-۷۱
- كۇتايى: نەخۇشى پەكان دەرگاي گەنجىنەى كۇلەوارى و
- ھەزارىيى مۇزف دەخەنە سەرپىشت ۷۳-۷۲

پاشكۆى دووھەم

(پرسەى مندالتىك)

- سەرەتا ۷۵-۷۴
- خالى يەكەم: واتاي ئايەتى پىروزى: ﴿وَلَدَانْ مُخَلَّدُون﴾ ۷۵
- خالى دووھەم: ئىمۇنەيەك كە دەپى ھەر مۇزىك كەسىكى
- دەمىت بىرى لى بىكەتو ۷۸-۷۶
- خالى سى ھەم: ئەو كەسەى كۆچى مالىاوايى لە دىنا دەكات
- بەندەى خواى گەورەپە، كە خاوەنى راستەقىنەيەتى ۷۹-۷۸
- خالى چوارەم: كۆچىرەن لە دىنا جودايى يەكى ھەمىشەى
- نى يە، بەلكو ھۆپە كە بۇ مانەو ھەمىشەى ۷۹
- خالى يىنجەم: "شەققەت" ناسكىرەن درەوشانەو كانى مېرەبانى
- خواى گەورەپە ۸۱-۷۹

پاشكۆى سى ھەم

(نامەيەك بۇ پىزىشكىك)

- دەقى نامەپە كە بۇ پىزىشكىك كە گەلى تاسەمەندى پەيامەكانى
- نور بوو، دواى ئەو ەى كە لە ئەنجامى خوتەندەو ەى زورى ئەو
- پەيامانەو ەى بىدار بوونەو ەى كە پۇجىي تىدا دروست بوو ۸۵-۸۲
- پوختەپەك لە ژيانى دانەر ۸۷-۸۶

رسالة المرضى

من كليات رسائل النور التي ألفها:

الأستاذ بديع الزمان سعيد النورسي

ترجمها من التركية إلى العربية: الأستاذ إحسان قاسم الصالحي

نقلها من العربية إلى الكردية: فاروق رسول يحيى

الطبعة الرابعة (المنقحة) - بيروت

١٤٣٣هـ / ٢٠١٢م

* * *

THE PATIENT'S LETTER

From the Risale-i Nur Collection

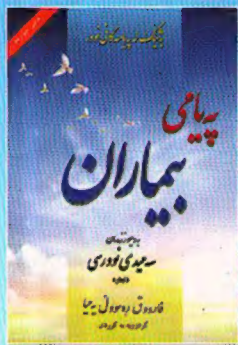
By:

Bediuzzaman Said Nursi

Translated from the Arabic into Kurdish by:

Farooq Rasool Yahya

2012



❖ (په‌یامی بیماران) په‌رده‌ی نازار و زام له‌سهر بیماران
هه‌لده‌داته‌وه و، سهر جه‌م دانست و نیعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ش
ده‌خاته‌روو که له ژیر نه‌و په‌رده‌یه‌دان.

❖ خویته‌ر خوی له به‌رده‌م (پیشه‌وای نارام‌گراندا) ده‌بینیته‌وه،
تا‌کو له نزا پاک و بی‌گه‌رده‌کانی هه‌لب‌گوزی که له دل و
ده‌روونی پی‌غه‌مبه‌ریکی گه‌وره‌وه - دروودی له‌سهر بیت -
هه‌لده‌قولین و، ده‌فه‌رموی:

﴿إِنِّي مَسْفِيٌّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ !

❖ نه‌و که‌سانه‌ش که دلیان به‌کوچی جگه‌ر گۆشه‌کانیان له
په‌زاره‌پر بووه (په‌سه‌ی مندالیک) پرووناکی هیوا و نومی‌ده‌له
هه‌موو گۆشه‌یه‌کی دل و ده‌روونیاندا بلاو ده‌کاته‌وه.
مامۆستا نوورسی ده‌لێت :

(لله دُرُ الْعِلَّةِ وَالْمُصِيبَةِ وَالذَّلَّةِ.. ما أحلاها وهي مُرَّة!
إِذْ هِيَ الَّتِي تُذِيقُكَ لَذَّةَ الْمُنَاجَاةِ وَالْتَضَرُّعِ وَالِدُعَاءِ)!

ISBN 0-0211-0000-4



نرخه‌ی (۲۰۰۰) دیناره